

MAGYAR KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA

**T/18366. számú
törvényjavaslat**

**az Egyesült Nemzetek Szervezete Meridában, 2003. december 10-én kelt
Korrupció elleni Egyezményének kihirdetéséről**

**Előadó: Dr. Petrétei József
igazságügy-miniszter**

Budapest, 2005. november

2005. évi .... törvény**az Egyesült Nemzetek Szervezete Meridában, 2003. december 10-én kelt
Korrupció elleni Egyezményének kihirdetéséről****1. §**

Az Országgyűlés az Egyesült Nemzetek Szervezete Meridában, 2003. december 10-én kelt Korrupció elleni Egyezményét (a továbbiakban: Egyezmény) e törvénnyel kihirdeti.

[A Magyar Köztársaság megerősítő okiratának letétbe helyezése 2005. április 19-én megtörtént. Az Egyezmény a Magyar Köztársaság vonatkozásában 2005. december 14-én lép hatályba.]

2. §

Az Egyezmény angol nyelven készült hiteles szövege és annak hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„United Nations Convention against Corruption**Preamble**

The States Parties to this Convention,

Concerned about the seriousness of problems and threats posed by corruption to the stability and security of societies, undermining the institutions and values of democracy, ethical values and justice and jeopardizing sustainable development and the rule of law,

Concerned also about the links between corruption and other forms of crime, in particular organized crime and economic crime, including money-laundering,

Concerned further about cases of corruption that involve vast quantities of assets, which may constitute a substantial proportion of the resources of States, and that threaten the political stability and sustainable development of those States,

Convinced that corruption is no longer a local matter but a transnational phenomenon that affects all societies and economies, making international cooperation to prevent and control it essential,

Convinced also that a comprehensive and multidisciplinary approach is required to prevent and combat corruption effectively,

Convinced further that the availability of technical assistance can play an important role in enhancing the ability of States, including by strengthening capacity and by institution-building, to prevent and combat corruption effectively,

Convinced that the illicit acquisition of personal wealth can be particularly damaging to democratic institutions, national economies and the rule of law,

Determined to prevent, detect and deter in a more effective manner international transfers of illicitly acquired assets and to strengthen international cooperation in asset recovery,

Acknowledging the fundamental principles of due process of law in criminal proceedings and in civil or administrative proceedings to adjudicate property rights,

Bearing in mind that the prevention and eradication of corruption is a responsibility of all States and that they must cooperate with one another, with the support and involvement of individuals and groups outside the public sector, such as civil society, non-governmental organizations and community-based organizations, if their efforts in this area are to be effective,

Bearing also in mind the principles of proper management of public affairs and public property, fairness, responsibility and equality before the law and the need to safeguard integrity and to foster a culture of rejection of corruption,

Commending the work of the Commission on Crime Prevention and Criminal Justice and the United Nations Office on Drugs and Crime in preventing and combating corruption,

Recalling the work carried out by other international and regional organizations in this field, including the activities of the African Union, the Council of Europe, the Customs Cooperation Council (also known as the World Customs Organization), the European Union, the League of Arab States, the Organisation for Economic Cooperation and Development and the Organization of American States,

Taking note with appreciation of multilateral instruments to prevent and combat corruption, including, inter alia, the Inter-American Convention against Corruption, adopted by the Organization of American States on 29 March 1996, the Convention on the Fight against Corruption involving Officials of the European Communities or Officials of Member States of the European Union, adopted by the Council of the European Union on 26 May 1997, the Convention on Combating Bribery of Foreign Public Officials in International Business Transactions, adopted by the Organisation for Economic Cooperation and Development on 21 November 1997, the Criminal Law Convention on Corruption, adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 27 January 1999, the Civil Law Convention on Corruption, adopted by the Committee of Ministers of the Council of Europe on 4 November 1999, and the African Union Convention on Preventing and Combating Corruption, adopted by the Heads of State and Government of the African Union on 12 July 2003,

Welcoming the entry into force on 29 September 2003 of the United Nations Convention against Transnational Organized Crime,
Have agreed as follows:

Chapter I **General provisions**

Article 1 *Statement of purpose*

The purposes of this Convention are:

- (a) To promote and strengthen measures to prevent and combat corruption more efficiently and effectively;
- (b) To promote, facilitate and support international cooperation and technical assistance in the prevention of and fight against corruption, including in asset recovery;

(c) To promote integrity, accountability and proper management of public affairs and public property.

Article 2
Use of terms

For the purposes of this Convention:

- (a) “Public official” shall mean: (i) any person holding a legislative, executive, administrative or judicial office of a State Party, whether appointed or elected, whether permanent or temporary, whether paid or unpaid, irrespective of that person’s seniority; (ii) any other person who performs a public function, including for a public agency or public enterprise, or provides a public service, as defined in the domestic law of the State Party and as applied in the pertinent area of law of that State Party; (iii) any other person defined as a “public official” in the domestic law of a State Party. However, for the purpose of some specific measures contained in chapter II of this Convention, “public official” may mean any person who performs a public function or provides a public service as defined in the domestic law of the State Party and as applied in the pertinent area of law of that State Party;
- (b) “Foreign public official” shall mean any person holding a legislative, executive, administrative or judicial office of a foreign country, whether appointed or elected; and any person exercising a public function for a foreign country, including for a public agency or public enterprise;
- (c) “Official of a public international organization” shall mean an international civil servant or any person who is authorized by such an organization to act on behalf of that organization;
- (d) “Property” shall mean assets of every kind, whether corporeal or incorporeal, movable or immovable, tangible or intangible, and legal documents or instruments evidencing title to or interest in such assets;
- (e) “Proceeds of crime” shall mean any property derived from or obtained, directly or indirectly, through the commission of an offence;
- (f) “Freezing” or “seizure” shall mean temporarily prohibiting the transfer, conversion, disposition or movement of property or temporarily assuming custody or control of property on the basis of an order issued by a court or other competent authority;
- (g) “Confiscation”, which includes forfeiture where applicable, shall mean the permanent deprivation of property by order of a court or other competent authority;
- (h) “Predicate offence” shall mean any offence as a result of which proceeds have been generated that may become the subject of an offence as defined in article 23 of this Convention;
- (i) “Controlled delivery” shall mean the technique of allowing illicit or suspect consignments to pass out of, through or into the territory of one or more States, with the knowledge and under the supervision of their competent authorities, with a view to the investigation of an offence and the identification of persons involved in the commission of the offence.

Article 3
Scope of application

1. This Convention shall apply, in accordance with its terms, to the prevention, investigation and prosecution of corruption and to the freezing, seizure, confiscation

and return of the proceeds of offences established in accordance with this Convention.

2. For the purposes of implementing this Convention, it shall not be necessary, except as otherwise stated herein, for the offences set forth in it to result in damage or harm to state property.

Article 4
Protection of sovereignty

1. States Parties shall carry out their obligations under this Convention in a manner consistent with the principles of sovereign equality and territorial integrity of States and that of non-intervention in the domestic affairs of other States.

2. Nothing in this Convention shall entitle a State Party to undertake in the territory of another State the exercise of jurisdiction and performance of functions that are reserved exclusively for the authorities of that other State by its domestic law.

Chapter II
Preventive measures

Article 5
Preventive anti-corruption policies and practices

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, develop and implement or maintain effective, coordinated anti-corruption policies that promote the participation of society and reflect the principles of the rule of law, proper management of public affairs and public property, integrity, transparency and accountability.

2. Each State Party shall endeavour to establish and promote effective practices aimed at the prevention of corruption.

3. Each State Party shall endeavour to periodically evaluate relevant legal instruments and administrative measures with a view to determining their adequacy to prevent and fight corruption.

4. States Parties shall, as appropriate and in accordance with the fundamental principles of their legal system, collaborate with each other and with relevant international and regional organizations in promoting and developing the measures referred to in this article. That collaboration may include participation in international programmes and projects aimed at the prevention of corruption.

Article 6
Preventive anti-corruption body or bodies

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, ensure the existence of a body or bodies, as appropriate, that prevent corruption by such means as:

(a) Implementing the policies referred to in article 5 of this Convention and, where appropriate, overseeing and coordinating the implementation of those policies;

(b) Increasing and disseminating knowledge about the prevention of corruption.

2. Each State Party shall grant the body or bodies referred to in paragraph 1 of this article the necessary independence, in accordance with the fundamental principles of its legal system, to enable the body or bodies to carry out its or their functions

effectively and free from any undue influence. The necessary material resources and specialized staff, as well as the training that such staff may require to carry out their functions, should be provided.

3. Each State Party shall inform the Secretary-General of the United Nations of the name and address of the authority or authorities that may assist other States Parties in developing and implementing specific measures for the prevention of corruption.

Article 7
Public sector

1. Each State Party shall, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its legal system, endeavour to adopt, maintain and strengthen systems for the recruitment, hiring, retention, promotion and retirement of civil servants and, where appropriate, other non-elected public officials:

(a) That are based on principles of efficiency, transparency and objective criteria such as merit, equity and aptitude;

(b) That include adequate procedures for the selection and training of individuals for public positions considered especially vulnerable to corruption and the rotation, where appropriate, of such individuals to other positions;

(c) That promote adequate remuneration and equitable pay scales, taking into account the level of economic development of the State Party;

(d) That promote education and training programmes to enable them to meet the requirements for the correct, honourable and proper performance of public functions and that provide them with specialized and appropriate training to enhance their awareness of the risks of corruption inherent in the performance of their functions. Such programmes may make reference to codes or standards of conduct in applicable areas.

2. Each State Party shall also consider adopting appropriate legislative and administrative measures, consistent with the objectives of this Convention and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to prescribe criteria concerning candidature for and election to public office.

3. Each State Party shall also consider taking appropriate legislative and administrative measures, consistent with the objectives of this Convention and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to enhance transparency in the funding of candidatures for elected public office and, where applicable, the funding of political parties.

4. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, endeavour to adopt, maintain and strengthen systems that promote transparency and prevent conflicts of interest.

Article 8
Codes of conduct for public officials

1. In order to fight corruption, each State Party shall promote, inter alia, integrity, honesty and responsibility among its public officials, in accordance with the fundamental principles of its legal system.

2. In particular, each State Party shall endeavour to apply, within its own institutional and legal systems, codes or standards of conduct for the correct, honourable and proper performance of public functions.

3. For the purposes of implementing the provisions of this article, each State Party shall, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its legal system, take note of the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations, such as the International Code of Conduct for Public Officials contained in the annex to General Assembly resolution 51/59 of 12 December 1996.

4. Each State Party shall also consider, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, establishing measures and systems to facilitate the reporting by public officials of acts of corruption to appropriate authorities, when such acts come to their notice in the performance of their functions.

5. Each State Party shall endeavour, where appropriate and in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to establish measures and systems requiring public officials to make declarations to appropriate authorities regarding, inter alia, their outside activities, employment, investments, assets and substantial gifts or benefits from which a conflict of interest may result with respect to their functions as public officials.

6. Each State Party shall consider taking, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, disciplinary or other measures against public officials who violate the codes or standards established in accordance with this article.

Article 9

Public procurement and management of public finances

1. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, take the necessary steps to establish appropriate systems of procurement, based on transparency, competition and objective criteria in decision-making, that are effective, inter alia, in preventing corruption. Such systems, which may take into account appropriate threshold values in their application, shall address, inter alia:

(a) The public distribution of information relating to procurement procedures and contracts, including information on invitations to tender and relevant or pertinent information on the award of contracts, allowing potential tenderers sufficient time to prepare and submit their tenders;

(b) The establishment, in advance, of conditions for participation, including selection and award criteria and tendering rules, and their publication;

(c) The use of objective and predetermined criteria for public procurement decisions, in order to facilitate the subsequent verification of the correct application of the rules or procedures;

(d) An effective system of domestic review, including an effective system of appeal, to ensure legal recourse and remedies in the event that the rules or procedures established pursuant to this paragraph are not followed;

(e) Where appropriate, measures to regulate matters regarding personnel responsible for procurement, such as declaration of interest in particular public procurements, screening procedures and training requirements.

2. Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, take appropriate measures to promote transparency and accountability in the management of public finances. Such measures shall encompass, inter alia:

(a) Procedures for the adoption of the national budget;

(b) Timely reporting on revenue and expenditure;

(c) A system of accounting and auditing standards and related oversight;

(d) Effective and efficient systems of risk management and internal control; and

(e) Where appropriate, corrective action in the case of failure to comply with the requirements established in this paragraph.

3. Each State Party shall take such civil and administrative measures as may be necessary, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to preserve the integrity of accounting books, records, financial statements or other documents related to public expenditure and revenue and to prevent the falsification of such documents.

Article 10
Public reporting

Taking into account the need to combat corruption, each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, take such measures as may be necessary to enhance transparency in its public administration, including with regard to its organization, functioning and decision-making processes, where appropriate. Such measures may include, inter alia:

- (a) Adopting procedures or regulations allowing members of the general public to obtain, where appropriate, information on the organization, functioning and decision-making processes of its public administration and, with due regard for the protection of privacy and personal data, on decisions and legal acts that concern members of the public;
- (b) Simplifying administrative procedures, where appropriate, in order to facilitate public access to the competent decision-making authorities; and
- (c) Publishing information, which may include periodic reports on the risks of corruption in its public administration.

Article 11
Measures relating to the judiciary and prosecution services

1. Bearing in mind the independence of the judiciary and its crucial role in combating corruption, each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system and without prejudice to judicial independence, take measures to strengthen integrity and to prevent opportunities for corruption among members of the judiciary. Such measures may include rules with respect to the conduct of members of the judiciary.

2. Measures to the same effect as those taken pursuant to paragraph 1 of this article may be introduced and applied within the prosecution service in those States Parties where it does not form part of the judiciary but enjoys independence similar to that of the judicial service.

Article 12
Private sector

1. Each State Party shall take measures, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to prevent corruption involving the private sector, enhance accounting and auditing standards in the private sector and, where appropriate, provide effective, proportionate and dissuasive civil, administrative or criminal penalties for failure to comply with such measures.

2. Measures to achieve these ends may include, inter alia:

- (a) Promoting cooperation between law enforcement agencies and relevant private entities;
- (b) Promoting the development of standards and procedures designed to safeguard the integrity of relevant private entities, including codes of conduct for the correct, honourable and proper performance of the activities of business and all relevant professions and the prevention of conflicts of interest, and for the promotion of the use of good commercial practices among businesses and in the contractual relations of businesses with the State;
- (c) Promoting transparency among private entities, including, where appropriate, measures regarding the identity of legal and natural persons involved in the establishment and management of corporate entities;
- (d) Preventing the misuse of procedures regulating private entities, including procedures regarding subsidies and licences granted by public authorities for commercial activities;
- (e) Preventing conflicts of interest by imposing restrictions, as appropriate and for a reasonable period of time, on the professional activities of former public officials or on the employment of public officials by the private sector after their resignation or retirement, where such activities or employment relate directly to the functions held or supervised by those public officials during their tenure;
- (f) Ensuring that private enterprises, taking into account their structure and size, have sufficient internal auditing controls to assist in preventing and detecting acts of corruption and that the accounts and required financial statements of such private enterprises are subject to appropriate auditing and certification procedures.

3. In order to prevent corruption, each State Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with its domestic laws and regulations regarding the maintenance of books and records, financial statement disclosures and accounting and auditing standards, to prohibit the following acts carried out for the purpose of committing any of the offences established in accordance with this Convention:

- (a) The establishment of off-the-books accounts;
- (b) The making of off-the-books or inadequately identified transactions;
- (c) The recording of non-existent expenditure;
- (d) The entry of liabilities with incorrect identification of their objects;
- (e) The use of false documents; and
- (f) The intentional destruction of bookkeeping documents earlier than foreseen by the law.

4. Each State Party shall disallow the tax deductibility of expenses that constitute bribes, the latter being one of the constituent elements of the offences established in accordance with articles 15 and 16 of this Convention and, where appropriate, other expenses incurred in furtherance of corrupt conduct.

Article 13 *Participation of society*

1. Each State Party shall take appropriate measures, within its means and in accordance with fundamental principles of its domestic law, to promote the active participation of individuals and groups outside the public sector, such as civil society, non-governmental organizations and community-based organizations, in the prevention of and the fight against corruption and to raise public awareness regarding the existence, causes and gravity of and the threat posed by corruption.

This participation should be strengthened by such measures as:

- (a) Enhancing the transparency of and promoting the contribution of the public to decision-making processes;
  - (b) Ensuring that the public has effective access to information;
  - (c) Undertaking public information activities that contribute to non-tolerance of corruption, as well as public education programmes, including school and university curricula;
  - (d) Respecting, promoting and protecting the freedom to seek, receive, publish and disseminate information concerning corruption. That freedom may be subject to certain restrictions, but these shall only be such as are provided for by law and are necessary:
    - (i) For respect of the rights or reputations of others;
    - (ii) For the protection of national security or *ordre public* or of public health or morals.
2. Each State Party shall take appropriate measures to ensure that the relevant anti-corruption bodies referred to in this Convention are known to the public and shall provide access to such bodies, where appropriate, for the reporting, including anonymously, of any incidents that may be considered to constitute an offence established in accordance with this Convention.

Article 14

Measures to prevent money-laundering

1. Each State Party shall:
- (a) Institute a comprehensive domestic regulatory and supervisory regime for banks and non-bank financial institutions, including natural or legal persons that provide formal or informal services for the transmission of money or value and, where appropriate, other bodies particularly susceptible to money-laundering, within its competence, in order to deter and detect all forms of money-laundering, which regime shall emphasize requirements for customer and, where appropriate, beneficial owner identification, record-keeping and the reporting of suspicious transactions;
  - (b) Without prejudice to article 46 of this Convention, ensure that administrative, regulatory, law enforcement and other authorities dedicated to combating money-laundering (including, where appropriate under domestic law, judicial authorities) have the ability to cooperate and exchange information at the national and international levels within the conditions prescribed by its domestic law and, to that end, shall consider the establishment of a financial intelligence unit to serve as a national centre for the collection, analysis and dissemination of information regarding potential money-laundering.
2. States Parties shall consider implementing feasible measures to detect and monitor the movement of cash and appropriate negotiable instruments across their borders, subject to safeguards to ensure proper use of information and without impeding in any way the movement of legitimate capital. Such measures may include a requirement that individuals and businesses report the cross-border transfer of substantial quantities of cash and appropriate negotiable instruments.
3. States Parties shall consider implementing appropriate and feasible measures to require financial institutions, including money remitters:
- (a) To include on forms for the electronic transfer of funds and related messages accurate and meaningful information on the originator;
  - (b) To maintain such information throughout the payment chain; and
  - (c) To apply enhanced scrutiny to transfers of funds that do not contain complete information on the originator.

4. In establishing a domestic regulatory and supervisory regime under the terms of this article, and without prejudice to any other article of this Convention, States Parties are called upon to use as a guideline the relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations against money-laundering.

5. States Parties shall endeavour to develop and promote global, regional, subregional and bilateral cooperation among judicial, law enforcement and financial regulatory authorities in order to combat money-laundering.

Chapter III **Criminalization and law enforcement**

Article 15

Bribery of national public officials

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The promise, offering or giving, to a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties;

(b) The solicitation or acceptance by a public official, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.

Article 16

Bribery of foreign public officials and officials of public international organizations

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, the promise, offering or giving to a foreign public official or an official of a public international organization, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties, in order to obtain or retain business or other undue advantage in relation to the conduct of international business.

2. Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, the solicitation or acceptance by a foreign public official or an official of a public international organization, directly or indirectly, of an undue advantage, for the official himself or herself or another person or entity, in order that the official act or refrain from acting in the exercise of his or her official duties.

Article 17

Embezzlement, misappropriation or other diversion of property by a public official

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally, the

embezzlement, misappropriation or other diversion by a public official for his or her benefit or for the benefit of another person or entity, of any property, public or private funds or securities or any other thing of value entrusted to the public official by virtue of his or her position.

Article 18
Trading in influence

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The promise, offering or giving to a public official or any other person, directly or indirectly, of an undue advantage in order that the public official or the person abuse his or her real or supposed influence with a view to obtaining from an administration or public authority of the State Party an undue advantage for the original instigator of the act or for any other person;

(b) The solicitation or acceptance by a public official or any other person, directly or indirectly, of an undue advantage for himself or herself or for another person in order that the public official or the person abuse his or her real or supposed influence with a view to obtaining from an administration or public authority of the State Party an undue advantage.

Article 19
Abuse of functions

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, the abuse of functions or position, that is, the performance of or failure to perform an act, in violation of laws, by a public official in the discharge of his or her functions, for the purpose of obtaining an undue advantage for himself or herself or for another person or entity.

Article 20
Illicit enrichment

Subject to its constitution and the fundamental principles of its legal system, each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally, illicit enrichment, that is, a significant increase in the assets of a public official that he or she cannot reasonably explain in relation to his or her lawful income.

Article 21
Bribery in the private sector

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally in the course of economic, financial or commercial activities:

(a) The promise, offering or giving, directly or indirectly, of an undue advantage to any person who directs or works, in any capacity, for a private sector entity, for the person himself or herself or for another person, in order that he or she, in breach of his or her duties, act or refrain from acting;

(b) The solicitation or acceptance, directly or indirectly, of an undue advantage by any person who directs or works, in any capacity, for a private sector entity, for the person himself or herself or for another person, in order that he or she, in breach of his or her duties, act or refrain from acting.

Article 22
Embezzlement of property in the private sector

Each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally in the course of economic, financial or commercial activities, embezzlement by a person who directs or works, in any capacity, in a private sector entity of any property, private funds or securities or any other thing of value entrusted to him or her by virtue of his or her position.

Article 23
Laundering of proceeds of crime

1. Each State Party shall adopt, in accordance with fundamental principles of its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) (i) The conversion or transfer of property, knowing that such property is the proceeds of crime, for the purpose of concealing or disguising the illicit origin of the property or of helping any person who is involved in the commission of the predicate offence to evade the legal consequences of his or her action;

(ii) The concealment or disguise of the true nature, source, location, disposition, movement or ownership of or rights with respect to property, knowing that such property is the proceeds of crime;

(b) Subject to the basic concepts of its legal system:

(i) The acquisition, possession or use of property, knowing, at the time of receipt, that such property is the proceeds of crime;

(ii) Participation in, association with or conspiracy to commit, attempts to commit and aiding, abetting, facilitating and counselling the commission of any of the offences established in accordance with this article.

2. For purposes of implementing or applying paragraph 1 of this article:

(a) Each State Party shall seek to apply paragraph 1 of this article to the widest range of predicate offences;

(b) Each State Party shall include as predicate offences at a minimum a comprehensive range of criminal offences established in accordance with this Convention;

(c) For the purposes of subparagraph (b) above, predicate offences shall include offences committed both within and outside the jurisdiction of the State Party in question. However, offences committed outside the jurisdiction of a State Party shall constitute predicate offences only when the relevant conduct is a criminal offence under the domestic law of the State where it is committed and would be a criminal offence under the domestic law of the State Party implementing or applying this article had it been committed there;

(d) Each State Party shall furnish copies of its laws that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations;

(e) If required by fundamental principles of the domestic law of a State Party, it may be provided that the offences set forth in paragraph 1 of this article do not apply to the persons who committed the predicate offence.

Article 24
Concealment

Without prejudice to the provisions of article 23 of this Convention, each State Party shall consider adopting such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, when committed intentionally after the commission of any of the offences established in accordance with this Convention without having participated in such offences, the concealment or continued retention of property when the person involved knows that such property is the result of any of the offences established in accordance with this Convention.

Article 25
Obstruction of justice

Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as criminal offences, when committed intentionally:

(a) The use of physical force, threats or intimidation or the promise, offering or giving of an undue advantage to induce false testimony or to interfere in the giving of testimony or the production of evidence in a proceeding in relation to the commission of offences established in accordance with this Convention;

(b) The use of physical force, threats or intimidation to interfere with the exercise of official duties by a justice or law enforcement official in relation to the commission of offences established in accordance with this Convention. Nothing in this subparagraph shall prejudice the right of States Parties to have legislation that protects other categories of public official.

Article 26
Liability of legal persons

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary, consistent with its legal principles, to establish the liability of legal persons for participation in the offences established in accordance with this Convention.

2. Subject to the legal principles of the State Party, the liability of legal persons may be criminal, civil or administrative.

3. Such liability shall be without prejudice to the criminal liability of the natural persons who have committed the offences.

4. Each State Party shall, in particular, ensure that legal persons held liable in accordance with this article are subject to effective, proportionate and dissuasive criminal or non-criminal sanctions, including monetary sanctions.

Article 27
Participation and attempt

1. Each State Party shall adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law,

participation in any capacity such as an accomplice, assistant or instigator in an offence established in accordance with this Convention.

2. Each State Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, any attempt to commit an offence established in accordance with this Convention.

3. Each State Party may adopt such legislative and other measures as may be necessary to establish as a criminal offence, in accordance with its domestic law, the preparation for an offence established in accordance with this Convention.

Article 28

Knowledge, intent and purpose as elements of an offence

Knowledge, intent or purpose required as an element of an offence established in accordance with this Convention may be inferred from objective factual circumstances.

Article 29

Statute of limitations

Each State Party shall, where appropriate, establish under its domestic law a long statute of limitations period in which to commence proceedings for any offence established in accordance with this Convention and establish a longer statute of limitations period or provide for the suspension of the statute of limitations where the alleged offender has evaded the administration of justice.

Article 30

Prosecution, adjudication and sanctions

1. Each State Party shall make the commission of an offence established in accordance with this Convention liable to sanctions that take into account the gravity of that offence.

2. Each State Party shall take such measures as may be necessary to establish or maintain, in accordance with its legal system and constitutional principles, an appropriate balance between any immunities or jurisdictional privileges accorded to its public officials for the performance of their functions and the possibility, when necessary, of effectively investigating, prosecuting and adjudicating offences established in accordance with this Convention.

3. Each State Party shall endeavour to ensure that any discretionary legal powers under its domestic law relating to the prosecution of persons for offences established in accordance with this Convention are exercised to maximize the effectiveness of law enforcement measures in respect of those offences and with due regard to the need to deter the commission of such offences.

4. In the case of offences established in accordance with this Convention, each State Party shall take appropriate measures, in accordance with its domestic law and with due regard to the rights of the defence, to seek to ensure that conditions imposed in connection with decisions on release pending trial or appeal take into consideration the need to ensure the presence of the defendant at subsequent criminal proceedings.

5. Each State Party shall take into account the gravity of the offences concerned when considering the eventuality of early release or parole of persons convicted of such offences.
6. Each State Party, to the extent consistent with the fundamental principles of its legal system, shall consider establishing procedures through which a public official accused of an offence established in accordance with this Convention may, where appropriate, be removed, suspended or reassigned by the appropriate authority, bearing in mind respect for the principle of the presumption of innocence.
7. Where warranted by the gravity of the offence, each State Party, to the extent consistent with the fundamental principles of its legal system, shall consider establishing procedures for the disqualification, by court order or any other appropriate means, for a period of time determined by its domestic law, of persons convicted of offences established in accordance with this Convention from:
  - (a) Holding public office; and
  - (b) Holding office in an enterprise owned in whole or in part by the State.
8. Paragraph 1 of this article shall be without prejudice to the exercise of disciplinary powers by the competent authorities against civil servants.
9. Nothing contained in this Convention shall affect the principle that the description of the offences established in accordance with this Convention and of the applicable legal defences or other legal principles controlling the lawfulness of conduct is reserved to the domestic law of a State Party and that such offences shall be prosecuted and punished in accordance with that law.
10. States Parties shall endeavour to promote the reintegration into society of persons convicted of offences established in accordance with this Convention.

Article 31

Freezing, seizure and confiscation

1. Each State Party shall take, to the greatest extent possible within its domestic legal system, such measures as may be necessary to enable confiscation of:
  - (a) Proceeds of crime derived from offences established in accordance with this Convention or property the value of which corresponds to that of such proceeds;
  - (b) Property, equipment or other instrumentalities used in or destined for use in offences established in accordance with this Convention.
2. Each State Party shall take such measures as may be necessary to enable the identification, tracing, freezing or seizure of any item referred to in paragraph 1 of this article for the purpose of eventual confiscation.
3. Each State Party shall adopt, in accordance with its domestic law, such legislative and other measures as may be necessary to regulate the administration by the competent authorities of frozen, seized or confiscated property covered in paragraphs 1 and 2 of this article.
4. If such proceeds of crime have been transformed or converted, in part or in full, into other property, such property shall be liable to the measures referred to in this article instead of the proceeds.
5. If such proceeds of crime have been intermingled with property acquired from legitimate sources, such property shall, without prejudice to any powers relating to freezing or seizure, be liable to confiscation up to the assessed value of the intermingled proceeds.
6. Income or other benefits derived from such proceeds of crime, from property into which such proceeds of crime have been transformed or converted or from property

with which such proceeds of crime have been intermingled shall also be liable to the measures referred to in this article, in the same manner and to the same extent as proceeds of crime.

7. For the purpose of this article and article 55 of this Convention, each State Party shall empower its courts or other competent authorities to order that bank, financial or commercial records be made available or seized. A State Party shall not decline to act under the provisions of this paragraph on the ground of bank secrecy.

8. States Parties may consider the possibility of requiring that an offender demonstrate the lawful origin of such alleged proceeds of crime or other property liable to confiscation, to the extent that such a requirement is consistent with the fundamental principles of their domestic law and with the nature of judicial and other proceedings.

9. The provisions of this article shall not be so construed as to prejudice the rights of bona fide third parties.

10. Nothing contained in this article shall affect the principle that the measures to which it refers shall be defined and implemented in accordance with and subject to the provisions of the domestic law of a State Party.

Article 32

Protection of witnesses, experts and victims

1. Each State Party shall take appropriate measures in accordance with its domestic legal system and within its means to provide effective protection from potential retaliation or intimidation for witnesses and experts who give testimony concerning offences established in accordance with this Convention and, as appropriate, for their relatives and other persons close to them.

2. The measures envisaged in paragraph 1 of this article may include, inter alia, without prejudice to the rights of the defendant, including the right to due process:

(a) Establishing procedures for the physical protection of such persons, such as, to the extent necessary and feasible, relocating them and permitting, where appropriate, non-disclosure or limitations on the disclosure of information concerning the identity and whereabouts of such persons;

(b) Providing evidentiary rules to permit witnesses and experts to give testimony in a manner that ensures the safety of such persons, such as permitting testimony to be given through the use of communications technology such as video or other adequate means.

3. States Parties shall consider entering into agreements or arrangements with other States for the relocation of persons referred to in paragraph 1 of this article.

4. The provisions of this article shall also apply to victims insofar as they are witnesses.

5. Each State Party shall, subject to its domestic law, enable the views and concerns of victims to be presented and considered at appropriate stages of criminal proceedings against offenders in a manner not prejudicial to the rights of the defence.

Article 33

Protection of reporting persons

Each State Party shall consider incorporating into its domestic legal system appropriate measures to provide protection against any unjustified treatment for any

person who reports in good faith and on reasonable grounds to the competent authorities any facts concerning offences established in accordance with this Convention.

Article 34
Consequences of acts of corruption

With due regard to the rights of third parties acquired in good faith, each State Party shall take measures, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, to address consequences of corruption. In this context, States Parties may consider corruption a relevant factor in legal proceedings to annul or rescind a contract, withdraw a concession or other similar instrument or take any other remedial action.

Article 35
Compensation for damage

Each State Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with principles of its domestic law, to ensure that entities or persons who have suffered damage as a result of an act of corruption have the right to initiate legal proceedings against those responsible for that damage in order to obtain compensation.

Article 36
Specialized authorities

Each State Party shall, in accordance with the fundamental principles of its legal system, ensure the existence of a body or bodies or persons specialized in combating corruption through law enforcement. Such body or bodies or persons shall be granted the necessary independence, in accordance with the fundamental principles of the legal system of the State Party, to be able to carry out their functions effectively and without any undue influence. Such persons or staff of such body or bodies should have the appropriate training and resources to carry out their tasks.

Article 37
Cooperation with law enforcement authorities

1. Each State Party shall take appropriate measures to encourage persons who participate or who have participated in the commission of an offence established in accordance with this Convention to supply information useful to competent authorities for investigative and evidentiary purposes and to provide factual, specific help to competent authorities that may contribute to depriving offenders of the proceeds of crime and to recovering such proceeds.
2. Each State Party shall consider providing for the possibility, in appropriate cases, of mitigating punishment of an accused person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence established in accordance with this Convention.
3. Each State Party shall consider providing for the possibility, in accordance with fundamental principles of its domestic law, of granting immunity from prosecution to a person who provides substantial cooperation in the investigation or prosecution of an offence established in accordance with this Convention.

4. Protection of such persons shall be, *mutatis mutandis*, as provided for in article 32 of this Convention.

5. Where a person referred to in paragraph 1 of this article located in one State Party can provide substantial cooperation to the competent authorities of another State Party, the States Parties concerned may consider entering into agreements or arrangements, in accordance with their domestic law, concerning the potential provision by the other State Party of the treatment set forth in paragraphs 2 and 3 of this article.

Article 38

Cooperation between national authorities

Each State Party shall take such measures as may be necessary to encourage, in accordance with its domestic law, cooperation between, on the one hand, its public authorities, as well as its public officials, and, on the other hand, its authorities responsible for investigating and prosecuting criminal offences. Such cooperation may include:

- (a) Informing the latter authorities, on their own initiative, where there are reasonable grounds to believe that any of the offences established in accordance with articles 15, 21 and 23 of this Convention has been committed; or
- (b) Providing, upon request, to the latter authorities all necessary information.

Article 39

Cooperation between national authorities and the private sector

1. Each State Party shall take such measures as may be necessary to encourage, in accordance with its domestic law, cooperation between national investigating and prosecuting authorities and entities of the private sector, in particular financial institutions, relating to matters involving the commission of offences established in accordance with this Convention.

2. Each State Party shall consider encouraging its nationals and other persons with a habitual residence in its territory to report to the national investigating and prosecuting authorities the commission of an offence established in accordance with this Convention.

Article 40

Bank secrecy

Each State Party shall ensure that, in the case of domestic criminal investigations of offences established in accordance with this Convention, there are appropriate mechanisms available within its domestic legal system to overcome obstacles that may arise out of the application of bank secrecy laws.

Article 41

Criminal record

Each State Party may adopt such legislative or other measures as may be necessary to take into consideration, under such terms as and for the purpose that it deems appropriate, any previous conviction in another State of an alleged offender for the

purpose of using such information in criminal proceedings relating to an offence established in accordance with this Convention.

Article 42
Jurisdiction

1. Each State Party shall adopt such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when:

- (a) The offence is committed in the territory of that State Party; or
- (b) The offence is committed on board a vessel that is flying the flag of that State Party or an aircraft that is registered under the laws of that State Party at the time that the offence is committed.

2. Subject to article 4 of this Convention, a State Party may also establish its jurisdiction over any such offence when:

- (a) The offence is committed against a national of that State Party; or
- (b) The offence is committed by a national of that State Party or a stateless person who has his or her habitual residence in its territory; or
- (c) The offence is one of those established in accordance with article 23, paragraph 1 (b) (ii), of this Convention and is committed outside its territory with a view to the commission of an offence established in accordance with article 23, paragraph 1 (a) (i) or (ii) or (b) (i), of this Convention within its territory; or
- (d) The offence is committed against the State Party.

3. For the purposes of article 44 of this Convention, each State Party shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite such person solely on the ground that he or she is one of its nationals.

4. Each State Party may also take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over the offences established in accordance with this Convention when the alleged offender is present in its territory and it does not extradite him or her.

5. If a State Party exercising its jurisdiction under paragraph 1 or 2 of this article has been notified, or has otherwise learned, that any other States Parties are conducting an investigation, prosecution or judicial proceeding in respect of the same conduct, the competent authorities of those States Parties shall, as appropriate, consult one another with a view to coordinating their actions.

6. Without prejudice to norms of general international law, this Convention shall not exclude the exercise of any criminal jurisdiction established by a State Party in accordance with its domestic law.

Chapter IV
International cooperation

Article 43
International cooperation

1. States Parties shall cooperate in criminal matters in accordance with articles 44 to 50 of this Convention. Where appropriate and consistent with their domestic legal system, States Parties shall consider assisting each other in investigations of and proceedings in civil and administrative matters relating to corruption.

2. In matters of international cooperation, whenever dual criminality is considered a requirement, it shall be deemed fulfilled irrespective of whether the laws of the requested State Party place the offence within the same category of offence or denominate the offence by the same terminology as the requesting State Party, if the conduct underlying the offence for which assistance is sought is a criminal offence under the laws of both States Parties.

Article 44
Extradition

1. This article shall apply to the offences established in accordance with this Convention where the person who is the subject of the request for extradition is present in the territory of the requested State Party, provided that the offence for which extradition is sought is punishable under the domestic law of both the requesting State Party and the requested State Party.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this article, a State Party whose law so permits may grant the extradition of a person for any of the offences covered by this Convention that are not punishable under its own domestic law.

3. If the request for extradition includes several separate offences, at least one of which is extraditable under this article and some of which are not extraditable by reason of their period of imprisonment but are related to offences established in accordance with this Convention, the requested State Party may apply this article also in respect of those offences.

4. Each of the offences to which this article applies shall be deemed to be included as an extraditable offence in any extradition treaty existing between States Parties. States Parties undertake to include such offences as extraditable offences in every extradition treaty to be concluded between them. A State Party whose law so permits, in case it uses this Convention as the basis for extradition, shall not consider any of the offences established in accordance with this Convention to be a political offence.

5. If a State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty receives a request for extradition from another State Party with which it has no extradition treaty, it may consider this Convention the legal basis for extradition in respect of any offence to which this article applies.

6. A State Party that makes extradition conditional on the existence of a treaty shall:
(a) At the time of deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, inform the Secretary-General of the United Nations whether it will take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition with other States Parties to this Convention; and
(b) If it does not take this Convention as the legal basis for cooperation on extradition, seek, where appropriate, to conclude treaties on extradition with other States Parties to this Convention in order to implement this article.

7. States Parties that do not make extradition conditional on the existence of a treaty shall recognize offences to which this article applies as extraditable offences between themselves.

8. Extradition shall be subject to the conditions provided for by the domestic law of the requested State Party or by applicable extradition treaties, including, inter alia, conditions in relation to the minimum penalty requirement for extradition and the grounds upon which the requested State Party may refuse extradition.

9. States Parties shall, subject to their domestic law, endeavour to expedite extradition procedures and to simplify evidentiary requirements relating thereto in respect of any offence to which this article applies.

10. Subject to the provisions of its domestic law and its extradition treaties, the requested State Party may, upon being satisfied that the circumstances so warrant and are urgent and at the request of the requesting State Party, take a person whose extradition is sought and who is present in its territory into custody or take other appropriate measures to ensure his or her presence at extradition proceedings.

11. A State Party in whose territory an alleged offender is found, if it does not extradite such person in respect of an offence to which this article applies solely on the ground that he or she is one of its nationals, shall, at the request of the State Party seeking extradition, be obliged to submit the case without undue delay to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision and conduct their proceedings in the same manner as in the case of any other offence of a grave nature under the domestic law of that State Party. The States Parties concerned shall cooperate with each other, in particular on procedural and evidentiary aspects, to ensure the efficiency of such prosecution.

12. Whenever a State Party is permitted under its domestic law to extradite or otherwise surrender one of its nationals only upon the condition that the person will be returned to that State Party to serve the sentence imposed as a result of the trial or proceedings for which the extradition or surrender of the person was sought and that State Party and the State Party seeking the extradition of the person agree with this option and other terms that they may deem appropriate, such conditional extradition or surrender shall be sufficient to discharge the obligation set forth in paragraph 11 of this article.

13. If extradition, sought for purposes of enforcing a sentence, is refused because the person sought is a national of the requested State Party, the requested State Party shall, if its domestic law so permits and in conformity with the requirements of such law, upon application of the requesting State Party, consider the enforcement of the sentence imposed under the domestic law of the requesting State Party or the remainder thereof.

14. Any person regarding whom proceedings are being carried out in connection with any of the offences to which this article applies shall be guaranteed fair treatment at all stages of the proceedings, including enjoyment of all the rights and guarantees provided by the domestic law of the State Party in the territory of which that person is present.

15. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State Party has substantial grounds for believing that the request has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of that person's sex, race, religion, nationality, ethnic origin or political opinions or that compliance with the request would cause prejudice to that person's position for any one of these reasons.

16. States Parties may not refuse a request for extradition on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

17. Before refusing extradition, the requested State Party shall, where appropriate, consult with the requesting State Party to provide it with ample opportunity to present its opinions and to provide information relevant to its allegation.

18. States Parties shall seek to conclude bilateral and multilateral agreements or arrangements to carry out or to enhance the effectiveness of extradition.

Article 45
Transfer of sentenced persons

States Parties may consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on the transfer to their territory of persons sentenced to imprisonment or other forms of deprivation of liberty for offences established in accordance with this Convention in order that they may complete their sentences there.

Article 46
Mutual legal assistance

1. States Parties shall afford one another the widest measure of mutual legal assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences covered by this Convention.

2. Mutual legal assistance shall be afforded to the fullest extent possible under relevant laws, treaties, agreements and arrangements of the requested State Party with respect to investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to the offences for which a legal person may be held liable in accordance with article 26 of this Convention in the requesting State Party.

3. Mutual legal assistance to be afforded in accordance with this article may be requested for any of the following purposes:

- (a) Taking evidence or statements from persons;
- (b) Effecting service of judicial documents;
- (c) Executing searches and seizures, and freezing;
- (d) Examining objects and sites;
- (e) Providing information, evidentiary items and expert evaluations;
- (f) Providing originals or certified copies of relevant documents and records, including government, bank, financial, corporate or business records;
- (g) Identifying or tracing proceeds of crime, property, instrumentalities or other things for evidentiary purposes;
- (h) Facilitating the voluntary appearance of persons in the requesting State Party;
- (i) Any other type of assistance that is not contrary to the domestic law of the requested State Party;
- (j) Identifying, freezing and tracing proceeds of crime in accordance with the provisions of chapter V of this Convention;
- (k) The recovery of assets, in accordance with the provisions of chapter V of this Convention.

4. Without prejudice to domestic law, the competent authorities of a State Party may, without prior request, transmit information relating to criminal matters to a competent authority in another State Party where they believe that such information could assist the authority in undertaking or successfully concluding inquiries and criminal proceedings or could result in a request formulated by the latter State Party pursuant to this Convention.

5. The transmission of information pursuant to paragraph 4 of this article shall be without prejudice to inquiries and criminal proceedings in the State of the competent authorities providing the information. The competent authorities receiving the information shall comply with a request that said information remain confidential, even temporarily, or with restrictions on its use. However, this shall not prevent the receiving State Party from disclosing in its proceedings information that is exculpatory to an accused person. In such a case, the receiving State Party shall notify the

transmitting State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the transmitting State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the receiving State Party shall inform the transmitting State Party of the disclosure without delay.

6. The provisions of this article shall not affect the obligations under any other treaty, bilateral or multilateral, that governs or will govern, in whole or in part, mutual legal assistance.

7. Paragraphs 9 to 29 of this article shall apply to requests made pursuant to this article if the States Parties in question are not bound by a treaty of mutual legal assistance. If those States Parties are bound by such a treaty, the corresponding provisions of that treaty shall apply unless the States Parties agree to apply paragraphs 9 to 29 of this article in lieu thereof. States Parties are strongly encouraged to apply those paragraphs if they facilitate cooperation.

8. States Parties shall not decline to render mutual legal assistance pursuant to this article on the ground of bank secrecy.

9. (a) A requested State Party, in responding to a request for assistance pursuant to this article in the absence of dual criminality, shall take into account the purposes of this Convention, as set forth in article 1;

(b) States Parties may decline to render assistance pursuant to this article on the ground of absence of dual criminality. However, a requested State Party shall, where consistent with the basic concepts of its legal system, render assistance that does not involve coercive action. Such assistance may be refused when requests involve matters of a *de minimis* nature or matters for which the cooperation or assistance sought is available under other provisions of this Convention;

(c) Each State Party may consider adopting such measures as may be necessary to enable it to provide a wider scope of assistance pursuant to this article in the absence of dual criminality.

10. A person who is being detained or is serving a sentence in the territory of one State Party whose presence in another State Party is requested for purposes of identification, testimony or otherwise providing assistance in obtaining evidence for investigations, prosecutions or judicial proceedings in relation to offences covered by this Convention may be transferred if the following conditions are met:

(a) The person freely gives his or her informed consent;

(b) The competent authorities of both States Parties agree, subject to such conditions as those States Parties may deem appropriate.

11. For the purposes of paragraph 10 of this article:

(a) The State Party to which the person is transferred shall have the authority and obligation to keep the person transferred in custody, unless otherwise requested or authorized by the State Party from which the person was transferred;

(b) The State Party to which the person is transferred shall without delay implement its obligation to return the person to the custody of the State Party from which the person was transferred as agreed beforehand, or as otherwise agreed, by the competent authorities of both States Parties;

(c) The State Party to which the person is transferred shall not require the State Party from which the person was transferred to initiate extradition proceedings for the return of the person;

(d) The person transferred shall receive credit for service of the sentence being served in the State from which he or she was transferred for time spent in the custody of the State Party to which he or she was transferred.

12. Unless the State Party from which a person is to be transferred in accordance with paragraphs 10 and 11 of this article so agrees, that person, whatever his or her nationality, shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in the territory of the State to which that person is transferred in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the State from which he or she was transferred.

13. Each State Party shall designate a central authority that shall have the responsibility and power to receive requests for mutual legal assistance and either to execute them or to transmit them to the competent authorities for execution. Where a State Party has a special region or territory with a separate system of mutual legal assistance, it may designate a distinct central authority that shall have the same function for that region or territory. Central authorities shall ensure the speedy and proper execution or transmission of the requests received. Where the central authority transmits the request to a competent authority for execution, it shall encourage the speedy and proper execution of the request by the competent authority. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the central authority designated for this purpose at the time each State Party deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. Requests for mutual legal assistance and any communication related thereto shall be transmitted to the central authorities designated by the States Parties. This requirement shall be without prejudice to the right of a State Party to require that such requests and communications be addressed to it through diplomatic channels and, in urgent circumstances, where the States Parties agree, through the International Criminal Police Organization, if possible.

14. Requests shall be made in writing or, where possible, by any means capable of producing a written record, in a language acceptable to the requested State Party, under conditions allowing that State Party to establish authenticity. The Secretary-General of the United Nations shall be notified of the language or languages acceptable to each State Party at the time it deposits its instrument of ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention. In urgent circumstances and where agreed by the States Parties, requests may be made orally but shall be confirmed in writing forthwith.

15. A request for mutual legal assistance shall contain:

- (a) The identity of the authority making the request;
- (b) The subject matter and nature of the investigation, prosecution or judicial proceeding to which the request relates and the name and functions of the authority conducting the investigation, prosecution or judicial proceeding;
- (c) A summary of the relevant facts, except in relation to requests for the purpose of service of judicial documents;
- (d) A description of the assistance sought and details of any particular procedure that the requesting State Party wishes to be followed;
- (e) Where possible, the identity, location and nationality of any person concerned; and
- (f) The purpose for which the evidence, information or action is sought.

16. The requested State Party may request additional information when it appears necessary for the execution of the request in accordance with its domestic law or when it can facilitate such execution.

17. A request shall be executed in accordance with the domestic law of the requested State Party and, to the extent not contrary to the domestic law of the

requested State Party and where possible, in accordance with the procedures specified in the request.

18. Wherever possible and consistent with fundamental principles of domestic law, when an individual is in the territory of a State Party and has to be heard as a witness or expert by the judicial authorities of another State Party, the first State Party may, at the request of the other, permit the hearing to take place by video conference if it is not possible or desirable for the individual in question to appear in person in the territory of the requesting State Party. States Parties may agree that the hearing shall be conducted by a judicial authority of the requesting State Party and attended by a judicial authority of the requested State Party.

19. The requesting State Party shall not transmit or use information or evidence furnished by the requested State Party for investigations, prosecutions or judicial proceedings other than those stated in the request without the prior consent of the requested State Party. Nothing in this paragraph shall prevent the requesting State Party from disclosing in its proceedings information or evidence that is exculpatory to an accused person. In the latter case, the requesting State Party shall notify the requested State Party prior to the disclosure and, if so requested, consult with the requested State Party. If, in an exceptional case, advance notice is not possible, the requesting State Party shall inform the requested State Party of the disclosure without delay.

20. The requesting State Party may require that the requested State Party keep confidential the fact and substance of the request, except to the extent necessary to execute the request. If the requested State Party cannot comply with the requirement of confidentiality, it shall promptly inform the requesting State Party.

21. Mutual legal assistance may be refused:

- (a) If the request is not made in conformity with the provisions of this article;
- (b) If the requested State Party considers that execution of the request is likely to prejudice its sovereignty, security, *ordre public* or other essential interests;
- (c) If the authorities of the requested State Party would be prohibited by its domestic law from carrying out the action requested with regard to any similar offence, had it been subject to investigation, prosecution or judicial proceedings under their own jurisdiction;
- (d) If it would be contrary to the legal system of the requested State Party relating to mutual legal assistance for the request to be granted.

22. States Parties may not refuse a request for mutual legal assistance on the sole ground that the offence is also considered to involve fiscal matters.

23. Reasons shall be given for any refusal of mutual legal assistance.

24. The requested State Party shall execute the request for mutual legal assistance as soon as possible and shall take as full account as possible of any deadlines suggested by the requesting State Party and for which reasons are given, preferably in the request. The requesting State Party may make reasonable requests for information on the status and progress of measures taken by the requested State Party to satisfy its request. The requested State Party shall respond to reasonable requests by the requesting State Party on the status, and progress in its handling, of the request. The requesting State Party shall promptly inform the requested State Party when the assistance sought is no longer required.

25. Mutual legal assistance may be postponed by the requested State Party on the ground that it interferes with an ongoing investigation, prosecution or judicial proceeding.

26. Before refusing a request pursuant to paragraph 21 of this article or postponing its execution pursuant to paragraph 25 of this article, the requested State Party shall consult with the requesting State Party to consider whether assistance may be granted subject to such terms and conditions as it deems necessary. If the requesting State Party accepts assistance subject to those conditions, it shall comply with the conditions.

27. Without prejudice to the application of paragraph 12 of this article, a witness, expert or other person who, at the request of the requesting State Party, consents to give evidence in a proceeding or to assist in an investigation, prosecution or judicial proceeding in the territory of the requesting State Party shall not be prosecuted, detained, punished or subjected to any other restriction of his or her personal liberty in that territory in respect of acts, omissions or convictions prior to his or her departure from the territory of the requested State Party. Such safe conduct shall cease when the witness, expert or other person having had, for a period of fifteen consecutive days or for any period agreed upon by the States Parties from the date on which he or she has been officially informed that his or her presence is no longer required by the judicial authorities, an opportunity of leaving, has nevertheless remained voluntarily in the territory of the requesting State Party or, having left it, has returned of his or her own free will.

28. The ordinary costs of executing a request shall be borne by the requested State Party, unless otherwise agreed by the States Parties concerned. If expenses of a substantial or extraordinary nature are or will be required to fulfil the request, the States Parties shall consult to determine the terms and conditions under which the request will be executed, as well as the manner in which the costs shall be borne.

29. The requested State Party:

(a) Shall provide to the requesting State Party copies of government records, documents or information in its possession that under its domestic law are available to the general public;

(b) May, at its discretion, provide to the requesting State Party in whole, in part or subject to such conditions as it deems appropriate, copies of any government records, documents or information in its possession that under its domestic law are not available to the general public.

30. States Parties shall consider, as may be necessary, the possibility of concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements that would serve the purposes of, give practical effect to or enhance the provisions of this article.

Article 47

Transfer of criminal proceedings

States Parties shall consider the possibility of transferring to one another proceedings for the prosecution of an offence established in accordance with this Convention in cases where such transfer is considered to be in the interests of the proper administration of justice, in particular in cases where several jurisdictions are involved, with a view to concentrating the prosecution.

Article 48

Law enforcement cooperation

1. States Parties shall cooperate closely with one another, consistent with their respective domestic legal and administrative systems, to enhance the effectiveness

of law enforcement action to combat the offences covered by this Convention. States Parties shall, in particular, take effective measures:

(a) To enhance and, where necessary, to establish channels of communication between their competent authorities, agencies and services in order to facilitate the secure and rapid exchange of information concerning all aspects of the offences covered by this Convention, including, if the States Parties concerned deem it appropriate, links with other criminal activities;

(b) To cooperate with other States Parties in conducting inquiries with respect to offences covered by this Convention concerning:

(i) The identity, whereabouts and activities of persons suspected of involvement in such offences or the location of other persons concerned;

(ii) The movement of proceeds of crime or property derived from the commission of such offences;

(iii) The movement of property, equipment or other instrumentalities used or intended for use in the commission of such offences;

(c) To provide, where appropriate, necessary items or quantities of substances for analytical or investigative purposes;

(d) To exchange, where appropriate, information with other States Parties concerning specific means and methods used to commit offences covered by this Convention, including the use of false identities, forged, altered or false documents and other means of concealing activities;

(e) To facilitate effective coordination between their competent authorities, agencies and services and to promote the exchange of personnel and other experts, including, subject to bilateral agreements or arrangements between the States Parties concerned, the posting of liaison officers;

(f) To exchange information and coordinate administrative and other measures taken as appropriate for the purpose of early identification of the offences covered by this Convention.

2. With a view to giving effect to this Convention, States Parties shall consider entering into bilateral or multilateral agreements or arrangements on direct cooperation between their law enforcement agencies and, where such agreements or arrangements already exist, amending them. In the absence of such agreements or arrangements between the States Parties concerned, the States Parties may consider this Convention to be the basis for mutual law enforcement cooperation in respect of the offences covered by this Convention. Whenever appropriate, States Parties shall make full use of agreements or arrangements, including international or regional organizations, to enhance the cooperation between their law enforcement agencies.

3. States Parties shall endeavour to cooperate within their means to respond to offences covered by this Convention committed through the use of modern technology.

Article 49 *Joint investigations*

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements whereby, in relation to matters that are the subject of investigations, prosecutions or judicial proceedings in one or more States, the competent authorities concerned may establish joint investigative bodies. In the absence of such agreements or arrangements, joint investigations may be undertaken by agreement

on a case-by-case basis. The States Parties involved shall ensure that the sovereignty of the State Party in whose territory such investigation is to take place is fully respected.

Article 50
Special investigative techniques

1. In order to combat corruption effectively, each State Party shall, to the extent permitted by the basic principles of its domestic legal system and in accordance with the conditions prescribed by its domestic law, take such measures as may be necessary, within its means, to allow for the appropriate use by its competent authorities of controlled delivery and, where it deems appropriate, other special investigative techniques, such as electronic or other forms of surveillance and undercover operations, within its territory, and to allow for the admissibility in court of evidence derived therefrom.

2. For the purpose of investigating the offences covered by this Convention, States Parties are encouraged to conclude, when necessary, appropriate bilateral or multilateral agreements or arrangements for using such special investigative techniques in the context of cooperation at the international level. Such agreements or arrangements shall be concluded and implemented in full compliance with the principle of sovereign equality of States and shall be carried out strictly in accordance with the terms of those agreements or arrangements.

3. In the absence of an agreement or arrangement as set forth in paragraph 2 of this article, decisions to use such special investigative techniques at the international level shall be made on a case-by-case basis and may, when necessary, take into consideration financial arrangements and understandings with respect to the exercise of jurisdiction by the States Parties concerned.

4. Decisions to use controlled delivery at the international level may, with the consent of the States Parties concerned, include methods such as intercepting and allowing the goods or funds to continue intact or be removed or replaced in whole or in part.

Chapter V
Asset recovery

Article 51
General provision

The return of assets pursuant to this chapter is a fundamental principle of this Convention, and States Parties shall afford one another the widest measure of cooperation and assistance in this regard.

Article 52
Prevention and detection of transfers of proceeds of crime

1. Without prejudice to article 14 of this Convention, each State Party shall take such measures as may be necessary, in accordance with its domestic law, to require financial institutions within its jurisdiction to verify the identity of customers, to take reasonable steps to determine the identity of beneficial owners of funds deposited into high-value accounts and to conduct enhanced scrutiny of accounts sought or maintained by or on behalf of individuals who are, or have been, entrusted with

prominent public functions and their family members and close associates. Such enhanced scrutiny shall be reasonably designed to detect suspicious transactions for the purpose of reporting to competent authorities and should not be so construed as to discourage or prohibit financial institutions from doing business with any legitimate customer.

2. In order to facilitate implementation of the measures provided for in paragraph 1 of this article, each State Party, in accordance with its domestic law and inspired by relevant initiatives of regional, interregional and multilateral organizations against money-laundering, shall:

(a) Issue advisories regarding the types of natural or legal person to whose accounts financial institutions within its jurisdiction will be expected to apply enhanced scrutiny, the types of accounts and transactions to which to pay particular attention and appropriate account-opening, maintenance and record-keeping measures to take concerning such accounts; and

(b) Where appropriate, notify financial institutions within its jurisdiction, at the request of another State Party or on its own initiative, of the identity of particular natural or legal persons to whose accounts such institutions will be expected to apply enhanced scrutiny, in addition to those whom the financial institutions may otherwise identify.

3. In the context of paragraph 2 (a) of this article, each State Party shall implement measures to ensure that its financial institutions maintain adequate records, over an appropriate period of time, of accounts and transactions involving the persons mentioned in paragraph 1 of this article, which should, as a minimum, contain information relating to the identity of the customer as well as, as far as possible, of the beneficial owner.

4. With the aim of preventing and detecting transfers of proceeds of offences established in accordance with this Convention, each State Party shall implement appropriate and effective measures to prevent, with the help of its regulatory and oversight bodies, the establishment of banks that have no physical presence and that are not affiliated with a regulated financial group. Moreover, States Parties may consider requiring their financial institutions to refuse to enter into or continue a correspondent banking relationship with such institutions and to guard against establishing relations with foreign financial institutions that permit their accounts to be used by banks that have no physical presence and that are not affiliated with a regulated financial group.

5. Each State Party shall consider establishing, in accordance with its domestic law, effective financial disclosure systems for appropriate public officials and shall provide for appropriate sanctions for non-compliance. Each State Party shall also consider taking such measures as may be necessary to permit its competent authorities to share that information with the competent authorities in other States Parties when necessary to investigate, claim and recover proceeds of offences established in accordance with this Convention.

6. Each State Party shall consider taking such measures as may be necessary, in accordance with its domestic law, to require appropriate public officials having an interest in or signature or other authority over a financial account in a foreign country to report that relationship to appropriate authorities and to maintain appropriate records related to such accounts. Such measures shall also provide for appropriate sanctions for non-compliance.

Article 53
Measures for direct recovery of property

Each State Party shall, in accordance with its domestic law:

- (a) Take such measures as may be necessary to permit another State Party to initiate civil action in its courts to establish title to or ownership of property acquired through the commission of an offence established in accordance with this Convention;
- (b) Take such measures as may be necessary to permit its courts to order those who have committed offences established in accordance with this Convention to pay compensation or damages to another State Party that has been harmed by such offences; and
- (c) Take such measures as may be necessary to permit its courts or competent authorities, when having to decide on confiscation, to recognize another State Party's claim as a legitimate owner of property acquired through the commission of an offence established in accordance with this Convention.

Article 54
Mechanisms for recovery of property through international cooperation in confiscation

1. Each State Party, in order to provide mutual legal assistance pursuant to article 55 of this Convention with respect to property acquired through or involved in the commission of an offence established in accordance with this Convention, shall, in accordance with its domestic law:

- (a) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to give effect to an order of confiscation issued by a court of another State Party;
- (b) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities, where they have jurisdiction, to order the confiscation of such property of foreign origin by adjudication of an offence of money-laundering or such other offence as may be within its jurisdiction or by other procedures authorized under its domestic law; and
- (c) Consider taking such measures as may be necessary to allow confiscation of such property without a criminal conviction in cases in which the offender cannot be prosecuted by reason of death, flight or absence or in other appropriate cases.

2. Each State Party, in order to provide mutual legal assistance upon a request made pursuant to paragraph 2 of article 55 of this Convention, shall, in accordance with its domestic law:

- (a) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to freeze or seize property upon a freezing or seizure order issued by a court or competent authority of a requesting State Party that provides a reasonable basis for the requested State Party to believe that there are sufficient grounds for taking such actions and that the property would eventually be subject to an order of confiscation for purposes of paragraph 1 (a) of this article;
- (b) Take such measures as may be necessary to permit its competent authorities to freeze or seize property upon a request that provides a reasonable basis for the requested State Party to believe that there are sufficient grounds for taking such actions and that the property would eventually be subject to an order of confiscation for purposes of paragraph 1 (a) of this article; and

(c) Consider taking additional measures to permit its competent authorities to preserve property for confiscation, such as on the basis of a foreign arrest or criminal charge related to the acquisition of such property.

Article 55

International cooperation for purposes of confiscation

1. A State Party that has received a request from another State Party having jurisdiction over an offence established in accordance with this Convention for confiscation of proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, of this Convention situated in its territory shall, to the greatest extent possible within its domestic legal system:

(a) Submit the request to its competent authorities for the purpose of obtaining an order of confiscation and, if such an order is granted, give effect to it; or

(b) Submit to its competent authorities, with a view to giving effect to it to the extent requested, an order of confiscation issued by a court in the territory of the requesting State Party in accordance with articles 31, paragraph 1, and 54, paragraph 1 (a), of this Convention insofar as it relates to proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, situated in the territory of the requested State Party.

2. Following a request made by another State Party having jurisdiction over an offence established in accordance with this Convention, the requested State Party shall take measures to identify, trace and freeze or seize proceeds of crime, property, equipment or other instrumentalities referred to in article 31, paragraph 1, of this Convention for the purpose of eventual confiscation to be ordered either by the requesting State Party or, pursuant to a request under paragraph 1 of this article, by the requested State Party.

3. The provisions of article 46 of this Convention are applicable, *mutates mutandis*, to this article. In addition to the information specified in article 46, paragraph 15, requests made pursuant to this article shall contain:

(a) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (a) of this article, a description of the property to be confiscated, including, to the extent possible, the location and, where relevant, the estimated value of the property and a statement of the facts relied upon by the requesting State Party sufficient to enable the requested State Party to seek the order under its domestic law;

(b) In the case of a request pertaining to paragraph 1 (b) of this article, a legally admissible copy of an order of confiscation upon which the request is based issued by the requesting State Party, a statement of the facts and information as to the extent to which execution of the order is requested, a statement specifying the measures taken by the requesting State Party to provide adequate notification to bona fide third parties and to ensure due process and a statement that the confiscation order is final;

(c) In the case of a request pertaining to paragraph 2 of this article, a statement of the facts relied upon by the requesting State Party and a description of the actions requested and, where available, a legally admissible copy of an order on which the request is based.

4. The decisions or actions provided for in paragraphs 1 and 2 of this article shall be taken by the requested State Party in accordance with and subject to the provisions of its domestic law and its procedural rules or any bilateral or multilateral agreement or arrangement to which it may be bound in relation to the requesting State Party.

5. Each State Party shall furnish copies of its laws and regulations that give effect to this article and of any subsequent changes to such laws and regulations or a description thereof to the Secretary-General of the United Nations.
6. If a State Party elects to make the taking of the measures referred to in paragraphs 1 and 2 of this article conditional on the existence of a relevant treaty, that State Party shall consider this Convention the necessary and sufficient treaty basis.
7. Cooperation under this article may also be refused or provisional measures lifted if the requested State Party does not receive sufficient and timely evidence or if the property is of a *de minimis* value.
8. Before lifting any provisional measure taken pursuant to this article, the requested State Party shall, wherever possible, give the requesting State Party an opportunity to present its reasons in favour of continuing the measure.
9. The provisions of this article shall not be construed as prejudicing the rights of bona fide third parties.

Article 56
Special cooperation

Without prejudice to its domestic law, each State Party shall endeavour to take measures to permit it to forward, without prejudice to its own investigations, prosecutions or judicial proceedings, information on proceeds of offences established in accordance with this Convention to another State Party without prior request, when it considers that the disclosure of such information might assist the receiving State Party in initiating or carrying out investigations, prosecutions or judicial proceedings or might lead to a request by that State Party under this chapter of the Convention.

Article 57
Return and disposal of assets

1. Property confiscated by a State Party pursuant to article 31 or 55 of this Convention shall be disposed of, including by return to its prior legitimate owners, pursuant to paragraph 3 of this article, by that State Party in accordance with the provisions of this Convention and its domestic law.
2. Each State Party shall adopt such legislative and other measures, in accordance with the fundamental principles of its domestic law, as may be necessary to enable its competent authorities to return confiscated property, when acting on the request made by another State Party, in accordance with this Convention, taking into account the rights of bona fide third parties.
3. In accordance with articles 46 and 55 of this Convention and paragraphs 1 and 2 of this article, the requested State Party shall:
  - (a) In the case of embezzlement of public funds or of laundering of embezzled public funds as referred to in articles 17 and 23 of this Convention, when confiscation was executed in accordance with article 55 and on the basis of a final judgement in the requesting State Party, a requirement that can be waived by the requested State Party, return the confiscated property to the requesting State Party;
  - (b) In the case of proceeds of any other offence covered by this Convention, when the confiscation was executed in accordance with article 55 of this Convention and on the basis of a final judgement in the requesting State Party, a requirement that can be waived by the requested State Party, return the confiscated property to the requesting State Party, when the requesting State Party reasonably establishes its

prior ownership of such confiscated property to the requested State Party or when the requested State Party recognizes damage to the requesting State Party as a basis for returning the confiscated property;

(c) In all other cases, give priority consideration to returning confiscated property to the requesting State Party, returning such property to its prior legitimate owners or compensating the victims of the crime.

4. Where appropriate, unless States Parties decide otherwise, the requested State Party may deduct reasonable expenses incurred in investigations, prosecutions or judicial proceedings leading to the return or disposition of confiscated property pursuant to this article.

5. Where appropriate, States Parties may also give special consideration to concluding agreements or mutually acceptable arrangements, on a case-by-case basis, for the final disposal of confiscated property.

Article 58

Financial intelligence unit

States Parties shall cooperate with one another for the purpose of preventing and combating the transfer of proceeds of offences established in accordance with this Convention and of promoting ways and means of recovering such proceeds and, to that end, shall consider establishing a financial intelligence unit to be responsible for receiving, analysing and disseminating to the competent authorities reports of suspicious financial transactions.

Article 59

Bilateral and multilateral agreements and arrangements

States Parties shall consider concluding bilateral or multilateral agreements or arrangements to enhance the effectiveness of international cooperation undertaken pursuant to this chapter of the Convention.

Chapter VI

Technical assistance and information exchange

Article 60

Training and technical assistance

1. Each State Party shall, to the extent necessary, initiate, develop or improve specific training programmes for its personnel responsible for preventing and combating corruption. Such training programmes could deal, inter alia, with the following areas:

(a) Effective measures to prevent, detect, investigate, punish and control corruption, including the use of evidence-gathering and investigative methods;

(b) Building capacity in the development and planning of strategic anti-corruption policy;

(c) Training competent authorities in the preparation of requests for mutual legal assistance that meet the requirements of this Convention;

(d) Evaluation and strengthening of institutions, public service management and the management of public finances, including public procurement, and the private sector;

- (e) Preventing and combating the transfer of proceeds of offences established in accordance with this Convention and recovering such proceeds;
- (f) Detecting and freezing of the transfer of proceeds of offences established in accordance with this Convention;
- (g) Surveillance of the movement of proceeds of offences established in accordance with this Convention and of the methods used to transfer, conceal or disguise such proceeds;
- (h) Appropriate and efficient legal and administrative mechanisms and methods for facilitating the return of proceeds of offences established in accordance with this Convention;
- (i) Methods used in protecting victims and witnesses who cooperate with judicial authorities; and
- (j) Training in national and international regulations and in languages.

2. States Parties shall, according to their capacity, consider affording one another the widest measure of technical assistance, especially for the benefit of developing countries, in their respective plans and programmes to combat corruption, including material support and training in the areas referred to in paragraph 1 of this article, and training and assistance and the mutual exchange of relevant experience and specialized knowledge, which will facilitate international cooperation between States Parties in the areas of extradition and mutual legal assistance.

3. States Parties shall strengthen, to the extent necessary, efforts to maximize operational and training activities in international and regional organizations and in the framework of relevant bilateral and multilateral agreements or arrangements.

4. States Parties shall consider assisting one another, upon request, in conducting evaluations, studies and research relating to the types, causes, effects and costs of corruption in their respective countries, with a view to developing, with the participation of competent authorities and society, strategies and action plans to combat corruption.

5. In order to facilitate the recovery of proceeds of offences established in accordance with this Convention, States Parties may cooperate in providing each other with the names of experts who could assist in achieving that objective.

6. States Parties shall consider using subregional, regional and international conferences and seminars to promote cooperation and technical assistance and to stimulate discussion on problems of mutual concern, including the special problems and needs of developing countries and countries with economies in transition.

7. States Parties shall consider establishing voluntary mechanisms with a view to contributing financially to the efforts of developing countries and countries with economies in transition to apply this Convention through technical assistance programmes and projects.

8. Each State Party shall consider making voluntary contributions to the United Nations Office on Drugs and Crime for the purpose of fostering, through the Office, programmes and projects in developing countries with a view to implementing this Convention.

Article 61

Collection, exchange and analysis of information on corruption

1. Each State Party shall consider analysing, in consultation with experts, trends in corruption in its territory, as well as the circumstances in which corruption offences are committed.

2. States Parties shall consider developing and sharing with each other and through international and regional organizations statistics, analytical expertise concerning corruption and information with a view to developing, insofar as possible, common definitions, standards and methodologies, as well as information on best practices to prevent and combat corruption.

3. Each State Party shall consider monitoring its policies and actual measures to combat corruption and making assessments of their effectiveness and efficiency.

Article 62

Other measures: implementation of the Convention through economic development and technical assistance

1. States Parties shall take measures conducive to the optimal implementation of this Convention to the extent possible, through international cooperation, taking into account the negative effects of corruption on society in general, in particular on sustainable development.

2. States Parties shall make concrete efforts to the extent possible and in coordination with each other, as well as with international and regional organizations:

(a) To enhance their cooperation at various levels with developing countries, with a view to strengthening the capacity of the latter to prevent and combat corruption;

(b) To enhance financial and material assistance to support the efforts of developing countries to prevent and fight corruption effectively and to help them implement this Convention successfully;

(c) To provide technical assistance to developing countries and countries with economies in transition to assist them in meeting their needs for the implementation of this Convention. To that end, States Parties shall endeavour to make adequate and regular voluntary contributions to an account specifically designated for that purpose in a United Nations funding mechanism. States Parties may also give special consideration, in accordance with their domestic law and the provisions of this Convention, to contributing to that account a percentage of the money or of the corresponding value of proceeds of crime or property confiscated in accordance with the provisions of this Convention;

(d) To encourage and persuade other States and financial institutions as appropriate to join them in efforts in accordance with this article, in particular by providing more training programmes and modern equipment to developing countries in order to assist them in achieving the objectives of this Convention.

3. To the extent possible, these measures shall be without prejudice to existing foreign assistance commitments or to other financial cooperation arrangements at the bilateral, regional or international level.

4. States Parties may conclude bilateral or multilateral agreements or arrangements on material and logistical assistance, taking into consideration the financial arrangements necessary for the means of international cooperation provided for by this Convention to be effective and for the prevention, detection and control of corruption.

Chapter VII

Mechanisms for implementation

Article 63

Conference of the States Parties to the Convention

1. A Conference of the States Parties to the Convention is hereby established to improve the capacity of and cooperation between States Parties to achieve the objectives set forth in this Convention and to promote and review its implementation.
2. The Secretary-General of the United Nations shall convene the Conference of the States Parties not later than one year following the entry into force of this Convention. Thereafter, regular meetings of the Conference of the States Parties shall be held in accordance with the rules of procedure adopted by the Conference.
3. The Conference of the States Parties shall adopt rules of procedure and rules governing the functioning of the activities set forth in this article, including rules concerning the admission and participation of observers, and the payment of expenses incurred in carrying out those activities.
4. The Conference of the States Parties shall agree upon activities, procedures and methods of work to achieve the objectives set forth in paragraph 1 of this article, including:
  - (a) Facilitating activities by States Parties under articles 60 and 62 and chapters II to V of this Convention, including by encouraging the mobilization of voluntary contributions;
  - (b) Facilitating the exchange of information among States Parties on patterns and trends in corruption and on successful practices for preventing and combating it and for the return of proceeds of crime, through, inter alia, the publication of relevant information as mentioned in this article;
  - (c) Cooperating with relevant international and regional organizations and mechanisms and non-governmental organizations;
  - (d) Making appropriate use of relevant information produced by other international and regional mechanisms for combating and preventing corruption in order to avoid unnecessary duplication of work;
  - (e) Reviewing periodically the implementation of this Convention by its States Parties;
  - (f) Making recommendations to improve this Convention and its implementation;
  - (g) Taking note of the technical assistance requirements of States Parties with regard to the implementation of this Convention and recommending any action it may deem necessary in that respect.
5. For the purpose of paragraph 4 of this article, the Conference of the States Parties shall acquire the necessary knowledge of the measures taken by States Parties in implementing this Convention and the difficulties encountered by them in doing so through information provided by them and through such supplemental review mechanisms as may be established by the Conference of the States Parties.
6. Each State Party shall provide the Conference of the States Parties with information on its programmes, plans and practices, as well as on legislative and administrative measures to implement this Convention, as required by the Conference of the States Parties. The Conference of the States Parties shall examine the most effective way of receiving and acting upon information, including, inter alia, information received from States Parties and from competent international organizations. Inputs received from relevant non-governmental organizations duly

accredited in accordance with procedures to be decided upon by the Conference of the States Parties may also be considered.

7. Pursuant to paragraphs 4 to 6 of this article, the Conference of the States Parties shall establish, if it deems it necessary, any appropriate mechanism or body to assist in the effective implementation of the Convention.

Article 64
Secretariat

1. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary secretariat services to the Conference of the States Parties to the Convention.

2. The secretariat shall:

(a) Assist the Conference of the States Parties in carrying out the activities set forth in article 63 of this Convention and make arrangements and provide the necessary services for the sessions of the Conference of the States Parties;

(b) Upon request, assist States Parties in providing information to the Conference of the States Parties as envisaged in article 63, paragraphs 5 and 6, of this Convention; and

(c) Ensure the necessary coordination with the secretariats of relevant international and regional organizations.

Chapter VIII
Final provisions

Article 65
Implementation of the Convention

1. Each State Party shall take the necessary measures, including legislative and administrative measures, in accordance with fundamental principles of its domestic law, to ensure the implementation of its obligations under this Convention.

2. Each State Party may adopt more strict or severe measures than those provided for by this Convention for preventing and combating corruption.

Article 66
Settlement of disputes

1. States Parties shall endeavour to settle disputes concerning the interpretation or application of this Convention through negotiation.

2. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of this Convention that cannot be settled through negotiation within a reasonable time shall, at the request of one of those States Parties, be submitted to arbitration. If, six months after the date of the request for arbitration, those States Parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those States Parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in accordance with the Statute of the Court.

3. Each State Party may, at the time of signature, ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, declare that it does not consider itself bound by paragraph 2 of this article. The other States Parties shall not be bound by paragraph 2 of this article with respect to any State Party that has made such a reservation.

4. Any State Party that has made a reservation in accordance with paragraph 3 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 67

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Convention shall be open to all States for signature from 9 to 11 December 2003 in Merida, Mexico, and thereafter at United Nations Headquarters in New York until 9 December 2005.

2. This Convention shall also be open for signature by regional economic integration organizations provided that at least one member State of such organization has signed this Convention in accordance with paragraph 1 of this article.

3. This Convention is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. A regional economic integration organization may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval if at least one of its member States has done likewise. In that instrument of ratification, acceptance or approval, such organization shall declare the extent of its competence with respect to the matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

4. This Convention is open for accession by any State or any regional economic integration organization of which at least one member State is a Party to this Convention. Instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations. At the time of its accession, a regional economic integration organization shall declare the extent of its competence with respect to matters governed by this Convention. Such organization shall also inform the depositary of any relevant modification in the extent of its competence.

Article 68

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day after the date of deposit of the thirtieth instrument of ratification, acceptance, approval or accession. For the purpose of this paragraph, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by member States of such organization.

2. For each State or regional economic integration organization ratifying, accepting, approving or acceding to this Convention after the deposit of the thirtieth instrument of such action, this Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit by such State or organization of the relevant instrument or on the date this Convention enters into force pursuant to paragraph 1 of this article, whichever is later.

Article 69

Amendment

1. After the expiry of five years from the entry into force of this Convention, a State Party may propose an amendment and transmit it to the Secretary-General of the United Nations, who shall thereupon communicate the proposed amendment to the

States Parties and to the Conference of the States Parties to the Convention for the purpose of considering and deciding on the proposal. The Conference of the States Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted and no agreement has been reached, the amendment shall, as a last resort, require for its adoption a two-thirds majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of the States Parties.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote under this article with a number of votes equal to the number of their member States that are Parties to this Convention. Such organizations shall not exercise their right to vote if their member States exercise theirs and vice versa.

3. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article is subject to ratification, acceptance or approval by States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 1 of this article shall enter into force in respect of a State Party ninety days after the date of the deposit with the Secretary-General of the United Nations of an instrument of ratification, acceptance or approval of such amendment.

5. When an amendment enters into force, it shall be binding on those States Parties which have expressed their consent to be bound by it. Other States Parties shall still be bound by the provisions of this Convention and any earlier amendments that they have ratified, accepted or approved.

Article 70 Denunciation

1. A State Party may denounce this Convention by written notification to the Secretary-General of the United Nations. Such denunciation shall become effective one year after the date of receipt of the notification by the Secretary-General.

2. A regional economic integration organization shall cease to be a Party to this Convention when all of its member States have denounced it.

Article 71 Depositary and languages

1. The Secretary-General of the United Nations is designated depositary of this Convention.

2. The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed this Convention.”

„Az Egyesült Nemzetek Szervezete Korrupció elleni Egyezménye

Preambulum

Ezen Egyezmény részes államai,

aggodalommal tekintve arra, hogy a korrupció súlyos gondot és fenyegetést jelent a társadalmak stabilitására és biztonságára, aláássa a demokrácia intézményeit és a demokratikus értékeket, az erkölcsi értékeket és az igazságosságot, továbbá veszélyezteti a fenntartható fejlődést és a jogállamiságot,

aggodalommal tekintve továbbá a korrupció és a bűnözés egyéb formáinak, különösen a szervezett és a gazdasági bűnözés, köztük a pénzmosás összefonódására,

aggodalommal tekintve továbbá a korrupció azon eseteire, amelyek állami erőforrások jelentős hányadát kitevő eszközök hatalmas mennyiségét érinthetik, ezért ezeknek az államoknak a politikai stabilitását és fenntartható fejlődését fenyegetik,

abban a meggyőződésben, hogy a korrupció többé nem helyi ügy, hanem egy olyan, minden társadalmat és gazdaságot érintő, országokon átívelő jelenség, amelynek megelőzéséhez és megfékezéséhez elengedhetetlen a nemzetközi együttműködés,

meggyőződve továbbá arról, hogy a korrupció hatékony megelőzéséhez és felszámolásához minden részletre kiterjedő és több tudományágot átfogó megközelítés szükséges,

meggyőződve továbbá arról, hogy a technikai segítség rendelkezésre állása fontos szerepet játszhat abban, hogy erősítse az államoknak a korrupció hatékony megelőzésére és felszámolására irányuló képességét, többek között a kapacitás növelése és intézményfejlesztés útján,

meggyőződve arról, hogy a törvénybe ütköző módon szerzett magánvagyonok különösen károsak lehetnek a demokratikus intézményekre, a nemzetgazdaságokra és a jogállamiságra,

azzal a szándékkal, hogy hatékonyabban megelőzzék, felderítsék és meggátolják a jogellenesen szerzett vagyon más országba való átvitelét, és hogy javítsák az ilyen vagyon visszaszerzésére irányuló nemzetközi együttműködést,

elismerve a megfelelő jogszerű eljárás alapelveit a büntetőeljárás és a tulajdonnal kapcsolatos jogok eldöntésére irányuló polgári vagy közigazgatási eljárások során,

szem előtt tartva, hogy a korrupció megelőzése és végleges felszámolása minden államnak kötelessége, és ahhoz, hogy erőfeszítéseik ezen a területen hatékonyak legyenek, együtt kell működniük egymással, a magánszemélyek és az állami szektoron kívüli csoportok – mint például a civil társadalom, a civil szervezetek és a közösség alapú szervezetek – támogatása és bevonása mellett,

szem előtt tartva továbbá a közügyek és a köztulajdon helyes kezelése, az igazságosság, a felelősség és a törvény előtti egyenlőség elveit, valamint a közérkölcst megőrzését és a korrupció elutasítását támogató kultúra erősítésének szükségességét,

elismeréssel szólva a bűnmegelőzéssel és a büntetőjogi igazságszolgáltatással foglalkozó bizottság, valamint az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatalának a korrupció megelőzésére és felszámolására irányuló munkájáról,

emlékeztetve az ezen a területen más nemzetközi és regionális szervezetek által végzett munkára, beleértve az Afrikai Unió, az Európa Tanács, a Vám-együttműködési Tanács (más néven a Vámügyi Világszervezet), az Európai Unió, az Arab Államok Ligája, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet és az Amerikai Államok Szervezete tevékenységét,

elismeréssel véve tudomásul a korrupció megelőzésére és felszámolására irányuló többoldalú okmányokat, beleértve többek között az Amerikai Államok Szervezete által 1996. március 29-én elfogadott korrupció elleni Amerika-közi egyezményt, az Európai Unió Tanácsa által 1997. május 26-án elfogadott, az Európai Közösségek tisztviselőinek vagy az Európai Unió tagállamainak tisztviselőit érintő korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményt, a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet által 1997. november 21-én elfogadott, a nemzetközi üzleti tranzakciók során a külföldi hivatalos személyek megvesztegetése elleni küzdelemről szóló egyezményt, az Európa Tanács Miniszterek Bizottsága által 1999. január 27-én elfogadott, a korrupcióról szóló büntetőjogi egyezményt, az Európa Tanács Miniszterek Bizottsága által 1999. november 4-én elfogadott, a korrupcióról szóló polgári jogi egyezményt és a korrupció megelőzéséről és felszámolásáról szóló, az Afrikai Unió államfői és kormánya által 2003. július 12-én elfogadott Afrikai Unió egyezményt,

üdvözölve az Egyesült Nemzetek nemzetközi szervezett bűnözés elleni egyezményének 2003. szeptember 29-i hatálybalépését, *a következőkben állapodtak meg:*

I. fejezet **Általános rendelkezések**

1. cikk *Az Egyezmény célja*

Ezen Egyezmény céljai a következők:

- (a) Elősegíteni és megerősíteni a korrupció hatékonyabb és hatásosabb megelőzésére és felszámolására irányuló intézkedéseket;
- (b) Elősegíteni, megkönnyíteni és támogatni a nemzetközi együttműködést és technikai segítségnyújtást a korrupció megelőzése és a korrupció ellen folytatott harc során, beleértve a vagyontárgyak visszaszerzését is;
- (c) Elősegíteni a közügyekben és a köztulajdonnal kapcsolatban a becsületességet, a számonkérhetőséget és a közügyek és köztulajdon helyes kezelését.

2. cikk *Értelmező rendelkezések*

Ezen Egyezmény alkalmazásában:

- (a) „Hivatalos személy” a következőket jelenti: (i) az a személy, aki – kinevezés vagy választás alapján, tartós vagy ideiglenes jelleggel, fizetés fejében vagy fizetés nélkül – a részes államban jogalkotó, végrehajtó, közigazgatási vagy igazságszolgáltatási feladatot lát el, tekintet nélkül az illető személy beosztására; (ii) bármely egyéb személy, aki közfeladatot lát el, többek között állami szervezetről

vagy állami vállalatnál, vagy aki közszolgáltatást nyújt a részes állam saját jogrendszerében meghatározottak és az illető részes államhoz tartozó jogterületen alkalmazottak szerint; (iii) a részes állam saját jogrendszerében „hivatalos személy”-ként meghatározott egyéb személy. Ezen Egyezmény II. fejezetében meghatározott intézkedések alkalmazásában azonban, a „hivatalos személy” bármilyen olyan személyt jelenthet, aki közfeladatot lát el vagy közszolgáltatást nyújt a részes állam saját jogrendszerében meghatározottak és az illető részes államhoz tartozó jogterületen alkalmazottak szerint;

(b) „Külföldi hivatalos személy” azt a személyt jelenti, aki – kinevezés vagy választás alapján – valamely külföldi országban jogalkotó, végrehajtó, közigazgatási vagy igazságszolgáltatási feladatot lát el; továbbá bármely személyt, aki állami feladatot lát el külföldi ország számára, többek között állami szervezetnél vagy állami vállalatnál;

(c) „Nemzetközi közjogi szervezet tisztviselője” nemzetközi közalkalmazottat vagy azt a személyt jelenti, akit az illető szervezet felhatalmazott arra, hogy nevében eljárjon;

(d) „Vagyontárgy” a vagyon minden fajtáját – materiális vagy immateriális, ingó vagy ingatlan, dologi vagy eszmei – jelenti, valamint az ilyen vagyonnal kapcsolatos jogcímet vagy érdekeltséget bizonyító jogi dokumentumokat vagy okmányokat;

(e) „Bűncselekményből származó jövedelem” a közvetve vagy közvetlenül a bűncselekmény elkövetéséből származó vagy szerzett vagyont jelenti;

(f) „Zár alá vétel” vagy „lefoglalás” a vagyontárgy áthelyezésének, átváltásának, elidegenítésének vagy mozgásának ideiglenes tilalmát vagy a vagyontárgy ideiglenes megőrzésbe vagy ellenőrzés alá vételét jelenti bíróság vagy egyéb illetékes hatóság által kiadott végzés alapján;

(g) „Lefoglalás” – ami adott esetben elkobzással jár – a vagyontárgytól való tartós megfosztást jelenti bíróság vagy egyéb illetékes hatóság által kiadott végzés alapján;

(h) „Alapbűncselekmény” azt a bűncselekményt jelenti, amelynek eredményeként olyan jövedelem jött létre, amely bűncselekmény tárgyává válhat az ezen Egyezmény 23. cikkében meghatározottak szerint;

(i) „Ellenőrzött szállítás” azt a módszert jelenti, amellyel jogellenes vagy gyanús szállítmányok számára engedélyezik, hogy egy vagy több állam területét elhagyják, azon áthaladjon vagy oda belépjen az érintett államok illetékes hatóságainak tudomásával és felügyelete alatt, a bűncselekmény felderítése és a bűncselekmény elkövetésében részt vevő személyek személyazonosságának megállapítása céljából.

3. cikk Tárgyi hatály

1. Ezt az Egyezményt kell – a benne foglalt rendelkezésekkel összhangban – alkalmazni a korrupció megelőzésére, felderítésére és büntetőeljárás megindítására, valamint az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekményekből származó jövedelmek lefoglalására, zár alá vételére, elkobzására és visszajuttatására.

2. Hacsak a jelen Egyezmény másként nem rendelkezik, ennek az Egyezménynek a végrehajtása szempontjából nem szükséges, hogy az Egyezményben meghatározott bűncselekmények állami vagyont károsítsanak vagy veszélyeztessenek.

4. cikk
A szuverenitás védelme

1. A részes államok az Egyezményből fakadó kötelezettségeiket az államok szuverén egyenlőségének és területi sérthetlenségének elvével, valamint a más államok belügyeibe történő be nem avatkozás elveivel összeegyeztethető módon teljesítik.

2. Az Egyezmény egyetlen rendelkezése sem jogosít fel valamely részes államot arra, hogy egy másik állam területén joghatóságot gyakoroljon vagy olyan funkciókat lásson el, amelyeket a másik részes állam belső joga kizárólag saját hatóságainak hatáskörébe utal.

II. fejezet
Megelőző intézkedések

5. cikk
Megelőző jellegű korrupcióellenes politikák és gyakorlat

1. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – olyan hatékony, összehangolt korrupcióellenes politikákat dolgoznak ki, hajtanak végre, illetve folytatnak, amelyek elősegítik a társadalom részvételét, továbbá a jogállamiság, a közügyek és a köztulajdon helyes kezelése, a becsületesség, az átláthatóság és a beszámoltathatóság elveit tükrözik.

2. A részes államok arra törekednek, hogy hatékony gyakorlatot alakítsanak ki és támogassanak a korrupció megelőzésére.

3. A részes államok arra törekednek, hogy időszakosan értékeljék a vonatkozó jogi eszközöket és közigazgatási intézkedéseket a korrupció megelőzésére és leküzdésére való alkalmasságuk meghatározása érdekében.

4. A részes államok – szükség szerint és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – együttműködnek egymással és a megfelelő nemzetközi és regionális szervezetekkel az ebben a cikkben említett intézkedések elősegítése és kidolgozása során. Ez az együttműködés magában foglalhatja a korrupció megelőzésére irányuló nemzetközi programokban és projektekben való részvételt.

6. cikk
A korrupció megelőzésével foglalkozó testület vagy testületek

1. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – biztosítják olyan testület, illetve testületek működését, amelyek a következő eszközök segítségével szolgálják a korrupció megelőzését:

(a) az ezen Egyezmény 5. cikkében említett politikák végrehajtása, illetve e politikák végrehajtásának ellenőrzése és összehangolása;

(b) a korrupció megelőzésével kapcsolatos ismeretek bővítése és terjesztése.

2. A részes államok az e cikk 1. bekezdésében említett testület vagy testületek számára – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – biztosítják az ahhoz szükséges függetlenséget, hogy a testület vagy testületek hatékonyan és jogtalan befolyásolás nélkül el tudják látni feladataikat. Biztosítani kell a szükséges anyagi erőforrásokat és a szakembergárdát, valamint azt a képzést, amelyet a szakembergárda feladatai ellátása érdekében igényel.

3. A részes államok tájékoztatják az Egyesült Nemzetek főtitkárát azon hatóság vagy hatóságok nevéről és címéről, amelyek más részes államok számára támogatást nyújthatnak a korrupció megelőzésére irányuló különleges intézkedések kidolgozása és végrehajtása során.

7. cikk *Állami szektor*

1. A részes államok – szükség szerint és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – arra törekednek, hogy a közalkalmazottak, illetve más, nem megválasztott köztisztviselők toborzására, alkalmazására, megtartására, előléptetésére és nyugdíjazására nézve olyan rendszereket fogadjanak el, tartsanak fenn és erősítsenek,

(a) amelyek a hatékonyság, az átláthatóság elvein és olyan objektív kritériumokon alapulnak, mint például az érdem, a méltányosság és a rátermettség;

(b) amelyek megfelelő eljárásokat foglalnak magukban a korrupció által különösen támadhatónak tekintett állami beosztásokat betöltő magánszemélyek kiválasztására és képzésére, valamint adott esetben e magánszemélyek váltakozó beosztásokba történő áthelyezésére;

(c) amelyek a megfelelő díjazást és a méltányos bérskálát helyezik előtérbe, figyelembe véve a részes állam gazdasági fejlettségi szintjét;

(d) amelyek oktatási és képzési programokat támogatnak, hogy eleget tudjanak tenni a közfeladatok kifogástalan, tisztességes és szabályszerű ellátására irányuló követelményeknek, és amelyek szakosított és megfelelő képzés keretében bővítik ismereteiket a korrupciónak a feladataik ellátásával járó kockázatairól. Ezek a programok hivatkozhatnak a magatartási szabályzatokra vagy előírásokra a megfelelő területeken.

2. A részes államok az ezen Egyezmény céljainak és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelő jogalkotási és közigazgatási intézkedések meghozatalát is mérlegelik, hogy előírják a közhivatalokra való pályázás és a közhivatalokra történő megválasztás követelményeit.

3. A részes államok az ezen Egyezmény céljainak és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelő jogalkotási és közigazgatási intézkedések meghozatalát is mérlegelik, hogy javítsák a választott közhivatalokra pályázó személyek, illetve a politikai pártok finanszírozásának átláthatóságát.

4. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – arra törekednek, hogy olyan rendszereket fogadjanak el, tartsanak fenn és erősítsenek, amelyek elősegítik az átláthatóságot és megakadályozzák az összeférhetlenséget.

8. cikk *Hivatalos személyek magatartási szabályzata*

1. A korrupció leküzdése érdekében a részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – többek között a feddhetlenséget, a becsületességet és a felelősséget támogatják hivatalos személyeik körében.

2. A részes államok különösen arra törekednek, hogy intézmény- és jogrendszerükön belül magatartási szabályzatokat vagy előírásokat alkalmazzanak a közfeladatok kifogástalan, tisztességes és szabályszerű ellátására vonatkozóan.

3. E cikk rendelkezéseinek végrehajtása érdekében a részes államok – szükség szerint és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – figyelembe veszik

a regionális, interregionális és nemzetközi szervezetek vonatkozó kezdeményezéseit, mint például a Hivatalos személyek nemzetközi magatartási szabályzatát, amely a Közgyűlés 1996. december 12-i 51/59. sz. határozatának mellékletét képezi.

4. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – intézkedések és rendszerek megállapítását, illetve kialakítását is fontolóra veszik, hogy megkönnyítsék a hivatalos személyek számára a korrupciós cselekmények bejelentését az illetékes hatóságoknál, amennyiben feladataik ellátása során ilyen cselekmények jutnak tudomásukra.

5. A részes államok – szükség szerint és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – olyan intézkedések és rendszerek megállapítására, illetve kialakítására törekednek, amelyek a hivatalos személyek számára előírják, hogy a megfelelő hatóságok számára nyilatkozatokat tegyenek többek között olyan külső tevékenységeikről, munkaviszonyukról, befektetéseikről, vagyonukról, továbbá jelentős ajándékokról vagy előnyökről, amelyekből hivatalos személyként ellátott feladataik tekintetében összeférhetlenség származhat.

6. A részes államok mérlegelik – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – fegyelmi vagy egyéb intézkedések meghozatalát olyan hivatalos személyekkel szemben, akik megsértik az e cikknek megfelelően meghatározott magatartási szabályzatokat.

9. cikk

Közbeszerzés és a közpénzek kezelése

1. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – megteszik a szükséges lépéseket ahhoz, hogy olyan, az átláthatóságon, versenyeztetésen és objektív döntéshozatali kritériumokon alapuló megfelelő beszerzési rendszereket alakítsanak ki, amelyek hatékonyak többek között a korrupció megelőzésében. Ezek a rendszerek, amelyek alkalmazása során figyelembe vehetők a megfelelő küszöbértékek, többek között a következőkre irányulnak:

(a) a beszerzési eljárásokra és szerződésekre vonatkozó információk nyilvános terjesztése, beleértve a pályázati felhívásokról szóló tájékoztatást, valamint a szerződések odaítélésére vonatkozó vagy azzal foglalkozó információkat, a lehetséges pályázók számára elégséges időt engedve pályázataik kidolgozásához és benyújtásához;

(b) a részvételi feltételek – beleértve a kiválasztási és odaítélési kritériumokat, valamint a pályázati szabályokat – előzetes megállapítása és közzététele;

(c) a közbeszerzési határozatokra vonatkozó objektív és előre meghatározott kritériumok alkalmazása annak érdekében, hogy megkönnyítsék a szabályok vagy eljárások szabályszerű alkalmazásának későbbi ellenőrzését;

(d) a hazai bírósági felülvizsgálat hatékony rendszere, beleértve a hatékony fellebbezési rendszert, a jogorvoslati lehetőség biztosítása érdekében abban az esetben, ha nem tartják be az ebben a bekezdésben meghatározott szabályokat vagy eljárásokat;

(e) szükség szerint intézkedések a beszerzésért felelős dolgozókkal kapcsolatos ügyek szabályozására, mint például az érdekeltségről szóló nyilatkozat egyes közbeszerzések során, az átvilágítási eljárások és a képzési követelmények.

2. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – megfelelő intézkedéseket hoznak a közpénzek kezelésének nagyobb átláthatósága

és számon kérhetősége érdekében. Ezek az intézkedések többek között a következőkre terjednek ki:

- (a) a nemzeti költségvetés elfogadására irányuló eljárások;
- (b) időben történő jelentéstétel a bevételekről és kiadásokról;
- (c) a számviteli és könyvvizsgálati szabványok rendszere és a kapcsolódó ellenőrzés;
- (d) hatékony és eredményes kockázatkezelési és belső szabályozó és vezérlő rendszer; és
- (e) szükség esetén büntető intézkedés, ha nem tesznek eleget az ebben a bekezdésben meghatározott követelményeknek.

3. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – meghozzák azokat a polgári jogi és közigazgatási intézkedéseket, amelyek révén az állami kiadásokra és bevételekre vonatkozó számviteli nyilvántartások, pénzügyi beszámolók vagy más dokumentumok sérthetlensége megőrizhető és az ilyen dokumentumok meghamisítása megelőzhető.

10. cikk *Információk közzététele*

Figyelembe véve a korrupció felszámolásának szükségességét, a részes államok saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek révén közigazgatásuk átláthatósága javítható – beleértve szükség szerint a közigazgatás szervezeteinek, működésének és döntéshozatali eljárásainak átláthatóságát is. Ezek az intézkedések többek között a következőket foglalhatják magukban:

- (a) olyan eljárások vagy szabályzatok elfogadása, amelyek a közvélemény bármely tagja számára lehetővé teszik, hogy szükség szerint információkat szerezzen a közigazgatás szervezetéről, működéséről és döntéshozatali eljárásairól és – a magántitok és a személyes adatok védelmének tiszteletben tartásával – a közvéleményt érintő határozatokról és jogi aktusokról;
- (b) szükség szerint a közigazgatási eljárások egyszerűsítése annak érdekében, hogy a közvélemény tagjai számára megkönnyítsék a hozzáférést a döntéshozó hatóságokhoz; és
- (c) olyan információk közzététele, amelyek időszakos beszámolókat tartalmazhatnak a korrupció közigazgatásban előforduló kockázatairól.

11. cikk *A bírósági és ügyészségi szervekre vonatkozó intézkedések*

1. Szem előtt tartva a bíróság függetlenségét és meghatározó szerepét a korrupció felszámolásában, a részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően és a bírói függetlenség sérelme nélkül – a bíróság tagjainak becsületességét és a bírói korrupció megelőzését elősegítő intézkedéseket hoznak. Ezek az intézkedések szabályokat tartalmazhatnak a bíróság tagjainak magatartására vonatkozóan.

2. Az e cikk 1. bekezdése alapján hozott intézkedésekkel azonos hatályú intézkedéseket lehet bevezetni és alkalmazni az ügyészségeken belül azokban a részes államokban, ahol az ügyészség nem a bíróság része, hanem a bíróságokéval azonos függetlenséget élvez.

12. cikk Magánszektor

1. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – intézkedéseket hoznak a magánszektorra érintő korrupció megelőzése érdekében, megerősítik a számviteli és könyvvizsgálati előírásokat a magánszektorban, és szükség szerint hatékony, arányos és visszatartó polgári jogi, közigazgatási vagy büntetőjogi szankciókat léptetnek életbe ezen intézkedések be nem tartása esetére.

2. Az e célok megvalósításához szükséges intézkedések többek között a következőket foglalhatják magukban:

(a) az együttműködés támogatása a jogalkalmazó szervezetek és az érintett magánszervezetek között;

(b) az érintett magánszervezetek feddhetetlenségének megvédésére irányuló előírások és eljárások kidolgozásának támogatása, beleértve a magatartási szabályzatokat az üzleti tevékenység és valamennyi kapcsolódó szakmai tevékenység kifogástalan, tisztességes és szabályszerű ellátása és az összeférhetlenség megelőzése érdekében, valamint a tisztességes kereskedelmi gyakorlat alkalmazásának elősegítése érdekében a vállalkozások körében és az állammal való szerződéses kapcsolatokban;

(c) az átláthatóság támogatása a magánszervezetek körében, beleértve szükség szerint a társaságok alapításában és vezetésében részt vevő jogi és természetes személyek kilétének felfedésére vonatkozó intézkedéseket is;

(d) a magánszervezetek működését szabályozó eljárásokkal való visszaélés megelőzése, beleértve az állami hatóságok által a kereskedelmi tevékenységekhez nyújtott támogatásokat és engedélyeket szabályozó eljárásokat is;

(e) az összeférhetlenség megelőzése – szükség szerint és indokolt időtartamra – korábbi hivatalos személyek szakmai tevékenységére vagy hivatalos személyeknek lemondásuk vagy nyugdíjazásuk utáni magánszektorban való alkalmazására vonatkozó korlátozások előírásával, ha ez a tevékenység vagy alkalmazotti viszony közvetlen kapcsolatban áll az e hivatalos személyeknek hivatali idejük alatt ellátott vagy általuk felügyelt feladataival;

(f) annak biztosítása, hogy a magánvállalkozások – felépítésüket és méretüket figyelembe véve – megfelelő saját belső könyvvizsgálattal és ellenőrzésekkel járuljanak hozzá a korrupciós cselekmények megelőzéséhez és felderítéséhez, és hogy e magánvállalkozások elszámolásai és kötelező pénzügyi kimutatásai a megfelelő könyvvizsgálati és igazolási eljárásoknak legyenek alávetve.

3. A korrupció megelőzése érdekében a részes államok meghozzák a szükséges intézkedéseket, amelyek – a könyvek és a feljegyzések vezetésére, a pénzügyi kimutatások közzétételére, valamint a számviteli és könyvvizsgálati előírásokra vonatkozó saját törvényeinek és rendeleteinek megfelelően – tiltják a következő, ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bármely bűncselekmény elkövetése céljából végzett cselekményeket:

(a) könyvelésen kívüli elszámolások létrehozása;

(b) könyvelésen kívüli vagy nem megfelelően azonosított tranzakciók végzése;

(c) nem létező kiadások elszámolása;

(d) kötelezettségek feltüntetése a kedvezményezettek téves megnevezésével;

(e) hamis dokumentumok használata; és

(f) a könyvelési dokumentumok szándékos megsemmisítése jogszabály által megjelölt időpontnál korábban.

4. A részes államok tiltják a kenőpénznek minősülő kiadások adóból való levonását, mivel a kenőpénz az ezen Egyezmény 15. és 16. cikkének megfelelően meghatározott bűncselekmények tényállásainak alapeleme, továbbá – értelemszerűen – a korrupciós magatartás során felmerült egyéb kiadások adóból történő levonását.

13. cikk

A társadalom részvétele

1. A részes államok megfelelő intézkedéseket hoznak – a rendelkezésükre álló eszközökön belül és saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően –, hogy elősegítsék a magánszemélyek és az állami szektoron kívüli csoportok, mint például a civil társadalom, a nem kormányzati szervezetek és a közösségi alapú szervezetek aktív részvételét a korrupció megelőzésében és leküzdésében, és hogy bővítsék a közvélemény ismereteit a korrupció létezéséről, okairól és veszélyességéről. Ezt a részvételt olyan intézkedésekkel kell erősíteni, mint például:

(a) a döntéshozatali eljárások átláthatóságának javítása és a közvélemény azokban való részvételének elősegítése;

(b) a közvélemény tényleges hozzáféréseinek biztosítása az információkhoz;

(c) a korrupció elutasításához hozzájáruló, a közvélemény tájékoztatását szolgáló tevékenységek végzése, valamint közoktatási programok folytatása, beleértve az iskolai és az egyetemi tananyagot is;

(d) a korrupcióval kapcsolatos információk kérésének, átvételének, közzétételének és terjesztésének szabadsága, tiszteletben tartása, elősegítése és védelme. Ez a szabadság bizonyos mértékig korlátozható, de csak a jog által a következők érdekében előírt módon és szükséges mértékben:

(i) mások jogainak vagy jó hírének tiszteletben tartása;

(ii) a nemzetbiztonság, a közrend, a közegészség vagy a közérkölcsek védelme.

2. A részes államok megfelelő intézkedéseket hoznak annak biztosítása érdekében, hogy az ebben az Egyezményben említett jelentősebb korrupcióellenes testületek a közvélemény megismerje, és szükség szerint biztosítják a hozzáférést ezekhez a testületekhez bármilyen olyan esemény – akár névtelenül történő – bejelentése érdekében, amely az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bűncselekménynek minősülhet.

14. cikk

A pénzmosás megelőzésére irányuló intézkedések

1. A részes államok:

(a) Hatáskörükön belül a pénzmosás valamennyi formájának felderítése és megfiúsítása érdekében létrehozzák a bankok és a banknak nem minősülő pénzintézetek átfogó hazai szabályozási és felügyeleti rendszerét, beleértve a pénz- vagy értékátutalásokra irányuló, hivatalos vagy nem hivatalos szolgáltatásokat nyújtó természetes vagy jogi személyeket és szükség szerint a pénzmosás szempontjából különösen veszélyeztetett más testületeket is, amely rendszer hangsúlyozza az ügyfél és szükség szerint a hasznot húzó tulajdonos személyének azonosítására, a nyilvántartás-vezetésre és a gyanús tranzakciók bejelentésére vonatkozó előírásokat.

(b) Ezen Egyezmény 46. cikkének sérelme nélkül biztosítják, hogy a pénzmosás felszámolásának szentelt közigazgatási, szabályozási, jogalkalmazó és

egyéb hatóságok (beleértve adott esetben a saját jogrendszerükben a bíróságokat is) képesek együttműködni és információkat cserélni országos és nemzetközi szinten a saját jogszabályai által előírt feltételeken belül, és ennek érdekében mérlegelik egy országos pénzügyi nyomozó egység létesítését, amely központként szolgál a lehetséges pénzmosásra vonatkozó információk összegyűjtése, elemzése és terjesztése érdekében.

2. A részes államok mérlegelik olyan megvalósítható intézkedések végrehajtását, amelyekkel felderíthetik és figyelemmel kísérhetik a készpénz és a megfelelő forgatható eszközök határaikon keresztüli mozgását, az információk helyes felhasználásának biztosítására irányuló biztosítékoktól függően és a törvényes tőkemozgás akadályozása nélkül. Ezek az intézkedések magukban foglalhatják azt a követelményt, hogy a magánszemélyek és a vállalkozások bejelentést tegyenek jelentős mennyiségű készpénz és ennek megfelelő forgatható eszköz határokon túli mozgásáról.

3. A részes államok mérlegelik azon megfelelő és megvalósítható intézkedések végrehajtását, amelyek a következőket írják elő a pénzintézetek számára, a pénzáttalásokat végzőket is beleértve:

(a) a megbízóról pontos és komoly tájékoztatást adjanak a pénzeszközök elektronikus áttalására szolgáló formanyomtatványokon és a kapcsolódó üzenetekben;

(b) ezt a tájékoztatást az egész kifizetési láncolatán keresztül fenntartsák; és

(c) fokozott vizsgálat alá vessék olyan pénzeszközök áttalását, amelyek nem tartalmaznak kimerítő tájékoztatást a megbízóról.

4. Az e cikk alapján való országos szabályozási és felügyeleti rendszer létrehozása során és az ezen Egyezmény más cikkeinek sérelme nélkül, a részes államokat felkéri, hogy használják útmutatóként a regionális, régióközi és nemzetközi pénzmosás elleni szervezetek kapcsolódó kezdeményezéseit.

5. A részes államok arra törekednek, hogy a pénzmosás felszámolása érdekében bírósági, jogalkalmazó és pénzügyi szabályozó hatóságaik körében globális, regionális, kistérségi és kétoldalú együttműködést hozzanak létre és támogassanak.

III. fejezet **Bűncselekményé minősítés és jogalkalmazás**

15. cikk

Országos szervek hivatalos személyeinek megvesztegetése

A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a következőket – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák:

(a) Hivatalos személynek jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő ígérese, felajánlása vagy adása magának a tisztviselőnek vagy más személy vagy szervezet javára azért, hogy a tisztviselő hivatali feladatai gyakorlása során valamit megtegyen vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

(b) Jogtalan előnynek a hivatalos személy általi közvetve vagy közvetlenül történő kérése vagy elfogadása maga a tisztviselő vagy más személy vagy szervezet javára azért, hogy a tisztviselő hivatali feladatai gyakorlása során megtegyen valamit vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

*16. cikk**Külföldi hivatalos személyek és nemzetközi közjogi szervezetek tisztviselőinek megvesztegetése*

1. A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák a külföldi hivatalos személyeinek vagy nemzetközi közjogi szervezet tisztviselőjének jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő ígérését, felajánlását vagy adását maga a tisztviselő vagy más személy vagy szervezet javára, annak érdekében, hogy a tisztviselő hivatali feladatai gyakorlása során megtegyen valamit vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

2. A részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák jogtalan előnynek a külföldi hivatalos személy vagy nemzetközi közjogi szervezet tisztviselője általi közvetve vagy közvetlenül történő kérését vagy elfogadását maga a tisztviselő vagy más személy vagy szervezet javára, annak érdekében, hogy a tisztviselő hivatali feladatai gyakorlása során megtegyen valamit vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

*17. cikk**Vagyontárgy hivatalos személy általi elsikkasztása, jogtalan elsajátítása vagy egyéb eltulajdonítása*

A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák vagyontárgynak, állami vagy magántulajdonban lévő pénzeszközöknek, értékpapíroknak vagy munkaköréből eredően a hivatalos személy gondjára bízott egyéb értékeknek a hivatalos személy általi elsikkasztását, jogtalan elsajátítását vagy egyéb eltulajdonítását maga a hivatalos személy vagy más személy vagy szervezet javára.

*18. cikk**Befolyással üzérkedés*

A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a következőket – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák:

(a) Hivatalos személynek vagy más személynek jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő ígérése, felajánlása vagy adása annak érdekében, hogy a hivatalos személy vagy a személy visszaéljen valódi vagy vélt befolyásával, hogy a részes állam közigazgatási vagy állami hatóságától jogtalan előnyre tegyen szert a cselekmény eredeti felbujtója vagy más személy javára;

(b) Jogtalan előnynek a hivatalos személy vagy más személy általi közvetve vagy közvetlenül történő kérése vagy elfogadása maga a hivatalos személy vagy más személy javára annak érdekében, hogy a hivatalos személy vagy a személy visszaéljen valódi vagy vélt befolyásával, hogy a részes állam közigazgatási vagy állami hatóságától jogtalan előnyre tegyen szert.

19. cikk
Hivatali visszaélés

A részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák a hivatallal vagy beosztással való visszaélést, vagyis ha a hivatalos személy feladatai teljesítése során a jogszabályok megsértésével valamit megtesz vagy valaminek a megtételétől tartózkodik annak érdekében, hogy a maga vagy más személy vagy szervezet javára jogtalan előnyre tegyen szert.

20. cikk
Jogellenes meggazdagodás

Alkotmányuktól és jogrendszerük alapelveitől függően a részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák a jogellenes meggazdagodást, vagyis ha a hivatalos személy vagyonában olyan jelentős növekedés mutatkozik, amelyre törvényes jövedelme alapján nem tud megfelelő magyarázatot adni.

21. cikk
Megvesztegetés a magánszektorban

A részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy – szándékosság esetén – a következők gazdasági, pénzügyi vagy kereskedelmi tevékenységek kapcsán történő elkövetését bűncselekménnyé nyilvánítsák:

(a) Jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő ígérese, felajánlása vagy adása olyan személynek, aki magánszektorbeli szervezetet irányít vagy magánszektorbeli szervezetnél bármilyen minőségben dolgozik, maga a személy vagy más személy javára annak érdekében, hogy az illető kötelezettségei megszegésével valamit megtegyen vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon;

(b) Jogtalan előny közvetve vagy közvetlenül történő kérése vagy elfogadása olyan személy által, aki magánszektorbeli szervezetet irányít vagy magánszektorbeli szervezetnél bármilyen minőségben dolgozik, maga a személy vagy más személy javára annak érdekében, hogy az illető kötelezettségei megszegésével valamit megtegyen vagy valaminek a megtételétől tartózkodjon.

22. cikk
Vagyontárgy elsikkasztása a magánszektorban

A részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy – a gazdasági, pénzügyi vagy kereskedelmi tevékenységek során való szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák vagyontárgynak, magántulajdonban lévő pénzeszközöknek, értékpapíroknak vagy munkaköréből eredően az illető személy gondjára bízott egyéb értékeknek az olyan személy általi elsikkasztását, aki magánszektorbeli szervezetet irányít vagy magánszektorbeli szervezetnél bármilyen minőségben dolgozik.

*23. cikk**Bűncselekményből származó jövedelmek tisztára mosása*

1. A részes államok – saját jogrendszerük alapelveinek megfelelően – elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a következőket – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák:

(a)(i) vagyontárgy átalakítása vagy áthelyezése annak tudatában, hogy a vagyontárgy bűncselekményből származó jövedelem, annak érdekében, hogy eltitkolják vagy elrejtésük a vagyontárgy jogellenes származását, vagy hogy az alapul szolgáló bűncselekményben részt vevő személy kivonja magát cselekménye jogi következményei alól;

(ii) a vagyontárgy valódi jellegének, forrásának, feltalálási helyének, elrendezésének, mozgásának, tulajdonjogának vagy kapcsolódó jogainak eltitkolása vagy elrejtése annak tudatában, hogy az illető vagyontárgy bűncselekményből származik;

(b) Jogrendszerük alapvető koncepcióitól függően:

(i) vagyontárgy megszerzése, birtoklása és használata az átvétel idejében annak tudatában, hogy az illető vagyontárgy bűncselekményből származik;

(ii) az e cikknek megfelelően meghatározott bármely bűncselekmény elkövetésében való részvétel, az elkövetésre való szövetkezés vagy összeesküvés, az elkövetés megkísérlése és az elkövetés elősegítése, az elkövetésre való felbujtás, az elkövetés megkönnyítése és az elkövetésre vonatkozó tanácsadás.

2. Az e cikk 1. bekezdésének végrehajtása vagy alkalmazása érdekében:

(a) a részes államok arra törekednek, hogy az e cikk 1. bekezdését az alapul szolgáló bűncselekmények legszélesebb körére alkalmazzák;

(b) a részes államok minimumként az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bűncselekményeket az alapul szolgáló bűncselekmények körébe vonják;

(c) A fenti (b) pont alkalmazásában, az alapul szolgáló bűncselekmények a kérdéses részes állam joghatóságán belül és kívül elkövetett bűncselekményeket egyaránt magukban foglalják. A részes állam joghatóságán kívül elkövetett bűncselekmények akkor minősülnek alapul szolgáló bűncselekményeknek, ha az illető elkövetési magatartás az elkövetés helye szerinti állam saját jogrendje alapján bűncselekménynek minősül és ha ott követték volna el, az e cikket végrehajtó vagy alkalmazó részes állam saját jogrendszere alapján is bűncselekménynek minősülne;

(d) a részes államok az Egyesült Nemzetek főtitkárának átadják az e cikket hatályba léptető jogszabályaik és későbbi módosításaik másolatait vagy azok leírását;

(e) ha a részes állam saját jogrendszerének alapelvei előírják, elrendelhető, hogy az e cikk 1. bekezdésében meghatározott bűncselekményeket ne alkalmazzák az alapul szolgáló bűncselekményt elkövető személyekre.

*24. cikk**Elrejtés*

Az ezen Egyezmény 23. cikke rendelkezéseinek sérelme nélkül, a részes államok mérlegelik az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedések elfogadását, hogy – szándékos elkövetés esetében az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott valamely bűncselekmény elkövetése után, de az illető

bűncselekményben való részvétel nélkül – bűncselekménnyé nyilvánítsák a vagyontárgy elrejtését vagy folyamatos visszatartását, ha az illető személy tudja, hogy a vagyontárgy az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott valamely bűncselekményből származik.

25. cikk

Az igazságszolgáltatás akadályozása

A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy a következőket – szándékos elkövetés esetében – bűncselekménnyé nyilvánítsák:

(a) Fizikai erőszak, fenyegetés vagy megfélemlítés alkalmazása, vagy jogtalan előny ígérete, felajánlása vagy adása annak érdekében, hogy hamis tanúvallomást tegyenek, vagy hogy befolyásolják a tanúvallomás megtételét vagy a bizonyíték szolgáltatását az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bűncselekmény elkövetésével kapcsolatos eljárás során;

(b) Fizikai erőszak, fenyegetés vagy megfélemlítés alkalmazása annak érdekében, hogy befolyásolják bíró vagy jogalkalmazó tisztviselő hivatali kötelezettségeinek gyakorlását az ezen Egyezménynek megfelelően meghatározott bűncselekmény elkövetésével kapcsolatban. Ebben a pontban semmi sem érinti a részes államok azon jogát, hogy a hivatalos személy egyéb kategóriáit védelemben részesítő jogszabályokkal rendelkezzenek.

26. cikk

Jogi személyek felelőssége

1. A részes államok elfogadják azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – jogelveiknek megfelelően – megállapítsák a jogi személyek felelősségét az ezen Egyezmény szerint megállapított bűncselekményekben való részvétel esetében.

2. A részes állam jogelveitől függően, a jogi személyek felelőssége büntetőjogi, polgári jogi vagy közigazgatási lehet.

3. Ez a felelősség nem érinti a bűncselekményt elkövető természetes személyek büntetőjogi felelősségét.

4. A részes államok különösen biztosítják, hogy az e cikk értelmében felelős jogi személyeket hatáson, arányos és visszatartó büntetőjogi és nem büntetőjogi szankciókkal sújtsák, beleértve a pénzbeli szankciókat is.

27. cikk

Részvétel és kísérlet

1. A részes államok olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket hozhatnak, amelyek ahhoz szükségesek, hogy – hazai joguknak megfelelően – bűncselekménnyé nyilvánítsák az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekményben bármilyen minőségben – bűnsegédként vagy felbujtóként – való részvételt.

2. A részes államok olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket tehetnek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – hazai joguknak megfelelően – bűncselekménnyé nyilvánítsák az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elkövetésének kísérletét.

3. A részes államok olyan jogalkotási és egyéb intézkedéseket tehetnek, amelyek ahhoz szükségesek, hogy – hazai joguknak megfelelően – bűncselekménnyé nyilvánítsák az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekményre tett előkészületet.

28. cikk

Tudomás, szándék és cél mint a bűncselekmény elemei

Az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elemeként előírt tudomásra, szándéokra és célra az objektív tényszerű körülményekből lehet következtetni.

29. cikk

Elévülés

A részes államok szükség szerint hazai jogukban hosszú elévülési időtartamot állapítanak meg az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekménnyel szembeni eljárások megkezdéséhez, és hosszabb elévülési időtartamot állapítanak meg vagy felfüggesztik az elévülést, ha a feltételezett elkövető kivonta magát az igazságszolgáltatás alól.

30. cikk

Büntetőeljárás, ítélethozatal és szankciók

1. A részes államok az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények elkövetését annak súlyosságával arányos szankciókkal sújtják.

2. A részes államok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – jogrendszerüknek és alkotmányos elveiknek megfelelően – megfelelő egyensúlyt alakítsanak ki vagy tartsanak fenn a hivatalos személyeik számára feladataik ellátása érdekében biztosított mentességek vagy igazságszolgáltatási kiváltságok és – ha szükséges – az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények hatékony nyomozásának, büntetőeljárás megindításának és elbírálásának lehetősége között.

3. A részes államok arra törekednek, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmény miatti büntetőeljárás vonatkozásában hazai joguk által biztosított döntési jogkört úgy gyakorolják, hogy a lehető leghatékonyabbá tegyék a felderítési és felelősségre vonási intézkedéseket ezen bűncselekmények tekintetében és kellő figyelemben részesítsék az ezen bűncselekmények elkövetésétől való elrettentés követelményét.

4. Az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények esetében a részes államok – hazai joguknak megfelelően és kellő figyelemmel a védekezés jogára – törekednek arra, hogy a tárgyalásig vagy fellebbezésig való ideiglenes szabadon bocsátásáról szóló határozatokkal kapcsolatosan előírt feltételek vegyék figyelembe azt, hogy a vádlott jelenlétét biztosítani kell a későbbi büntetőeljárások során.

5. A részes államok figyelembe veszik a kérdéses bűncselekmény súlyát, amikor a bűncselekményért elítélt személyek korábbi szabadon bocsátásának vagy feltételes szabadlábra helyezésének lehetőségét veszik fontolóra.

6. A részes államok – jogrendszerük alapelveinek megfelelő mértékben – olyan eljárások kialakítását veszik fontolóra, amelyek során az ezen Egyezmény

szerinti bűncselekménnyel vádolt hivatalos személyt a megfelelő hatóság szükség szerint elbocsáthatja, felfüggesztheti vagy más beosztásba helyezheti, szem előtt tartva az ártatlanság véelme elvének tiszteletben tartását.

7. Ha azt a bűncselekmény súlya indokolja, a részes államok – jogrendszerük alapelveinek megfelelő mértékben – fontolóra veszik olyan eljárások kialakítását, amelyek alapján az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekben elítélt személyeket hazai jogukban meghatározott időtartamra bírósági végzés vagy más megfelelő eszköz útján kizárják a következőkből:

(a) közhivatal ellátása; és

(b) hivatal ellátása teljes vagy részleges állami tulajdonban lévő vállalatnál.

8. Ezen cikk 1. bekezdése nem érinti az illetékes hatóságok által a közalkalmazottakkal szemben gyakorolt fegyelmi jogkört.

9. Ebben az Egyezményben semmi sem érinti azt az elvet, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények és az alkalmazandó jogi védelem vagy a lefolytatás törvényességét ellenőrző más jogelvek leírását a részes állam hazai joga számára tartják fenn, és ezeket a bűncselekményeket e hazai jognak megfelelően kell üldözni és büntetni.

10. A részes államok arra törekednek, hogy elősegítsék az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményeket elkövető személyek visszailleszkedését a társadalomba.

31. cikk

Zár alá vétel, lefoglalás és elkobzás

1. A részes államok – hazai jogrendszerükön belül a lehető legnagyobb mértékben – meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek lehetővé teszik a következők elkobzását:

(a) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelmek vagy az ilyen jövedelem értékének megfelelő értékű vagyontárgy;

(b) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények során felhasznált vagy felhasználni szánt vagyontárgy, berendezés vagy egyéb eszköz;

2. A részes államok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék az ezen cikk 1. bekezdésében említett tételnek a későbbi elkobzás érdekében történő azonosítását, nyomon követését, zár alá vételét vagy lefoglalását.

3. A részes államok – hazai joguknak megfelelően – elfogadják azokat a jogalkotási és egyéb intézkedéseket, amelyek az ezen cikk 1. és 2. bekezdése szerinti zár alá vett, lefoglalt vagy elkobzott vagyontárgyak illetékes hatóságok általi kezelésének szabályozásához szükségesek.

4. Ha ezeket a bűncselekményből származó jövedelmeket részben vagy egészben más vagyontárggyá alakították vagy változtatták át, a jövedelmek helyett erre a vagyontárgyra kell alkalmazni az ezen cikkben említett intézkedéseket.

5. Ha ezeket a bűncselekményből származó jövedelmeket törvényes forrásból származó vagyontárggyal vegyítik, a vegyített jövedelem becsült értékéig ezt a vagyontárgyat kell – a zár alá vételre vagy lefoglalásra vonatkozó jogkör sérelme nélkül – elkobozni.

6. A bűncselekményből származó jövedelemből, illetve az abból a vagyontárgyból származó jövedelemre és más haszonra, amelyre a bűncselekményből származó jövedelmet átalakították vagy átváltoztatták, vagy amellyel a bűncselekményből származó jövedelmet vegyítették, szintén az ebben a cikkben említett intézkedéseket kell alkalmazni, ugyanolyan módon és mértékben, mint a bűncselekményből származó jövedelem esetében.

7. Ezen cikk és az Egyezmény 55. cikke alkalmazásában a részes államok a banki, pénzügyi vagy üzleti feljegyzések rendelkezésre bocsátásának vagy zár alá vételének elrendelésére hatalmazzák fel bíróságukat vagy egyéb illetékes hatóságukat. A részes állam a banktitok alapján nem tagadhatja meg az ezen bekezdés rendelkezései alapján való eljárást.

8. A részes államok fontolóra vehetik annak lehetőségét, hogy az elkövető számára előírják, hogy a hazai jog alapelveinek, valamint a bírósági vagy egyéb eljárások jellegének megfelelő mértékben bizonyítsa az állítólagosan bűncselekményből származó jövedelem vagy az elkobzandó egyéb vagyontárgy törvényes eredetét.

9. Ezen cikk rendelkezései nem értelmezhetők jóhiszemű harmadik személyek jogainak hátrányára.

10. Ebben a cikkben semmi sem érinti azt az elvet, hogy az említett intézkedéseket a részes állam hazai joga rendelkezéseinek megfelelően és ezen rendelkezésektől függően kell meghatározni és végrehajtani.

32. cikk

A tanúk, a szakértők és a sértettek védelme

1. A részes államok – hazai jogrendszerüknek megfelelően és lehetőségeikhez képest – hatékony védelmet biztosítanak a lehetséges megtorlással vagy megfélemlítéssel szemben azon tanúk és szakértők számára, akik az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekkel kapcsolatosan tanúvallomást tesznek, és adott esetben rokonaik vagy a hozzájuk közel álló személyek számára is.

2. Az ezen cikk 1. bekezdésében említett intézkedések többek között a következőket foglalhatják magukban, a vádlott jogainak sérelme nélkül, a jogszerű eljáráshoz való jogot is beleértve:

(a) Az ilyen személyek fizikai védelmére irányuló eljárások kialakítása, mint például – a szükséges és megvalósítható mértékben – tartózkodási helyük megváltoztatása és adott esetben annak engedélyezése, hogy az ilyen személyek személyazonosságával vagy tartózkodási helyével kapcsolatos információkat ne hozzák nyilvánosságra vagy a nyilvánosságra hozatallal kapcsolatosan korlátozásokat írjanak elő;

(b) Olyan bizonyítási szabályok kialakítása, amelyek biztosítják, hogy a tanúk és a szakértők tanúvallomásukat saját biztonságuk veszélyeztetése nélkül tehessek meg, mint például annak engedélyezése, hogy a tanúvallomást az olyan kommunikációs eszközök használatával tegyék meg, mint például videó vagy más megfelelő eszköz.

3. A részes államok fontolóra veszik, hogy más államokkal megállapodásokat kötnék az e cikk 1. bekezdésében említett személyek tartózkodási helyének megváltoztatása érdekében.

4. E cikk rendelkezéseit kell alkalmazni a sértettekre, ha azok egyben tanúk is.

5. A részes államok – hazai joguktól függően – lehetővé teszik, hogy a sértettek véleményét és aggályait az elkövetőkkel szembeni büntetőeljárás megfelelő szakáiban a védelemhez való jog sérelme nélkül előterjesszék és vizsgálják.

33. cikk
A bejelentő személyek védelme

A részes államok fontolóra veszik, hogy hazai jogrendszerükbe megfelelő intézkedéseket illesztenek azon személyek hátrányos bánásmódban való részesítésével szemben, akik jóhiszeműen és megalapozottan az illetékes hatóságoknál az ezen Egyezmény szerinti bűncselekménnyel kapcsolatos tényről bejelentést tesznek.

34. cikk
A korrupciós cselekmény következményei

Kellő figyelemmel a harmadik személyek jóhiszeműen szerzett jogaira, a részes államok – hazai joguk alapelveinek megfelelően – intézkedéseket hoznak a korrupció következményeinek rendezése érdekében. Ebben az összefüggésben a részes államok a korrupciót a jogi eljárások során elégséges tényezőnek tekinthetik ahhoz, hogy egy szerződést megsemmisítsenek vagy hatályon kívül helyezzenek, koncessziót vagy hasonló aktust visszavonjanak, vagy hogy egyéb jogorvoslati intézkedést tegyenek.

35. cikk
Kártérítés

A részes államok – hazai joguk elveinek megfelelően – meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek feljogosítják a korrupciós cselekmény eredményeként kárt szenvedett szervezeteket vagy személyeket kártérítés iránti jogi eljárás indítására a kárért felelősekkel szemben.

36. cikk
Szakhatóságok

A részes államok – jogrendszerük alapelveinek megfelelően – biztosítják a bűnüldözés keretében a korrupció elleni fellépésre szakosodott testület, testületek vagy személyek működését. E testület, testületek vagy személyek számára – a részes állam jogrendszere alapelveinek megfelelően – biztosítják azt a függetlenséget, amely szükséges ahhoz, hogy feladataikat hatékonyan és jogtalan befolyás nélkül láthassák el. E személyeknek vagy e testület vagy testületek szakembergárdáját megfelelő képzésben kell részesíteni, és feladataik teljesítéséhez megfelelő anyagi forrásokkal kell ellátni.

37. cikk
A bűnüldöző hatóságokkal való együttműködés

1. A részes államok megfelelő intézkedéseket hoznak annak érdekében, hogy azokat a személyeket, akik az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmény elkövetésében részt vesznek vagy részt vettek, arra ösztönözzék, hogy az illetékes hatóságok számára nyomozati és bizonyítási célokra hasznos információkat szolgáltatassanak, és hogy olyan tényleges, konkrét segítséget nyújtsanak az illetékes hatóságok számára, ami hozzájárulhat az elkövetőknek a bűncselekményből

származó jövedelmektől való megfosztásához és az ilyen jövedelmek visszaszerzéséhez.

2. A részes államok fontolóra veszik annak a lehetőségnek a biztosítását, hogy szükséges esetekben enyhítik az olyan terheltek büntetését, akik jelentős együttműködést tanúsítottak az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmény nyomozása vagy a vádemelés során.

3. A részes államok fontolóra veszik annak a lehetőségnek a biztosítását, hogy – hazai joguk alapelveinek megfelelően – büntetőeljárás alóli mentességet adnak azon személy számára, aki jelentős együttműködést tanúsított az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmények nyomozása vagy a vádemelés során.

4. Az ilyen személyek védelmére az ezen Egyezmény 32. cikkében előírtakat kell értelemszerűen alkalmazni.

5. Ha az e cikk 1. bekezdésében említett, az egyik részes államban tartózkodó személy tud lényeges együttműködést nyújtani egy másik részes állam illetékes hatóságai számára, az érintett részes államok fontolóra vehetik, hogy – hazai joguknak megfelelően – megállapodásokat kötnek arról, hogy a másik részes állam biztosítja az e cikk 2. és 3. bekezdésében rögzített bánásmódot.

38. cikk

A hazai hatóságok közötti együttműködés

A részes államok meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy – hazai joguknak megfelelően – ösztönözzék az együttműködést egyrészt állami hatóságaik, valamint hivatalos személyeik, másrészt a bűncselekmények nyomozásáért és a vádemelésért felelős hatóságaik között. Ez az együttműködés a következőket foglalhatja magában:

(a) saját kezdeményezésre ez utóbbi hatóságok tájékoztatása arról, ha alapos okkal gyanítható, hogy az ezen Egyezmény 15., 21. és 23. cikkében megállapított bűncselekményeket elkövették; vagy

(b) kérésre az összes szükséges információ szolgáltatása ez utóbbi hatóságok számára.

39. cikk

A hazai hatóságok és a magánszektor közötti együttműködés

1. A részes államok meghozzák azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy – hazai joguknak megfelelően – ösztönözzék az együttműködést hazai nyomozó és ügyészi hatóságaik és a magánszektorbeli szervezetek, különösen a pénzintézetek között, az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények elkövetésével kapcsolatos ügyek tekintetében.

2. A részes államok fontolóra veszik állampolgáraik és a területükön állandó lakóhellyel rendelkező személyek ösztönzését arra, hogy a nemzeti nyomozó és ügyészi hatóságok számára jelentsék az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények elkövetését.

40. cikk
Banktitok

A részes államok biztosítják, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények hazai bűnügyi nyomozása esetében hazai jogrendszerükön belül megfelelő mechanizmusok állnak rendelkezésre a banktitokra vonatkozó jogszabályok alkalmazásából felmerülő akadályok felszámolása érdekében.

41. cikk
Bűnügyi nyilvántartás

A részes államok olyan jogalkotási vagy egyéb intézkedéseket fogadhatnak el, amelyek lehetővé teszik, hogy – a megfelelőnek ítélt feltételek mellett és cél érdekében – tekintetbe vegyék az állítólagos elkövető korábbi elítélését egy másik államban annak érdekében, hogy ezt az információt felhasználják az ezen Egyezmény szerinti bűncselekménnyel kapcsolatos büntetőeljárás során.

42. cikk
Joghatóság

1. A részes államok elfogadják az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy megállapítsák joghatóságukat az ezen Egyezményben meghatározott bűncselekmények vonatkozásában, ha:

(a) a bűncselekményt az illető részes állam területén követik el; vagy

(b) a bűncselekményt az elkövetés idején az illető részes állam zászlaja alatt hajózó vízi jármű vagy az illető részes állam jogszabályai szerint bejegyzett repülőgép fedélzetén követik el.

2. Az ezen Egyezmény 4. cikkétől függően, a részes állam az ilyen bűncselekmények tekintetében akkor is megállapíthatja joghatóságát, ha:

(a) ha a bűncselekményt az illető részes állam állampolgárával szemben követik el; vagy

(b) a bűncselekményt az illető részes állam állampolgára vagy a részes állam területén állandó lakóhellyel rendelkező hontalan személy követi el; vagy

(c) az ezen Egyezmény 23. cikk 1. bekezdés (b) pont (ii) alpontjában megállapított bűncselekmények egyikét a részes állam területén kívül követik el azzal a céllal, hogy a részes állam területén belül az ezen Egyezmény 23. cikk 1. bekezdés

(a) pont (i) vagy (ii) alpontjának vagy a (b) pont (i) alpontjának megfelelően megállapított bűncselekményt kövessenek el; vagy

(d) a bűncselekményt a részes állammal szemben követik el.

3. Az ezen Egyezmény 44. cikke érdekében, a részes államok megteszik azokat az intézkedéseket, amelyek szükséges lehetnek joghatóságuk megállapításához az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények tekintetében, ha a területükön található állítólagos elkövetőt kizárólag azon az alapon nem adják ki, mert az állampolgáruk.

4. A részes államok megteszik azokat az intézkedéseket is, amelyek szükséges lehetnek joghatóságuk megállapításához az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények tekintetében, ha az állítólagos elkövető a területükön található és az érintett személyt nem adják ki.

5. Ha az ezen cikk 1. vagy 2. bekezdése alapján joghatóságát gyakorló részes államot arról értesítik, illetve arról szerez tudomást, hogy ugyanazon elkövetési

magatartás tekintetében más részes állam is folytat nyomozati, büntető vagy bírósági eljárást, akkor az érintett részes államok illetékes hatóságai tevékenységeik összehangolása érdekében szüksége esetén konzultálnak egymással.

6. Az általános nemzetközi jogi normák sérelme nélkül, ez az Egyezmény nem zárja ki, hogy a részes állam hazai jogával összhangban megállapított büntető joghatóságát gyakorolja.

IV. fejezet **Nemzetközi együttműködés**

43. cikk *Nemzetközi együttműködés*

1. A részes államok büntető ügyekben az ezen Egyezmény 44–50. cikkeinek megfelelően együttműködnek egymással. A részes államok – szükség szerint és hazai jogrendszerüknek megfelelően – fontolóra veszik, hogy támogatást nyújtanak egymásnak a korrupcióval kapcsolatos polgári jogi és közigazgatási ügyek felderítése és eljárásai során.

2. A nemzetközi együttműködés során, ha a kettős büntethetőséget követelményként írják elő, ezt a követelményt teljesítettnek tekintik – tekintet nélkül arra, hogy a megkeresett részes állam joga a bűncselekményt ugyanazon bűncselekményi kategórián belül helyezi-e el, vagy a bűncselekmény esetében ugyanazt az elnevezést használja-e, mint a megkereső részes állam –, ha a segítségkérés tárgyát képező bűncselekmény alapjául szolgáló elkövetői magatartás mindkét részes állam joga alapján bűncselekménynek minősül.

44. cikk *Kiadatás*

1. Ezt a cikket kell alkalmazni az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekre, ha a kiadatási kérelemben megnevezett személy a megkeresett részes állam területén tartózkodik, feltéve, hogy a kiadatási kérelem alapjául szolgáló bűncselekmény mind a megkereső részes állam, mind pedig a megkeresett részes állam hazai joga alapján büntetendő.

2. Nem érintve az e cikk 1. bekezdésében foglalt rendelkezéseket, a részes állam – ha joga ezt lehetővé teszi – engedélyezheti valamely személy kiadatását az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó olyan bűncselekményért, amely saját hazai joga alapján nem büntetendő.

3. Ha a kiadatási kérelem több, egymástól különböző bűncselekményt tartalmaz, amelyek közül legalább egy ezen cikk alapján kiadatási bűncselekménynek minősül, mások azonban – annak ellenére, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekhez kapcsolódnak – nem képezik kiadatás tárgyát a kiszabható szabadságvesztés tartama miatt, a megkeresett részes állam ezt a cikket ez utóbbi bűncselekmények tekintetében is alkalmazhatja.

4. Az ezen cikk hatálya alá tartozó minden bűncselekményt úgy kell tekinteni, mintha az kiadatási bűncselekménynek minősülne valamely, a részes államok között hatályban lévő kiadatási szerződés alapján. A részes államok vállalják, hogy ezeket a bűncselekményeket kiadatási bűncselekménynek minősítik minden, közöttük megkötésre kerülő kiadatási szerződés esetén. A részes állam – ha joga engedi,

hogy ezt az Egyezményt a kiadatás alapjaként alkalmazza – nem tekinti politikai bűncselekménynek az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményeket.

5. Ha a részes állam, amely a kiadatást hatályos szerződéstől teszi függővé, olyan részes államtól kap kiadatási kérelmet, amellyel nincsen kiadatási szerződése, ezt az Egyezményt a kiadatás jogalapjának tekintheti az ezen cikk hatálya alá tartozó bármely bűncselekmény tekintetében.

6. A részes állam, amely a kiadatást hatályos szerződéstől teszi függővé:

(a) a megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási okmány letétbe helyezésekor vagy az ezen Egyezményhez való csatlakozáskor, tájékoztatja az Egyesült Nemzetek főtitkárát arról, hogy ezt az Egyezményt jogalapnak tekinti-e az ezen Egyezmény többi részes államaival való kiadatási eljárás során; és

(b) ha ezt az Egyezményt nem tekinti a kiadatási eljárás jogalapjának, adott esetben kiadatási szerződések megkötésére törekszik az ezen Egyezmény többi részes államával e cikk végrehajtása érdekében.

7. A részes államok, amelyek a kiadatást nem teszik hatályos szerződéstől függővé, maguk között az ezen cikk hatálya alá tartozó bűncselekményeket kiadatási bűncselekményekként ismerik el.

8. A kiadatás a megkeresett részes állam hazai joga vagy az alkalmazandó kiadatási szerződések által előírt feltételektől függ, többek között a kiadatási bűncselekményekre vonatkozó minimális büntetéssel kapcsolatos követelményektől és azoktól az okoktól, amelyek alapján a megkeresett részes állam megtagadhatja a kiadatást.

9. A részes államok – hazai joguktól függően – a kiadatási eljárások felgyorsítására és az eljárásokkal kapcsolatos bizonyítási követelmények egyszerűsítésére törekednek az ezen cikk hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében.

10. Hazai joga és kiadatási szerződesei rendelkezéseitől függően, a megkeresett részes állam – a megkereső részes állam kérésére, és ha meggyőződött arról, hogy a sürgető körülmények ezt indokolják – a személyt, akinek kiadatását kéri, és aki területén található, őrizetbe veszi vagy megfelelő intézkedést hoz annak biztosítása érdekében, hogy az illető a kiadatási eljárás során jelen legyen.

11. Ha valamely részes állam kizárólag azon az alapon nem adja ki a területén tartózkodó feltételezett elkövetőt az ezen cikk hatálya alá tartozó bűncselekményért, mert az illető az állampolgára, a kiadatási kérelmet előterjesztő részes állam kérésére köteles az ügyet indokolatlan késedelem nélkül illetékes hatóságai elé vinni büntetőeljárás indítása céljából. Ezek a hatóságok a határozataikat ugyanolyan feltételek szerint hozzák meg, mint az érintett részes állam jogában súlyosnak minősülő, bármely más bűncselekmény esetében. Az érintett részes államok együttműködnek egymással, különösen eljárási és bizonyítási szempontból, a büntetőeljárás hatékonyságának biztosítása érdekében.

12. Amennyiben egy részes állam csak azzal a feltétellel adhatja ki vagy adhatja át saját állampolgárát más államnak, hogy az illetőt visszaszállítják ebbe az államba annak a büntetőpernek vagy büntetőeljárásnak az eredményeként kiszabott büntetés letöltésére, amelynek érdekében a kiadatást vagy átadást kérték, és ez az állam, valamint a kiadatási kérelmet előterjesztő állam megegyeznek ebben, illetve az általuk megfelelőnek ítélt egyéb feltételekben, az ilyen feltételhez kötött kiadatás vagy átadás alkalmas arra, hogy a megkeresett részes állam mentesüljön az ezen cikk 11. bekezdésében előírt kötelezettség alól.

13. Amennyiben a megkeresett részes állam azért tagadja meg egy ítélet végrehajtása céljából kért kiadatást, mert az illető személy az állampolgára, a megkereső részes állam kérelmére köteles fontolóra venni a megkereső részes állam joga alapján hozott ítélet vagy az ítélet hátralevő részének végrehajtását, ha azt hazai joga lehetővé teszi, és az abban meghatározott követelményekkel összhangban.

14. Annak a személynek, akivel szemben az ezen cikk hatálya alá tartozó bűncselekmény miatt eljárást folytatnak, biztosítani kell a méltányos bánásmódot az eljárás valamennyi szakában, ideértve azon részes állam joga szerinti jogok és garanciák érvényesülését, amelynek a területén tartózkodik.

15. Ezen Egyezmény egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy kiadatási kötelezettséget keletkeztet, ha a megkeresett részes állam alapos okkal feltételezheti, hogy a megkeresést abból a célból terjesztették elő, hogy az illető személy neme, faja, vallása, nemzetisége, etnikai eredete vagy politikai meggyőződése miatt büntetőeljárást folytassanak le, illetve vele szemben büntetést szabjanak ki, vagy azt, hogy a megkeresés teljesítése a személy helyzetét ezen okok bármelyike miatt súlyosbíttaná.

16. A részes államok nem tagadhatják meg a kiadatási kérelem teljesítését kizárólag azon az alapon, hogy megítélésük szerint a bűncselekménynek pénzügyi vonatkozásai is vannak.

17. A kiadatás megtagadása előtt a megkeresett részes állam szükség szerint konzultál a megkereső részes állammal, hogy számára megfelelő lehetőséget biztosítson véleménye előterjesztéséhez és az állítására vonatkozó tájékoztatás megadásához.

18. A részes államok törekednek a kiadatási eljárás lefolytatása vagy hatékonyságának javítása érdekében két- vagy többoldalú megállapodások vagy Egyezmények megkötésére.

45. cikk

Az elítélt személyek átadása

A részes államok fontolóra veszik, hogy két- vagy többoldalú megállapodásokat vagy Egyezményeket kötnek az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények alapján szabadságvesztés büntetésre vagy más szabadságelvonással járó intézkedésre ítélt személyek átadására, hogy azok a büntetést saját területükön tölthessék le.

46. cikk

Kölcsönös jogsegély

1. A részes államok a lehető legszélesebb körben jogsegélyt nyújtanak egymásnak az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények miatt indult nyomozások, továbbá a büntetőeljárások és bírósági eljárások során.

2. A megkeresett részes állam vonatkozó törvényei, szerződésai és megállapodásai által engedélyezett lehető legszélesebb körben nyújt kölcsönös jogsegélyt az olyan bűncselekmények nyomozása, továbbá a büntetőeljárás és bírósági eljárás során, amelyek miatt a 26. cikk értelmében a megkereső részes államban jogi személy vonható felelősségre.

3. E cikknek megfelelően kölcsönös jogsegély iránti kérelem nyújtható be bármely alábbi célból:

- (a) személyektől bizonyíték vagy nyilatkozat megszerzése;
- (b) bírósági dokumentumok kézbesítésének foganatosítása;
- (c) házkutatás és lefoglalás, valamint zár alá vétel;
- (d) tárgyak és helyszínek vizsgálata;
- (e) információk, bizonyítási eszközök és szakértői vélemények átadása;
- (f) vonatkozó dokumentumok és feljegyzések eredeti példányainak vagy hiteles másolatainak átadása, beleértve a kormányzati, banki, pénzügyi, társasági vagy üzleti feljegyzéseket is;
- (g) bűncselekményből származó jövedelem, vagyontárgy, eszköz vagy más dolog beazonosítása vagy felkutatása bizonyítási célokra;
- (h) személyek önkéntes megjelenésének megkönnyítése a megkereső részes államban;
- (i) a megkeresett részes állam hazai jogával nem ellentétes egyéb típusú segítségnyújtás;
- (j) bűncselekményből származó jövedelem beazonosítása, zár alá vétele és felkutatása ezen Egyezmény V. fejezete rendelkezéseinek megfelelően;
- (k) vagyon visszaadása ezen Egyezmény V. fejezete rendelkezéseinek megfelelően.

4. A hazai jog sérelme nélkül, a részes állam illetékes hatóságai előzetes megkeresés nélkül büntető ügyekre vonatkozó információkat továbbíthatnak egy másik részes állam illetékes hatóságaihoz, ha úgy vélik, hogy ezek az információk segítséget nyújthatnak a hatóság számára nyomozások és büntetőeljárások megkezdésében vagy eredményes lefolytatásában, vagy ez utóbbi részes állam által ezen Egyezmény alapján megkeresés előterjesztésére vezethet.

5. Az e cikk 4. bekezdése alapján történő információátadás nem befolyásolja az információt szolgáltató illetékes hatóság államában folyó nyomozásokat és büntetőeljárásokat. Az információt átvevő illetékes hatóság eleget tesz annak a kérésnek, hogy az említett információ – akár átmenetileg – bizalmas maradjon, illetve betartja a felhasználásával kapcsolatos korlátozásokat. Ez azonban nem akadályozza meg az átvevő részes államot abban, hogy eljárásaiban nyilvánosságra hozza a megvádolt személyt mentesítő információkat. Ilyen esetben az átvevő részes állam a nyilvánosságra hozatal előtt értesíti a továbbító részes államot, és kérésre konzultál a továbbító részes állammal. Ha kivételes esetben nem lehetséges az előzetes értesítés, az átvevő részes állam késedelem nélkül értesíti a továbbító részes államot a nyilvánosságra hozatalról.

6. E cikk rendelkezései nem befolyásolják az olyan egyéb kétoldalú vagy többoldalú szerződés alapján való kötelezettségeket, amelyek részben vagy egészben a kölcsönös jogsegélyre irányadóak vagy lesznek irányadóak.

7. E cikk 9–29. bekezdéseit kell alkalmazni az e cikk alapján előterjesztett megkeresésekre, ha az érintett részes államokat nem köti kölcsönös jogsegélyre vonatkozó szerződés. Ha a részes államokat ilyen szerződés köti, a vonatkozó szerződés megfelelő rendelkezéseit kell alkalmazni, hacsak abban nem állapodnak meg, hogy azok helyett inkább e cikk 9–29. bekezdéseit alkalmazzák. A részes államokat nyomtatékosan felkérjük e bekezdések alkalmazására, amennyiben ezek megkönnyítik az együttműködést.

8. A részes államok a banktitok alapján nem tagadhatják meg az e cikk alapján való kölcsönös jogsegély nyújtását.

9. (a) A megkeresett részes állam – kettős büntethetőség hiányában az e cikk alapján való segítségnyújtásra irányuló megkeresésekre válaszolva – figyelembe veszi ennek az Egyezménynek a céljait, az 1. cikkben rögzítettek szerint;

(b) A részes államok megtagadhatják a segítségnyújtást, ha nem áll fenn a kettős büntethetőség. A megkeresett részes állam azonban – ha az megegyezik jogrendszere alapvető szabályaival – kényszerintézkedéssel nem járó segítséget nyújt. Ezt a segítséget meg lehet tagadni, ha a kérés csekély jellegű ügyekre vagy olyan ügyekre irányul, amelyekre nézve ezen Egyezmény más rendelkezései alapján együttműködés vagy segítségnyújtás kérhető;

(c) A részes államok fontolóra vehetik olyan intézkedések elfogadását, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy kettős büntethetőség hiányában e cikk alapján szélesebb körű segítséget nyújtsanak.

10. A személy – akit az egyik részes állam területén fogva tartanak vagy ott büntetését tölti, és akinek egy másik részes államban való megjelenését kéri személyazonosítás, tanúvallomás vagy más okból, amelynek célja, hogy a bizonyítékszerzés során segítséget nyújtson az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás, büntető vagy bírósági eljárás számára – az alábbi feltételek fennállása esetén adható át:

(a) a személy a jogai ismertetését követően, ehhez önként hozzájárul;

(b) mindkét részes állam illetékes hatóságai ebben megállapodnak az államaik által megfelelőnek tartott feltételek mellett.

11. E cikk 10. bekezdésének alkalmazásában:

(a) A részes állam, amelynek a személyt átadják, jogosult és köteles az átadott személyt fogva tartani, kivéve, ha az átadó állam másra kéri vagy jogosítja fel;

(b) A részes állam, amelynek a személyt átadták, előzetes megállapodásuknak megfelelően, haladéktalanul vagy a két állam illetékes hatóságai egyéb megállapodásának megfelelően köteles teljesíteni azon kötelezettségét, hogy visszaadja az illető személyt az átadó államnak;

(c) A részes állam, amelynek a személyt átadják, nem kérheti az átadó államtól a kiadatási eljárás megindítását az érintett személy visszaadása céljából;

(d) az átadott személynek az átadó államban letöltendő szabadságvesztés-büntetésébe beszámítják azt az időt, amelyet abban az államban töltött fogva tartásban, amelynek átadták.

12. Anélkül, hogy az e cikk alapján valamely személyt átadó részes állam hozzájárulna, ezzel a személlyel szemben, állampolgárságától függetlenül, nem lehet büntetőeljárást lefolytatni, sem őt fogva tartani vagy személyi szabadságában bármely egyéb módon korlátozni annak az államnak a területén, amelynek átadták, az átadó állam területének elhagyását megelőzően elkövetett cselekmények és elítélések miatt.

13. A részes államok kijelölik azt az központi hatóságot, amelynek joga és kötelezettsége, hogy átvegye a kölcsönös jogsegélyre irányuló megkereséseket, és azokat végrehajtsa, vagy a végrehajtás érdekében továbbítsa az illetékes hatóságok számára. Ha a részes állam különálló jogsegélyi rendszerrel bíró különleges térséggel vagy területtel rendelkezik, kijelölheti azt a megkülönböztetett központi hatóságot, amely ugyanezen hatáskörrel rendelkezik az illető térségre vagy területre nézve. A központi hatóságok biztosítják a kapott megkeresések gyors és megfelelő végrehajtását vagy továbbítását. Ha a központi hatóság a megkeresést a végrehajtásra illetékes hatóság számára továbbítja, elősegíti a megkeresésnek az illetékes hatóság általi gyors és megfelelő végrehajtását. Az e célra kijelölt központi hatóságról a részes államok a megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási, illetve az ehhez az Egyezményhez való csatlakozási okmányaik letétbe helyezésekor értesítik az Egyesült Nemzetek főtitkárát. A kölcsönös jogsegélyre irányuló megkereséseket

és az ezzel kapcsolatos bármely közléseket a részes államok által kijelölt központi hatóságokhoz továbbítják. Ez a követelmény nem érinti a részes állam azon jogát, hogy előírja, hogy ezeket a megkereséseket és közléseket számára diplomáciai csatornákon keresztül továbbítsák, illetve sürgős esetben, ha ezzel a részes államok egyetértenek, a Nemzetközi Bűnügyi Rendőrség Szervezetén keresztül, ha lehetséges.

14. A megkereséseket írásban kell előterjeszteni, vagy ha lehetséges, írásbeli feljegyzés készítésére alkalmas eszközzel, a megkeresett részes állam számára elfogadható nyelven, olyan feltételek alapján, amely az illető részes állam számára lehetővé teszi a hitelesség megállapítását. A részes államok számára elfogadható nyelvről vagy nyelvekről megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási, illetve az ehhez az Egyezményhez való csatlakozási okmányaik letétbe helyezésekor értesítik az Egyesült Nemzetek Főtitkárát. Sürgős esetben, és ha ezt a részes államok elfogadják, a megkereséseket szóban is meg lehet tenni, de írásban haladéktalanul meg kell erősíteni.

15. A kölcsönös jogsegélyre irányuló megkeresés a következőket tartalmazza:

- (a) a megkeresést előterjesztő hatóság megnevezése;
- (b) a nyomozati, büntető vagy bírósági eljárás tárgya és jellege, amelyre a megkeresés vonatkozik, valamint a nyomozati, büntető vagy bírósági eljárást lefolytató hatóság neve és feladatai;
- (c) a vonatkozó tények összegzése, kivéve a bírósági dokumentumok kézbesítésének célját szolgáló megkereséseket;
- (d) a kért segítség leírása és azon különleges eljárások részletei, amelyeket a megkereső részes állam követni kíván;
- (e) ahol lehetséges, az érintett személy személyazonosságára vonatkozó adatok, tartózkodási helye és állampolgársága;
- (f) a bizonyíték, az információ vagy az intézkedés kérésének célja.

16. A megkeresett részes állam további információkat kérhet, ha ez a megkeresés hazai jogával összhangban történő végrehajtásához szükséges, vagy ha megkönnyítheti ezt a végrehajtást.

17. A megkeresést a megkeresett részes állam hazai jogával összhangban és amennyiben az lehetséges a megkeresésben meghatározott eljárásoknak megfelelően hajtják végre, ha az nem ellentétes a megkeresett részes állam jogával.

18. Amennyiben lehetséges és megfelel a hazai jog alapelveinek, ha egy magánszemély a részes állam területén tartózkodik és az illetőt egy másik részes állam igazságügyi hatóságainak tanúként vagy szakértőként meg kell hallgatnia, az első részes állam a másik megkeresésére engedélyezheti, hogy a kihallgatás videokonferencia útján történjen, ha a kérdéses magánszemély számára nem lehetséges vagy kívánatos, hogy személyesen megjelenjen a megkereső részes állam területén. A részes államok megállapodhatnak abban, hogy a kihallgatást a megkereső részes állam igazságügyi hatósága folytassa le, és azon a megkeresett részes állam igazságügyi hatósága részt vegyen.

19. A megkereső részes állam a megkeresett részes állam előzetes egyetértése nélkül nem továbbíthatja vagy használhatja fel a megkeresett részes állam által szolgáltatott információkat vagy bizonyítékot a megkeresésben megállapított nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárásokon kívül. E bekezdés nem jelenti akadályát annak, hogy a megkereső részes állam eljárásai során nyilvánosságra hozza a megvádolt személyt mentesítő információt vagy bizonyítékot. Ez utóbbi esetben a megkereső részes állam a nyilvánosságra hozatal előtt értesíti a megkeresett részes államot, és ha kéri, konzultál a megkeresett részes állammal.

Ha kivételes esetekben az előzetes értesítés nem lehetséges, a megkereső részes állam késedelem nélkül értesíti a megkeresett részes államot a nyilvánosságra hozatalról.

20. A megkereső részes állam előírhatja, hogy a megkeresett részes állam bizalmasan kezelje a megkeresést tényét és lényegi tartalmát, kivéve, ha az a megkeresés végrehajtásához szükséges. Ha a megkeresett részes állam nem tud eleget tenni a bizalmas kezelés követelményének, erről haladéktalanul értesíti a megkereső részes államot.

21. A kölcsönös jogsegély megtagadható:

(a) ha a megkeresést nem e cikk rendelkezéseinek megfelelően terjesztik elő;

(b) ha a megkeresett részes állam úgy ítéli meg, hogy a megkeresés végrehajtása valószínűleg hátrányosan érinti szuverenitását, biztonságát, a közrendet vagy egyéb alapvető érdekeit;

(c) ha a megkeresett részes állam hatóságai számára a hazai jog megtiltaná a kért cselekmény lefolytatását hasonló bűncselekmény tekintetében, ha az saját illetékessége alá tartozó nyomozati, büntető vagy bírósági eljárás tárgyát képezné;

(d) ha a megkeresett részes állam jogával ellentétes lenne a kölcsönös jogsegély iránti megkeresés teljesítése.

22. A részes államok nem utasíthatják el a kölcsönös jogsegélyre irányuló megkeresést kizárólag azon az alapon, hogy a bűncselekménynek pénzügyi vonatkozásai vannak.

23. A kölcsönös jogsegély megtagadását indokolni kell.

24. A megkeresett részes állam a lehető legrövidebb időn belül végrehajtja a megkeresést és a lehetőségek szerint betartja a megkereső részes állam által, a megkeresésben javasolt és megindokolt határidőket. A megkereső részes állam indokoltan információkat kérhet a megkeresett részes államtól, a megkeresés teljesítése érdekében hozott intézkedések állásáról és fejleményeiről. A megkeresett részes állam válaszol a megkereső részes állam által előterjesztett, a megkeresés állására, fejleményeire és kezelésére vonatkozó indokolt megkeresésre. A megkereső részes állam haladéktalanul értesíti a megkeresett részes államot, ha a kért segítségre többé már nincsen szükség.

25. A megkeresett részes állam elhalaszthatja a kölcsönös jogsegély teljesítését azon az alapon, hogy az folyamatban lévő nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárást érint.

26. A megkeresésnek az e cikk 21. bekezdése alapján való elutasítása vagy a megkeresés végrehajtásának az e cikk 25. bekezdése alapján való elhalasztása előtt, a megkeresett részes állam konzultál a megkereső részes állammal annak megfontolása érdekében, hogy nyújtható-e jogsegély az általa szükségesnek tekintett feltételek és kikötések alapján. Ha a megkereső részes állam elfogadja az e feltételektől függő segítséget, eleget tesz a feltételeknek.

27. Nem érintve e cikk 12. bekezdésének rendelkezéseit, azon tanúval, szakértővel vagy más személlyel szemben, aki a megkereső részes állam kérésére beleegyezését adja ahhoz, hogy bizonyítékot szolgáltatson vagy segítséget nyújtson nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárásban a megkereső részes állam területén, nem indítanak büntetőeljárást, tartják fogva, ítélik el vagy alkalmaznak vele szemben személyes szabadságát korlátozó intézkedést a megkeresett részes állam területéről való távozása előtt elkövetett cselekmény, vagy elítélés tekintetében. Ez a védelem megszűnik, ha a tanúnak, szakértőnek vagy más személynek – tizenöt egymást követő napig tartó vagy a részes államok által megállapított időtartamra nézve attól számítva, hogy hivatalosan arról értesítették, hogy jelenlétére többé az igazságügyi

hatóságok nem tartanak igényt – lehetősége lett volna a távozásra, de az érintett személy önkéntesen a megkereső részes állam területén maradt, vagy elhagyta ugyan, de szabad akaratából oda visszatért.

28. A megkeresés végrehajtásának rendes költségeit a megkeresett részes állam viseli, hacsak az érintett részes államok másként nem állapodnak meg. Ha a kérés teljesítése jelentős vagy rendkívüli jellegű kiadásokat tesz vagy tesz majd szükségessé, a részes államok konzultálnak azon feltételek és kikötések meghatározása érdekében, amelyek alapján a megkeresést végrehajtják, továbbá a költségek viselésének módjáról.

29. A megkeresett részes állam:

(a) átadja a megkereső részes állam számára a birtokában lévő azon kormányzati feljegyzések, dokumentumok vagy információk másolatát, amelyek hazai joga alapján a nyilvánosság rendelkezésére állnak;

(b) belátása szerint – részben vagy egészben vagy az általa megfelelőnek tekintett feltételektől függően – átadhatja a megkereső részes állam számára a birtokában lévő azon kormányzati feljegyzések, dokumentumok vagy információk másolatát, amelyek hazai joga alapján nem állnak a nyilvánosság rendelkezésére.

30. A részes államok fontolóra veszik, hogy szükséges esetben olyan kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat vagy rendelkezéseket kötnek, illetve fogadnak el, amelyek e cikk rendelkezéseinek célját szolgálnák, gyakorlati hatállyal ruháznák fel vagy erősítenék ezeket a rendelkezéseket.

47. cikk

Büntetőeljárások átadása

A részes államok megfontolják annak lehetőségét, hogy a büntetőeljárások egyesítése céljából átadják egymásnak az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények miatt indult büntetőeljárásokat azokban az esetekben, amikor ezt az átadást a megfelelő igazságszolgáltatás érdekében indokoltnak tekintik, különösen azokban az esetekben, amikor többszörös joghatóság állapítható meg.

48. cikk

Együtműködés a bűnüldözés területén

1. A részes államok – hazai jogi és közigazgatási rendszereiknek megfelelően – szorosan együttműködnek egymással, hogy javítsák az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények elleni fellépésre irányuló bűnüldözési intézkedések hatékonyságát. A részes államok különösen a következők érdekében tesznek hatékony intézkedéseket:

(a) a kommunikációs csatornák erősítése és – ahol szükséges – kialakítása az illetékes hatóságaik, ügynökségeik és szolgálataik között annak érdekében, hogy megkönnyítsék az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények valamennyi szempontjára vonatkozó információk megszerzését és gyors cseréjét, beleértve – ha ezt az érintett részes államok megfelelőnek tekintik – a más bűncselekményekkel való kapcsolatokat is;

(b) a többi részes állammal történő együttműködés a következőkre vonatkozó vizsgálatok lefolytatása során az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében:

(i) az ilyen bűncselekményekben való részvétellel gyanúsított személyek személyazonossága, feltalálási helye és tevékenységei, vagy az érintett egyéb személyek tartózkodási helye;

(ii) a bűncselekményből származó jövedelem vagy az ilyen bűncselekményekből eredő vagyontárgy mozgása;

(iii) az ilyen bűncselekmények elkövetése során felhasznált vagy felhasználni szánt vagyontárgy, berendezés vagy eszköz mozgása;

(c) adott esetben elemzési vagy vizsgálati célokra anyagok szükséges tételeinek vagy mennyiségének biztosítása;

(d) adott esetben információcsere a többi részes állammal az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények elkövetéséhez használt eszközökkel vagy módszerekkel kapcsolatosan, beleértve a hamis személyazonosságok, hamisított, megváltoztatott vagy hamis dokumentumok felhasználását és az elrejtő tevékenységek egyéb eszközeit is;

(e) a hatékony koordináció megkönnyítése az illetékes hatóságok, ügynökségek és szolgálataik között, és a szakembergárda és az egyéb szakértők cseréjének segítése, beleértve – az érintett részes államok közötti kétoldalú megállapodásoktól vagy rendelkezésektől függően – kapcsolattartó tisztek kinevezését is;

(f) információcsere és koordináció az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények korai megállapítása céljából hozott közigazgatási és egyéb intézkedések tekintetében.

2. Ezen Egyezmény érvényesülése érdekében a részes államok fontolóra veszik, hogy a végrehajtó hatóságaik közötti együttműködésről szóló kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat vagy rendelkezéseket kötnek, illetve fogadnak el, és ha már léteznek ilyen megállapodások vagy rendelkezések, módosítják azokat. Ilyen, az érintett részes államok közötti megállapodások vagy rendelkezések hiányában, a részes államok fontolóra vehetik, hogy ez az Egyezmény szolgáljon a bűnüldözés területén történő kölcsönös együttműködés alapjául az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények tekintetében. Adott esetben a részes államok teljes mértékben felhasználják a megállapodásokat vagy a rendelkezéseket, beleértve a nemzetközi vagy regionális szervezeteket is, hogy javítsák a törvényvégrehajtó szervezeteik közötti együttműködést.

3. A részes államok arra törekednek, hogy a rendelkezésükre álló eszközökön belül együttműködjenek annak érdekében, hogy reagáljanak az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó, a modern technológia alkalmazásával elkövetett bűncselekményekre.

49. cikk

Közös nyomozás

A részes államok fontolóra veszik olyan kétoldalú vagy többoldalú megállapodások vagy rendelkezések megkötését, illetve elfogadását, amelyek alapján – egy vagy több államban nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárás tárgyát képező ügyek tekintetében – az érintett illetékes hatóságok közös nyomozati testületeket állíthatnak fel. Ilyen megállapodások vagy rendelkezések hiányában, közös nyomozásokat lehet lefolytatni konkrét esetben való megállapodás alapján. Az érintett részes államok biztosítják, hogy teljes mértékben tiszteletben tartják azon részes állam szuverenitását, amelynek területén ezt a nyomozást végezni tervezik.

50. cikk
Különleges nyomozati technikák

1. A korrupció hatékony felszámolásának érdekében, a részes államok – hazai jogrendszerük alapelvei által engedett mértékben és a hazai joguk által előírt feltételeknek megfelelően – meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, amelyek a rendelkezésükre álló eszközökön belül lehetővé teszik illetékes hatóságaik számára az ellenőrzött szállítás megfelelő alkalmazását, és ha megfelelőnek tekintik, az olyan különleges nyomozati technikák alkalmazását területükön belül, mint például az elektronikus vagy egyéb formájú lehallgatás vagy fedett műveletek, és amelyek lehetővé teszik az ebből származó bizonyítékoknak a bíróság általi elfogadását.

2. Az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó bűncselekmények felderítése érdekében a részes államokat arra ösztönzik, hogy ha szükséges, megfelelő kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat vagy rendelkezéseket kössenek, illetve fogadjanak el az ilyen különleges nyomozati technikák alkalmazására nézve a nemzetközi szintű együttműködés összefüggésében. Ezeket a megállapodásokat vagy rendelkezéseket az államok szuverén egyenrangúsága elvének teljes betartásával kötik, illetve fogadják el és hajtják végre, és szigorúan az ezen megállapodásokban vagy rendelkezésekben foglalt feltételeknek megfelelően alkalmazzák.

3. Az e cikk 2. bekezdésében rögzítettek szerinti megállapodás vagy rendelkezés hiányában, konkrét alapon kell határozatot hozni az ilyen különleges nyomozati technikák nemzetközi szinten való alkalmazásáról, és ha szükséges, pénzügyi rendelkezéseket és kötelezettségvállalásokat lehet figyelembe venni az illetékességnek az érintett részes államok általi gyakorlása tekintetében.

4. Az érintett részes államok egyetértésével, az ellenőrzött szállítás nemzetközi szinten történő alkalmazására vonatkozó határozatok olyan módszereket is magukban foglalhatnak, mint például az áruk és pénzeszközök feltartóztatása és továbbra is sértetlenül hagyása, vagy részben vagy egészben történő elszállítása vagy kicserélése.

V. fejezet
Vagyon visszajuttatása

51. cikk
Általános rendelkezések

Vagyonnak az e fejezet alapján való visszajuttatása ezen Egyezmény alapelveinek minősül, és a részes államok e tekintetben a legszélesebb együttműködést és segítséget biztosítják egymás számára.

52. cikk
A bűncselekményből származó jövedelem áthelyezésének megelőzése és felderítése

1. Ezen Egyezmény 14. cikkének sérelme nélkül, a részes államok – hazai joguknak megfelelően – meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, miszerint az illetékességükön belüli pénzintézetek számára előírják, hogy ellenőrizzék ügyfeleik személyazonosságát, hogy indokolt lépéseket tegyenek a nagy értékű

számlákon elhelyezett pénzüsszegek hasznélvezői személyazonosságának megállapítása érdekében, és hogy alapos vizsgálat alá vessék az olyan magánszemélyek, családtagjaik és közeli munkatársaik által vagy nevében kért vagy fenntartott számlákat, amely személyeket fontos közfeladatokkal bíznak vagy bíztak meg. Ezek az alapos vizsgálatok arra irányulnak, hogy az illetékes hatóságok számára történő jelentéstétel céljából felderítsék a gyanús tranzakciókat, és nem értelmezhetők úgy, hogy a pénzüintézetek számára ellehetetlenítsék vagy megtiltsák a törvényes ügyfelekkel való üzleti kapcsolatot.

2. Az e cikk 1. bekezdésében előírt intézkedések végrehajtásának megkönnyítése érdekében, a részes államok – hazai joguknak megfelelően és a regionális, interregionális és nemzetközi szervezetek általi vonatkozó, a pénzümosással szembeni kezdeményezések által ösztönözve – a következőket teszik:

(a) iránymutatásokat adnak ki az azon természetes vagy jogi személyek típusairól, amelyek számlái tekintetében az illetékességükön belüli pénzüintézetektől elvárják, hogy a számlákat alapos vizsgálat alá vessék, azon számlák és tranzakciók típusairól, amelyeknek különös figyelmet kell szentelni, és azokról a megfelelő számlanyitási, vezetési és nyilvántartási intézkedésekről, amelyeket az ilyen számlákkal kapcsolatosan hozni kell; és

(b) adott esetben – egy másik részes állam kérésére vagy saját kezdeményezésükre – értesítik az illetékességükön belüli pénzüintézeteket azon adott természetes vagy jogi személyek személyazonosságáról, amelyek számlái tekintetében az illetékességükön belüli pénzüintézetektől elvárják, hogy a számlákat alapos vizsgálat alá vessék, azon személyeken kívül, akiknek személyazonosságát a pénzüintézetek egyébként megállapíthatják.

3. Az e cikk 2. bekezdés (a) pontja összefüggésében, a részes államok intézkedéseket hajtanak végre annak biztosítása érdekében, hogy pénzüintézeteik megfelelő időtartamra nézve megfelelő feljegyzéseket vezessenek az e cikk 1. bekezdésében említett személyeket érintő számlákról és tranzakciókról, amelyek minimumként információkat tartalmaznak az ügyfél, valamint ha lehetséges, a hasznélvező személyazonosságáról.

4. Annak érdekében, hogy megelőzzék és felderítsék az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények jövedelemének áthelyezését, a részes államok megfelelő és hatékony intézkedéseket hajtanak végre annak érdekében, hogy – szabályozó és felügyeleti testületeik segítségével – megakadályozzák olyan bankok létesítését, amelyek nem rendelkeznek fizikai jelenléttel, és nem tartoznak szabályozott pénzügyi csoporthoz. A részes államok ezen túlmenően fontolóra vehetik azt, hogy pénzüintézeteik számára előírják, hogy utasítsák vissza az ilyen intézményekkel való levelezőbanki kapcsolat létesítését vagy folytatását, és hogy ellenálljanak olyan külföldi pénzüintézetekkel való kapcsolatok létesítésének, amelyek lehetővé teszik, hogy számláikat olyan bankok használják, amelyek nem rendelkeznek fizikai jelenléttel, és nem tartoznak szabályozott pénzügyi csoporthoz.

5. A részes államok fontolóra veszik, hogy – hazai joguknak megfelelően – hatékony pénzügyi nyilvánosságra hozatali rendszereket alakítanak ki megfelelő hivatalos személyeik számára és a nem teljesítés esetében megfelelő szankciókat írnak elő. A részes államok azt is fontolóra veszik, hogy meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságaik számára lehetővé tegyék az ilyen információk megosztását a többi tagállam illetékes hatóságaival, ha ez az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem felderítéséhez, visszaköveteléséhez és visszaszerzéséhez szükséges.

6. A részes államok – hazai joguknak megfelelően – fontolóra veszik az ahhoz szükséges intézkedések meghozatalát, hogy a megfelelő hivatalos személyek számára, akik külföldi országban pénzügyi számla tekintetében érdekeltséggel, aláírási joggal vagy egyéb jogkörrel rendelkeznek, előírják, hogy ezt a kapcsolatot jelentsék a megfelelő hatóságok számára, és hogy az ilyen számlákra vonatkozóan megfelelő feljegyzéseket vezessenek. Nem teljesítés esetében ezek az intézkedések is megfelelő szankciókat írnak elő.

53. cikk

A vagyontárgy közvetlen visszaszerzésére irányuló intézkedések

A részes államok – hazai joguknak megfelelően –:

(a) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy egy másik részes állam számára lehetővé tegyék, hogy bíróságai előtt polgári pert indítson az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elkövetésén keresztül szerzett vagyontárggyal kapcsolatos jogcím vagy tulajdonjog megállapítása érdekében;

(b) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy bíróságaik számára lehetővé tegyék, hogy az ezen Egyezmény szerinti bűncselekmények elkövetői számára elrendeljék, hogy kártérítést vagy kártalanítást fizessenek azon részes állam számára, amely az ezen bűncselekmények miatt kárt szenvedett; és

(c) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy bíróságaik vagy illetékes hatóságaik számára lehetővé tegyék, hogy azok – amikor elkobzásról kell döntenet – az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elkövetésén keresztül szerzett vagyontárgy tekintetében egy másik részes állam követelését mint törvényes tulajdonos követelése ismerjék el.

54. cikk

A vagyontárgy visszaszerzésére irányuló mechanizmus az elkobzás során való nemzetközi együttműködésen keresztül

1. A részes államok, annak érdekében, hogy az ezen Egyezmény 55. cikke alapján kölcsönös jogsegélyt nyújtsanak az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény elkövetésén keresztül szerzett vagy elkövetésével kapcsolatos vagyontárgy tekintetében, hazai joguknak megfelelően:

(a) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságaik számára lehetővé tegyék, hogy érvényt szerezzenek egy másik részes állam bírósága által kiadott elkobzási végzésnek;

(b) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságaik számára lehetővé tegyék, hogy – amennyiben illetékességgel rendelkeznek – elrendeljék az ilyen külföldi eredetű vagyontárgy elkobzását pénzmosás vagy illetékességükbe tartozó egyéb bűncselekmény elbírálása vagy hazai joguk alapján engedélyezett más eljárás útján; és

(c) vegyék fontolóra az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy lehetővé tegyék az ilyen vagyontárgy elkobzását büntetőjogi elítélés nélkül olyan esetekben, amikor az elkövetővel szemben nem lehet vádat emelni elhalálozás, szökés vagy távollét miatt vagy más megfelelő esetekben.

2. A részes államok, annak érdekében, hogy kölcsönös jogsegélyt nyújtsanak az ezen Egyezmény 55. cikk 2. bekezdése értelmében tett megkeresés alapján, hazai joguknak megfelelően:

(a) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai számára lehetővé tegyék, hogy zár alá vegyék vagy lefoglalják a vagyontárgyat a megkereső részes állam bírósága vagy illetékes hatósága által kiadott zár alá vételi vagy lefoglalási végzés alapján, amely megfelelő alapot szolgáltat a megkeresett részes állam számára annak vélelmezéséhez, hogy az ilyen cselekmény megtétele megalapozott, és hogy a vagyontárgy végül elkobzási végzés tárgyát képezné e cikk 1. bekezdés (a) pontjának alkalmazásában;

(b) meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai számára lehetővé tegyék, hogy zár alá vegyék vagy lefoglalják a vagyontárgyat olyan megkeresés alapján, amely megfelelő alapot szolgáltat a megkeresett részes állam számára annak vélelmezéséhez, hogy az ilyen cselekmény megtétele megalapozott, és hogy a vagyontárgy végül elkobzási végzés tárgyát képezné e cikk 1. bekezdés (a) pontjának alkalmazásában;

(c) fontolóra veszik olyan további intézkedések meghozatalát, amelyek illetékes hatóságai számára lehetővé teszik, hogy a vagyontárgyat elkobzásra megőrizzék, mint például külföldi letartóztatás vagy az ilyen vagyontárgy megszerzésével kapcsolatos büntetőjogi vád alapján.

55. cikk

Elkobzás céljából történő nemzetközi együttműködés

1. A részes állam, amely egy másik, az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény felett illetékességgel rendelkező részes államtól megkeresést kapott az ezen Egyezmény 31. cikk 1. bekezdésében említett, az állam területén található bűncselekményből származó jövedelem, vagyontárgy, berendezés vagy más eszköz elkobzására, hazai jogrendszerén belül a lehető legnagyobb mértékben eleget tesz a következőknek:

(a) a megkeresést illetékes hatóságai elé terjeszti elkobzási végzés meghozatala céljából, és ha ezt a végzést meghozzák, érvényt szerez annak; vagy

(b) illetékes hatóságai elé terjeszti – annak érdekében, hogy annak a kért mértékben érvényt szerezzen – a megkereső részes állam területén bíróság által kiadott elkobzási végzést az ezen Egyezmény 31. cikk 1. bekezdésének és az 54. cikk 1. bekezdés (a) pontjának megfelelően, amennyiben ez az elkobzási végzés az ezen Egyezmény 31. cikk 1. bekezdésében említett, a megkeresett részes állam területén található bűncselekményből származó jövedelemre, vagyontárgyra, berendezésre vagy más eszközre vonatkozik.

2. Az ezen Egyezménynek megfelelően megállapított bűncselekmény felett illetékességgel rendelkező másik részes állam által tett megkeresést követően, a megkeresett részes állam intézkedéseket hoz, hogy beazonosítsa, nyomon kövesse és zár alá vegye vagy lefoglalja az ezen Egyezmény 31. cikk 1. bekezdésében említett bűncselekményből származó jövedelmet, vagyontárgyat, berendezést vagy más eszközt végső elkobzás érdekében, amelyet vagy a megkereső részes állam rendel el, vagy pedig – az e cikk 1. bekezdése alapján való megkeresés alapján – a megkeresett részes állam.

3. Az ezen Egyezmény 46. cikkének rendelkezéseit kell erre a cikkekre értelemszerűen alkalmazni. A 46. cikk 15. bekezdésében meghatározott információk mellett, az e cikk alapján tett megkeresések a következőket tartalmazzák:

(a) az e cikk 1. bekezdés (a) pontjára vonatkozó megkeresés esetében, az elkobzandó vagyontárgy leírása, beleértve – a lehetséges mértékben – a vagyontárgy feltalálási helyét, és adott esetben a vagyontárgy becsült értékét,

valamint a megkereső részes állam számára alapul szolgáló tényekről szóló nyilatkozat, amelyek elégségesek ahhoz, hogy a megkeresett állam hazai joga alapján végzést kérjen;

(b) az e cikk 1. bekezdés (b) pontjára vonatkozó megkeresés esetében, a megkeresés alapjául szolgáló, a megkereső részes állam által kiadott elkobzási végzés jogilag elfogadható másolata, a tényekről szóló nyilatkozat és tájékoztatás arról, hogy milyen mértékben kérik a végzés végrehajtását, a megkereső részes állam által annak érdekében tett intézkedéseket megállapító nyilatkozat, hogy megfelelő értesítést nyújtson a jóhiszemű harmadik személyek számára, és hogy biztosítsa a jogszerű eljárást, valamint az arról szóló nyilatkozat, hogy az elkobzási végzés jogerős;

(c) az e cikk 2. bekezdésére vonatkozó megkeresés esetében, a megkereső részes állam számára alapul szolgáló tényekről szóló nyilatkozat és a kért cselekmények leírása, valamint – ha rendelkezésre áll – a megkeresés alapjául szolgáló végzés jogilag elfogadható másolata.

4. Az e cikk 1. és 2. bekezdésében előírt határozatokat vagy cselekményeket a megkeresett részes állam hozza, illetve teszi meg hazai joga rendelkezéseinek és eljárási szabályainak vagy a megkereső részes állammal szemben kötelező kétoldalú vagy többoldalú megállapodásnak vagy rendelkezésnek megfelelően, illetve ezektől függően.

5. A részes államok az Egyesült Nemzetek főtitkára számára átadják az e cikket hatályba léptető törvényeik és rendeleteik másolatát és e törvények és rendeletek későbbi módosításainak másolatát vagy ezek leírását.

6. Ha a részes állam úgy dönt, hogy az e cikk 1. és 2. bekezdésében említett intézkedések meghozatalát vonatkozó szerződés lététől teszi függővé, az illető részes állam ezt az Egyezményt szükséges és elégséges szerződési alapnak tekinti.

7. Az e cikk alapján való együttműködést is meg lehet tagadni vagy fel lehet oldani az ideiglenes intézkedéseket, ha a megkeresett részes állam nem kap elégséges és időbeli bizonyítékot, vagy ha a vagyontárgy *de minimis* értékű.

8. Az e cikk alapján hozott ideiglenes intézkedés feloldása előtt, a megkeresett részes állam – ha lehetséges – a megkereső részes állam számára lehetőséget biztosít arra, hogy az intézkedés továbbfolytatása érdekében előterjessze indokait.

9. E cikk rendelkezései nem értelmezhetők úgy, hogy hátrányosan érintik a jóhiszemű harmadik személyek jogait.

56. cikk

Különleges együttműködés

A hazai jog sérelme nélkül, a részes államok olyan intézkedések meghozatalára törekednek, amelyek lehetővé teszik számukra, hogy – saját nyomozati, büntető vagy bírósági eljárásaik sérelme nélkül – előzetes megkeresés nélkül továbbítsák az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelemről szóló információkat egy másik részes állam számára, ha úgy vélik, hogy az ilyen információk feltárása segítheti az információt átvevő részes államot abban, hogy nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárást indítson vagy folytasson le, vagy az illető részes állam általi megkereséshez vezethet az Egyezmény ezen fejezete alapján.

57. cikk

Vagyontárgyak visszajuttatása és a felettük való rendelkezés

1. A részes állam által az ezen Egyezmény 31. vagy 55. cikke alapján elkobzott vagyontárgy felett az illető részes állam rendelkezik, beleértve az e cikk 3. bekezdése alapján való, a korábbi törvényes tulajdonos számára történő visszajuttatást is, az ezen Egyezmény rendelkezéseinek és hazai jogának megfelelően.

2. A részes államok – hazai joguk alapelveinek megfelelően – elfogadják az ahhoz szükséges jogalkotási és egyéb intézkedéseket, hogy illetékes hatóságai számára lehetővé tegyék az elkobzott vagyontárgy visszajuttatását, ha egy másik részes állam kérése alapján járnak el, az ezen Egyezménynek megfelelően és a jóhiszemű harmadik személyek jogait figyelembe véve.

3. Ezen Egyezmény 46. és 55. cikkének, valamint e cikk 1. és 2. bekezdésének megfelelően, a megkeresett részes állam:

(a) közpénzek elsikkasztása és elsikkasztott közpénzek tisztára mosása esetében, az ezen Egyezmény 17. és 23. cikkében említettek szerint, ha az elkobzást az 55. cikknek megfelelően hajtották végre és a megkereső részes állambeli jogerős ítélet alapján – erről a követelményről a megkeresett részes állam lemondhat –, visszajuttatja az elkobzott vagyontárgyat a megkereső részes állam számára;

(b) az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó egyéb bűncselekményből származó jövedelem esetében, ha az elkobzást az 55. cikknek megfelelően hajtották végre és a megkereső részes állambeli jogerős ítélet alapján – erről a követelményről a megkeresett részes állam lemondhat –, visszajuttatja az elkobzott vagyontárgyat a megkereső részes állam számára, ha a megkereső részes állam megfelelően bizonyítja az elkobzott vagyontárgy feletti korábbi tulajdonjogát a megkeresett részes állam számára, vagy ha a megkeresett részes állam az elkobzott vagyontárgy visszajuttatásának alapjaként elismeri a megkereső részes államnak okozott kárt;

(c) minden egyéb esetben, prioritásban részesíti az elkobzott vagyontárgynak a megkereső részes állam számára történő visszajuttatását, az illető vagyontárgyat a korábbi törvényes tulajdonosoknak visszajuttatva vagy a bűncselekmény sértettjeit kártérítésben részesítve.

4. Adott esetben, és ha a részes államok másként nem határoznak, a megkeresett részes állam levonhatja az e cikk alapján az elkobzott vagyontárgy visszajuttatásához vagy a felette való rendelkezéshez vezető nyomozati, büntető- vagy bírósági eljárások során felmerült indokolt kiadásokat.

5. Adott esetben, a részes államok különleges figyelemben részesíthetik, hogy konkrét esetben megállapodásokat kössenek vagy kölcsönösen elfogadható rendelkezéseket fogadjanak el az elkobzott vagyontárgy feletti végleges rendelkezés érdekében.

58. cikk

Pénzügyi nyomozó egység

A részes államok együttműködnek egymással abból a célból, hogy megelőzzék és felszámolják az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem áthelyezését, és hogy elősegítsék az ezen jövedelem visszaszerzésének módjait és eszközeit, és ennek érdekében egy olyan pénzügyi nyomozó egység létrehozását veszik fontolóra, amelynek feladata a gyanús

pénzügyi tranzakciókról szóló jelentések átvétele, elemzése és az illetékes hatóságok számára történő továbbítása.

59. cikk

Kétoldalú és többoldalú megállapodások és rendelkezések

A részes államok kétoldalú vagy többoldalú megállapodások és rendelkezések megkötését, illetve elfogadását veszik fontolóra, hogy javítsák az Egyezmény e fejezete alapján vállalt nemzetközi együttműködés hatékonyságát.

VI. fejezet

Technikai támogatás és információcsere

60. cikk

Képzés és technikai támogatás

1. A részes államok a szükséges mértékben meghatározott képzési programokat kezdeményeznek, dolgoznak ki vagy fejlesztenek tovább a korrupció megelőzéséért és felszámolásáért felelős szakembergárdájuk számára. Ezek a képzési programok többek között a következő területekkel foglalkozhatnak:

(a) a korrupció megelőzésére, felderítésére, kinyomozására, büntetésére és felszámolására irányuló hatékony intézkedések, beleértve a bizonyítékgyűjtési és nyomozati módszerek alkalmazását is;

(b) kapacitásépítés a stratégiai korrupcióellenes politika kidolgozása és megtervezése során;

(c) az illetékes hatóságok képzése a kölcsönös jogsegélyre irányuló, az ezen Egyezmény követelményeinek eleget tevő megkeresések kidolgozása terén;

(d) az intézményeknek, a közszolgálat irányításának és a közpénzek kezelésének, beleértve a közbeszerzést is, valamint a magánszektorban az értékelése és erősítése;

(e) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem áthelyezésének megelőzése és felszámolása, és az ilyen jövedelmek visszaszerzése;

(f) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem áthelyezésének felderítése és lefoglalása;

(g) az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem mozgásának és az ilyen jövedelem áthelyezése, elrejtése vagy eltitkolása érdekében alkalmazott módszereknek a megfigyelése;

(h) megfelelő és hatékony jogi és közigazgatási mechanizmusok és módszerek az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem visszajuttatásának megkönnyítése érdekében;

(i) az igazságügyi hatóságokkal együttműködő sértettek és tanúk védelme során alkalmazott módszerek; és

(j) képzés a nemzeti és nemzetközi rendeletek terén és nyelvtanfolyamok.

2. A részes államok – lehetőségeiknek megfelelően – fontolóra veszik, hogy egymás számára a lehető legszélesebb technikai támogatást nyújtják, különösen a fejlődő országok javára, a korrupció felszámolására irányuló terveikben és programjaikban, beleértve az anyagi támogatást és képzést is az e cikk 1. bekezdésében említett területeken, valamint képzést és támogatást, és a vonatkozó

szaktudás és szakismeret kölcsönös cseréjét, ami megkönnyíti a részes államok közötti nemzetközi együttműködést a kiadatás és a kölcsönös jogsegély területein.

3. A részes államok a szükséges mértékben erősítik az arra irányuló erőfeszítéseiket, hogy maximalizálják a nemzetközi és regionális szervezetekben, valamint a vonatkozó kétoldalú és többoldalú megállapodások vagy rendelkezések keretében folyó operatív és képzési tevékenységeket.

4. A részes államok fontolóra veszik, hogy kérésre egymás számára támogatást nyújtanak a korrupció típusaira, okaira, hatásaira és költségeire irányuló értékelések, tanulmányok és kutatások elkészítése, illetve végzése terén saját országukban, annak érdekében, hogy az illetékes hatóságok és a társadalom részvételével stratégiákat és cselekvési terveket dolgozzanak ki a korrupció felszámolásához.

5. Az ezen Egyezmény szerinti bűncselekményekből származó jövedelem visszaszerzésének megkönnyítése érdekében, a részes államok oly módon is együttműködhetnek, hogy egymás számára átadják azon szakértők nevét, akik e cél megvalósításában segítséget nyújthatnak.

6. A részes államok fontolóra veszik, hogy kistérségi, regionális és nemzetközi konferenciákat és szemináriumokat rendeznek annak érdekében, hogy elősegítsék az együttműködést és a technikai támogatást, és hogy ösztönözzék a kölcsönös aggályra okot adó problémák megvitatását, beleértve a fejlődő országok és az átalakuló gazdasággal rendelkező országok sajátos problémáit és igényeit is.

7. A részes államok fontolóra veszik, hogy önkéntes mechanizmusokat alakítanak ki annak érdekében, hogy technikai támogatási programokon és projekteken keresztül pénzügyileg hozzájáruljanak a fejlődő országoknak és az átalakuló gazdasággal rendelkező országoknak az ezen Egyezmény alkalmazására irányuló erőfeszítéseikhez.

8. A részes államok fontolóra veszik, hogy önkéntes hozzájárulásokat tesznek az ENSZ Kábítószer-ellenőrzési és Bűnmegelőzési Hivatala számára annak érdekében, hogy a Hivatalon keresztül erősítsék a fejlődő országokbeli programokat és projekteket ennek az Egyezménynek a végrehajtása érdekében.

61. cikk

A korrupcióról szóló információk gyűjtése, cseréje és elemzése

1. A részes államok fontolóra veszik, hogy szakértőkkel konzultálva elemzik a területükön mutatkozó korrupció trendjeit, valamint azokat a körülményeket, amelyek között a korrupciós bűncselekményeket elkövetik.

2. A részes államok fontolóra veszik, hogy kidolgozzák és a nemzetközi és regionális szervezeteken keresztül megosztják egymással a korrupcióval kapcsolatos statisztikai, elemző szaktudást és információkat azzal a céllal, hogy – amennyiben lehetséges – közös meghatározásokat, szabványokat és módszereket dolgozzanak ki, valamint információkat szerezzenek a korrupció megelőzésére és felszámolására irányuló legjobb gyakorlatokról.

3. A részes államok fontolóra veszik, hogy figyelemmel kísérik a korrupció felszámolására irányuló politikáikat és tényleges intézkedéseiket, és értékelik ezek hatékonyságát és teljesítményét.

62. cikk***Egyéb intézkedések: az Egyezmény végrehajtása a gazdasági fejlesztésen és a technikai támogatáson keresztül***

1. A részes államok meghozzák az ezen Egyezmény nemzetközi együttműködésen keresztül történő optimális végrehajtásához vezető intézkedéseket, figyelembe véve a korrupciónak az általában a társadalomra, és különösen a fenntartható fejlődésre gyakorolt hatását.

2. A részes államok konkrét erőfeszítéseket tesznek a lehetséges mértékben és egymással, valamint nemzetközi és regionális szervezetekkel együttműködve:

(a) hogy javítsák különböző szintű együttműködésüket a fejlődő országokkal, ez utóbbiaknak a korrupció megelőzésével és felszámolásával kapcsolatos kapacitása megerősítése céljából;

(b) hogy erősítsék a fejlődő országoknak a korrupció hatékony megelőzésére és leküzdésére irányuló erőfeszítéseit támogató pénzügyi és anyagi támogatást, és hogy segítséget nyújtsanak számukra ezen Egyezmény eredményes végrehajtásához;

(c) hogy technikai támogatást nyújtsanak a fejlődő országoknak és az átalakuló gazdasággal rendelkező országoknak annak érdekében, hogy segítsék őket az ezen Egyezmény végrehajtásával kapcsolatban. Ennek érdekében a részes államok arra törekednek, hogy megfelelő és rendszeres önkéntes hozzájárulásokat tegyenek az Egyesült Nemzetek finanszírozási mechanizmusában kifejezetten erre a célra kijelölt számlára. A részes államok – hazai joguknak és az ezen Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően – különösen azt is fontolóra vehetik, hogy az említett számlára utalják az ezen Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően elkobzott pénzeszöveget vagy bűncselekményből származó jövedelem vagy vagyontárgy értékének egy bizonyos százalékát;

(d) hogy a többi államot és adott esetben pénzügyi intézeteket arra ösztönzik és veszik rá, hogy e cikknek megfelelően csatlakozzanak erőfeszítéseikhez, különösen úgy, hogy még több képzési programot és modern berendezést nyújtsanak a fejlődő országok számára annak érdekében, hogy segítsék őket ezen Egyezmény céljainak megvalósításában.

3. A lehetséges mértékig, ezek az intézkedések nem érintik a hatályos külföldi segítségnyújtási kötelezettségvállalásokat vagy az egyéb, kétoldalú, regionális vagy nemzetközi szintű pénzügyi együttműködési rendelkezéseket.

4. A részes államok kétoldalú vagy többoldalú megállapodásokat vagy rendelkezéseket köthetnek, illetve fogadhatnak el az anyagi és logisztikai támogatásról, figyelembe véve az ezen Egyezmény által előírt nemzetközi együttműködési eszközök hatékonyságához, valamint a korrupció megelőzéséhez, felderítéséhez és felszámolásához szükséges pénzügyi rendelkezéseket.

VII. fejezet**A végrehajtás mechanizmusa****63. cikk*****Az Egyezmény részes államainak konferenciája***

1. Létrehozzák az ezen Egyezmény részes államainak konferenciáját, hogy javítsák a részes államok kapacitását és a közöttük folyó együttműködést az ebben

az Egyezményben rögzített célok megvalósítása érdekében, és hogy elősegítsék és felülvizsgálják az Egyezmény végrehajtását.

2. A részes államok konferenciáját az Egyesült Nemzetek főtitkára hívja össze legkésőbb egy évvel az ezen Egyezmény hatálybalépése után. Ezt követően a részes államok konferenciája rendszeresen ülésezik a konferencia által elfogadott eljárási szabályoknak megfelelően.

3. A részes államok konferenciája elfogadja az eljárási szabályokat és az ezen cikkben rögzített tevékenységek működésére irányadó szabályokat, beleértve a megfigyelők elfogadásával és részvételével, valamint a tevékenységek végzése során felmerült kiadások kifizetésével kapcsolatos szabályokat is.

4. A részes államok konferenciája megállapodik az e cikk 1. bekezdésében rögzített célok megvalósítására irányuló tevékenységekben, eljárásokban és munkamódszerekben, beleértve a következőket:

(a) a részes feleknek az ezen Egyezmény II–V. fejezetei, valamint 60. és 62. cikke alapján való tevékenységei megkönnyítése, beleértve az önkéntes hozzájárulások mozgósításának ösztönzését is;

(b) a részes államok közötti információcsere megkönnyítése a korrupció mintáiról és trendjeiről, és a korrupció megelőzésére és felszámolására, valamint a bűncselekményből származó jövedelem visszaszerzésére irányuló legjobb gyakorlatokról, többek között a vonatkozó információk közzététele útján, az ebben a cikkben említettek szerint;

(c) együttműködés a megfelelő nemzetközi és regionális szervezetekkel és mechanizmusokkal, valamint a nem kormányzati szervezetekkel;

(d) a többi nemzetközi és regionális mechanizmus által a korrupció megelőzése és felszámolása érdekében készített vonatkozó információk megfelelő felhasználása a munka szükségtelen megkettőzésének elkerülése érdekében;

(e) ezen Egyezmény végrehajtásának a részes államok általi rendszeres felülvizsgálata;

(f) ajánlások megtétele ezen Egyezmény és végrehajtásának javítása érdekében;

(g) a részes államok technikai támogatási követelményeinek figyelembevétele ezen Egyezmény végrehajtása tekintetében és az e szempontból szükségesnek tekintett intézkedés ajánlása.

5. E cikk 4. bekezdésének alkalmazásában, a részes államok konferenciája – a szolgáltatott információkon és a részes államok konferenciája által kialakított kiegészítő felülvizsgálati mechanizmuson keresztül – megszerzi a szükséges ismereteket a részes államok által az ezen Egyezmény végrehajtása során hozott intézkedésekről és azokról a nehézségekről, amelyekkel ennek során a részes államoknak számolniuk kellett.

6. A részes államok információkat szolgáltatnak a részes államok konferenciája számára programjaikról, terveikről és gyakorlataikról, valamint az ezen Egyezmény végrehajtására irányuló jogalkotási és közigazgatási intézkedéseikről, a részes államok konferenciája által kérték szerint. A részes államok konferenciája vizsgálja az információk átvételének és az információk alapján való eljárásnak a leghatékonyabb módjait, beleértve többek között a részes államoktól és az illetékes nemzetközi szervezetektől kapott információkat is. Figyelembe vehetik a részes államok konferenciája által meghatározandó eljárásoknak megfelelően szabályszerűen akkreditált nem kormányzati szervezetektől származó információkat is.

7. E cikk 4–6. bekezdései alapján, a részes államok konferenciája – ha szükségesnek tekinti – megfelelő mechanizmust vagy testületet hoz létre, illetve állít fel, hogy támogatást biztosítson az Egyezmény tényleges végrehajtása során.

64. cikk
Titkárság

1. Az Egyesült Nemzetek főtitkára biztosítja a szükséges titkársági szolgáltatásokat az Egyezmény részes államainak konferenciája számára.

2. A titkárság:

(a) támogatást nyújt a részes államok konferenciája számára az ezen Egyezmény 63. cikkében rögzített tevékenységek végzése során, továbbá biztosítja a szükséges szolgáltatásokat a részes államok konferenciájának ülései számára;

(b) kérésre támogatást nyújt a részes államoknak a részes államok konferenciája számára történő információszolgáltatás során, az ezen Egyezmény 63. cikk 5. és 6. bekezdésében tervezettek szerint; és

(c) biztosítja a szükséges koordinációt a megfelelő nemzetközi és regionális szervezetek titkárságaival.

VIII. fejezet
Záró rendelkezések

65. cikk
Az Egyezmény végrehajtása

1. A részes államok – hazai joguk alapelveinek megfelelően – meghozzák az ahhoz szükséges intézkedéseket, a jogalkotási és közigazgatási intézkedéseket is beleértve, hogy biztosítsák az ezen Egyezmény alapján való kötelezettségeik végrehajtását.

2. A részes államok az ezen Egyezmény által előírtaknál szigorúbb vagy súlyosabb intézkedéseket is elfogadhatnak a korrupció megelőzése és felszámolása érdekében.

66. cikk
Viták rendezése

1. A részes államok arra törekednek, hogy az ezen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos vitákat tárgyalásos úton rendezzék.

2. Az érintett részes államok egyikének kérésére, választottbíróság elé terjesztik a két vagy több részes állam között az ezen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos azon vitát, amelyet indokolt időn belül nem lehet tárgyalásos úton rendezni. Ha a választottbírószági eljárásra irányuló kérés kelte után hat hónappal az érintett részes államok képtelenek megállapodásra jutni a választottbíróság szervezete tekintetében, a részes államok bármelyike a vitát a Nemzetközi Bírószág elé viheti a Bírószág alapokmányának megfelelő kérelem alapján.

3. A részes államok – az Egyezmény aláírása, ratifikálása, jóváhagyása vagy elfogadása, illetve az Egyezményhez való csatlakozás idejében – olyan értelmű nyilatkozatot tehetnek, hogy nem tekintik magukat az ezen cikk 2. bekezdése alapján kötelezettnek. A többi részes államot nem köti az ezen cikk 2. bekezdése az ilyen értelmű fenntartással élő részes állam irányában.

4. Az e cikk 3. bekezdésének megfelelően fenntartással élő részes állam ezt a fenntartást bármikor visszavonhatja az Egyesült Nemzetek főtitkárához intézett értesítéssel.

67. cikk

Aláírás, ratifikáció, elfogadás, jóváhagyás és csatlakozás

1. Ez az Egyezmény valamennyi állam számára aláírásra nyitva áll 2003. december 9-től 11-ig Meridában (Mexikó), majd ezt követően az Egyesült Nemzetek New York-i székházában 2005. december 9-ig.

2. Ez az Egyezmény a regionális gazdasági integrációs szervezetek általi aláírásra is nyitva áll, feltéve, hogy e szervezetek legalább egy tagállama aláírta ezt az Egyezményt e cikk 1. bekezdésének megfelelően.

3. Ez az Egyezmény megerősítés, elfogadás vagy jóváhagyás tárgyát képezi. A ratifikációs, elfogadási vagy jóváhagyási okmányokat az Egyesült Nemzetek főtitkáránál helyezik letétbe. A regionális gazdasági integrációs szervezet akkor helyezheti letétbe ratifikációs, elfogadási vagy jóváhagyási okmányát, ha legalább egy tagállama hasonlóképpen cselekedett. Ebben a megerősítő, elfogadási vagy jóváhagyási okmányban az illető szervezet nyilatkozik kompetenciája mértékéről az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó ügyek tekintetében. Ez a szervezet a letéteményest kompetenciája mértékének vonatkozó módosításairól is tájékoztatja.

4. Ez az Egyezmény nyitva áll bármely állam vagy olyan regionális gazdasági integrációs szervezet általi csatlakozásra, amelynek legalább egy tagja az ezen Egyezmény részes állama. A csatlakozási okmányokat az Egyesült Nemzetek főtitkáránál helyezik letétbe. Csatlakozása idejében a regionális gazdasági integrációs szervezet nyilatkozik kompetenciája mértékéről az ezen Egyezmény hatálya alá tartozó ügyek tekintetében. Ez a szervezet a letéteményest kompetenciája mértékének vonatkozó módosításairól is tájékoztatja.

68. cikk

Hatálybalépés

1. Ez az Egyezmény a harmincadik megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okmány letétbe helyezési időpontját követő kilencvenedik napon lép hatályba. E bekezdés alkalmazásában, a regionális gazdasági integrációs szervezet által letétbe helyezett okmányt nem az ezen szervezet tagállamai által letétbe helyezett okmányok kiegészítéseként veszik számba.

2. Azon állam vagy regionális gazdasági integrációs szervezet számára, amely a harmincadik megerősítő, elfogadási, jóváhagyási vagy csatlakozási okmány letétbe helyezése után ratifikálja, fogadja el, hagyja jóvá ezt az Egyezményt vagy csatlakozik ehhez az Egyezményhez, ez az Egyezmény az illető állam vagy szervezet által a megfelelő okmány letétbe helyezését követő harmincadik napon vagy az ezen Egyezménynek az e cikk 1. bekezdése alapján való hatálybalépési időpontjában lép hatályba, mégpedig a két időpont közül a későbbi időpontban.

69. cikk

Módosítás

1. Ezen Egyezmény hatálybalépésétől számított öt év elteltével, a részes állam módosítást javasolhat és azt az Egyesült Nemzetek főtitkárához továbbítja, aki

ezt követően a javasolt módosítást közli a részes államokkal és az Egyezmény részes államainak konferenciájával a javaslat tanulmányozása és a vonatkozó határozat meghozatala céljából. A részes államok konferenciája minden erőfeszítést megtesz annak érdekében, hogy az egyes módosításokkal kapcsolatosan konszenzust alakítsanak ki. Ha a konszenzusra irányuló valamennyi erőfeszítést kimerítették és semmilyen megállapodásra nem jutottak, a módosítás elfogadásához utolsó lehetőségként a részes államok konferenciáján jelen lévő és szavazó részes államok kétharmados többségét írják elő.

2. A regionális gazdasági integrációs szervezetek – a kompetenciájukba tartozó ügyekben – e cikk alapján való szavazati jogukat az ezen Egyezmény részes államainak minősülő tagállamaik számával egyenlő szavazatszámmal gyakorolják. Ezek a szervezetek nem gyakorolhatják szavazati jogukat, ha tagállamaik saját szavazati jogukat gyakorolják, és fordítva.

3. Az e cikk 1. bekezdésének megfelelően elfogadott módosítás a részes államok általi ratifikáció, elfogadás vagy jóváhagyás tárgyát képezi.

4. Az e cikk 1. bekezdésének megfelelően elfogadott módosítás a részes állam tekintetében az illető módosítás ratifikációs, elfogadási vagy jóváhagyási okmányának az Egyesült Nemzetek főtitkáránál való letétbe helyezési időpontját követően kilencven nappal lép hatályba.

5. Amikor a módosítás hatályba lép, mindazon részes államokra nézve kötelező, amelyek azt magukra nézve kötelezőnek ismerték el. A többi részes államot továbbra is az ezen Egyezmény rendelkezései és az általuk ratifikált, elfogadott vagy jóváhagyott módosítások kötik.

70. cikk Felmondás

1. A részes államok felmondhatják ezt az Egyezményt az Egyesült Nemzetek főtitkárához intézett értesítéssel. Ez a felmondás az értesítésnek a főtitkár általi átvétele időpontját követően egy évvel válik hatályossá.

2. Ha az Egyezményt valamely regionális gazdasági integrációs szervezet valamennyi tagállama felmondja, az úgy tekintendő, hogy az adott szervezet mondta fel az Egyezményt.

71. cikk Letéteményes és hivatalos nyelvek

1. Ezen Egyezmény kijelölt letéteményese az Egyesült Nemzetek főtitkára.

2. Az Egyezmény eredeti példányát – amelynek angol, arab, francia, kínai, orosz és spanyol nyelvű szövege egyaránt hiteles – az Egyesült Nemzetek főtitkáránál kell letétbe helyezni.

A FENTIEK HITELELÜL, a Kormányuk által erre kellően felhatalmazott teljhatalmú megbízottak aláírták ezt az Egyezményt.”

3. §

(1) E törvény – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. §-a 2005. december 14-én lép hatályba.

(3) E törvény végrehajtásához szükséges intézkedésekről a külügyminiszter gondoskodik.

INDOKOLÁS

az Egyesült Nemzetek Szervezete Meridában, 2003. december 10-én kelt Korrupció elleni Egyezményének kihirdetéséről szóló törvényjavaslathoz

Általános indokolás

I.

A korrupció jelensége nemzetközi szinten is mind komolyabb veszélyt jelent a demokratikus társadalmak stabilitására és biztonságára. A korrupció megingatja az intézmények törvényes működésébe vetett bizalmat, aláássa a demokratikus értékek tiszteletét és a jogállamiság alapjait. Az elmúlt időszakban nemzetközi szinten is egyre szorosabb kapcsolat alakult ki a korrupció és a szervezett bűnözés, illetőleg a gazdasági bűncselekmények között.

Az Egyesült Nemzetek Szervezete (a továbbiakban: ENSZ) is felismerte, hogy a korrupciót már nem lehet kizárólag nemzeti ügyként kezelni, hanem az mind inkább nemzetközi, a határokon átívelő jelissé vált, ezért nemzetközi szinten az államok összehangolt fellépésére van szükség a korrupció elleni fellépés eredményessége érdekében. Az ENSZ Közgyűlése a 2000. december 4-én elfogadott 55/61. számú határozatában nemzetközi szerződés kidolgozását írta elő, és külön szakértői bizottság felállításáról rendelkezett annak érdekében, hogy nemzetközi jogi szabályok megalkotásával hatékonyabbá tegye az államok közötti együttműködést a korrupció megelőzése, illetve a korrupció elleni küzdelem területén.

Az ENSZ Közgyűlése a 2003. október 31-én, New Yorkban tartott ülésén elfogadta a Korrupció elleni Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) szövegét. Az Egyezmény a 2003. december 9-11. között Mexikóban, Meridában megrendezett nemzetközi konferencián nyílt meg aláírásra.

A Kormány a 2295/2003. (XII. 9.) Korm. határozattal döntött az Egyezmény aláírásáról, a megerősítésre pedig a 73/2004. (IX. 8.) OGY határozat alapján került sor. A megerősítő okirat letétbe helyezése 2005. április 19-én történt meg.

Az Egyezmény 2005. december 14-én lép hatályba.

II.

Az Egyezmény nyolc fejezetből áll.

1. Az első fejezet (1-4. cikk) az Egyezmény céljainak rögzítése mellett tartalmazza az értelmező rendelkezéseket, a tárgyi hatályt és a részes államok szuverenitásának védelmével kapcsolatos szabályokat. Az Egyezmény 2. cikkének (a) pontjában meghatározott „hivatalos személy” fogalmának megfelelő rendelkezést tartalmaz a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: Btk.) 137. §-ának 1. pontjában a hivatalos személy meghatározása, míg a 2. cikk (b) és (c) pontjába foglalt „külföldi hivatalos személy”, illetve „nemzetközi közjogi

szervezet tisztviselője” fogalmak tartalmát a Btk. 137. §-ának 3. pontjában meghatározott külföldi hivatalos személy fogalma fogja át.

2. A második fejezetben (5-14. cikk) az Egyezmény részletesen rendelkezik azokról az intézkedésekről, amelyeket a korrupció megelőzése érdekében a részes államoknak meg kell hozni.

Az Egyezmény 5. cikke megelőző jellegű korrupcióellenes politikák és gyakorlat kidolgozását írja elő a részes államok számára. A Kormány a korrupcióval szembeni kormányzati stratégiáról szóló 1023/2001. (III. 14.) Korm. határozat elfogadásával egy átfogó, a gazdasági és a társadalmi életre, valamint a közszférára is kiterjedő összetett intézkedési csomagot dolgozott ki a korrupció megelőzése, a korrupciós jelenségekkel szembeni minél hatékonyabb fellépés elősegítése érdekében.

Az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdése a korrupció megelőzésével foglalkozó testület (testületek) felállítását írja elő. Az 1023/2001. (III. 14.) Korm. határozat alapján a Kormány a 1011/2004. (II. 26.) Korm. határozat elfogadásával létrehozta a Tanácsadó Testületet a Korrupciómentes Közéletért (a továbbiakban: Testület), amelynek feladata a kutatás, a társadalmi jelenségek elemzése mellett javaslatok nyújtása a hatékonyabb korrupcióellenes eszközök kiválasztásához, valamint egy korrupcióellenes cselekvési program kidolgozása a Kormány számára.

A Testület kidolgozott egy Korrupcióellenes Cselekvési Programot (a továbbiakban: Program) is, amelynek lényeges tartalmi elemei a következők:

- a) jog- és szabályalkotás, illetve ezek előkészítése,
- b) általános felülvizsgálat,
- c) etikai kódex kidolgozása,
- d) módszerek összehangolása, koordinációs munka, monitoring,
- e) internetes felületek, honlapok, telekommunikációs megoldások fejlesztése,
- f) a korrupcióval összefüggő párbeszéd, véleménykérés, tanácsadás és más, közvetlen kommunikációs lehetőségek szélesítése,
- g) oktatási segédanyagok kidolgozása, alkalmazása,
- h) megfigyelési és értékelési rendszer kidolgozása,
- i) tanácsadás és ügyfélszolgálat.

Az Egyezmény 6. cikkének 3. bekezdése szerint a részes államok tájékoztatják az ENSZ főtitkárát azon hatóság vagy hatóságok nevééről és címéről, amelyek más részes államok számára támogatást nyújthatnak a korrupció megelőzésére irányuló különleges intézkedések kidolgozása és végrehajtása során. Az Egyezmény ezt csak lehetőségként írja elő, amennyiben az adott államban működik olyan hatóság, amelynek feladatai közé tartozik a külföldi államok korrupcióellenes törekvéseinek támogatása. Tekintettel arra, hogy a Tanácsadó Testületet a Korrupciómentes Közéletért nem rendelkezik hatáskörrel arra, hogy segítséget nyújtson a külföldi államok korrupcióellenes intézkedéseinek kidolgozásában, és egy ilyen feladatkör kidolgozása nem indokolt, ezért az ENSZ főtitkárának tájékoztatása mellőzhető.

Az Egyezmény 7. cikke az állami szektorral kapcsolatos intézkedéseket tartalmazza. Előírja – többek között – a hivatalos személyek alkalmazásával kapcsolatos jogszabályok megalkotását, a korrupció megelőzésével kapcsolatos oktatási, képzési programok kidolgozását, valamint – a részes államok mérlegelésétől téve függővé (tehát nem kötelező jelleggel) – a politikai pártok finanszírozása átláthatóságának javítását. A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény átfogóan szabályozza a közszolgálati jogviszonnyal kapcsolatos kérdéseket. A korrupcióval szembeni kormányzati stratégiáról szóló 1023/2001. (III. 14.) Korm. határozat 16. pontjának megfelelően hazánkban a korrupció megelőzése, az ellene történő fellépés érdekében megfelelő képzési programokat dolgoztak ki, alkalmaznak. A pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény biztosítja a pártok finanszírozásának átláthatóságát. A 7. cikkben foglaltaknak megfelelő szabályokat tartalmaz az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény, a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény, az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény, és a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény.

Az Egyezmény 8. cikke a hivatalos személyek magatartási szabályzatának kidolgozását, valamint a külső tevékenységekkel kapcsolatos bejelentési, összeférhetetlenségi szabályok megalkotását írja elő. A köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény határozza meg a köztisztviselők összeférhetetlenségi, ezzel kapcsolatos bejelentési szabályait, valamint egyes köztisztviselők vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségét. A köztisztviselői törvény írja elő kötelezettségként a köztisztviselői feladatok szakszerű, pártatlan és igazságos ellátását. A köztisztviselők magatartási szabályaival és egyéb etikai elvárások megfogalmazásának kötelezettségével a Program is foglalkozik. A közalkalmazottakkal kapcsolatos szabályokat az 1992. évi XXXIII. törvény tartalmazza. Ki kell még emelni az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvényt, a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvényt, az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvényt, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvényt, és a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvényt is.

Az Egyezmény 9. cikke a közbeszerzésekkel kapcsolatos szabályok kidolgozását, a közpénzek kezelésének átláthatósága érdekében nemzeti költségvetés elfogadását, számviteli és könyvvizsgálati szabályok kidolgozását, valamint belső ellenőrzési rendszer kidolgozását írják elő. Az Európai Unió követelményeinek is megfelelő, a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény, valamint az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény szabályai megfelelnek az Egyezmény rendelkezéseinek. A közpénzek felhasználásával kapcsolatos ellenőrzést megfelelően biztosítja különösen az Állami Számvevőszék és a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal. A közpénzek ellenőrzésével kapcsolatos részletes szabályokat tartalmaz az államháztartási szervek és a közvállalkozások közötti pénzügyi kapcsolatok átláthatóságáról, valamint az egyes vállalkozásokon belüli pénzügyi átláthatóságról

szóló 105/2003. (VII. 18.) Korm. rendelet, valamint a költségvetési szervek belső ellenőrzéséről szóló 193/2003. (XI. 26.) Korm. rendelet.

Az Egyezmény 10. cikke szerint a részes államok a közigazgatásuk átláthatóságának javítása érdekében biztosítják, hogy a közvélemény a közigazgatás szervezetéről, működéséről és a döntéshozatali eljárásairól információkat szerezhessen. Az információk közzétételére vonatkozó előírásoknak megfelelően a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (a továbbiakban Avtv.) rendelkezései biztosítják a közérdekű adatok hozzáférhetőségét, megismerhetőségét. Az Avtv. 2005. június 1-jétől hatályos 19. §-ának (2) bekezdése szerint az állami, önkormányzati vagy jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szervek vagy személyek rendszeresen elektronikusan vagy más módon közzéteszik a tevékenységükkel kapcsolatos legfontosabb adatokat. A törvényi rendelkezés alapján a tájékoztatás módját és a vonatkozó adatok körét az elektronikus információszabadságról szóló 2005. évi XC. törvény határozza meg. E törvény hatálybalépésére az érintett közfeladatot ellátó szervezeteknek indokolt felkészülési időt biztosítani, így a jogalkotó a fokozatos hatálybalépés mellett döntött. A hatálybalépés első fokozatának időpontja 2006. január 1-je. A törvény negyedik része a bírósági határozatok nyilvánosságával kapcsolatos rendelkezéseket tartalmazza, ennek hatálybalépési időpontja 2007. július 1-je. A megyei önkormányzatok, valamint az 50000-nél nagyobb lakónépességű városok vonatkozásában 2007. január 1-jétől, az egyéb helyi önkormányzatok, továbbá az egyéb közfeladatot ellátó szervek vonatkozásában legkésőbb 2008. július 1-jétől kell a törvény rendelkezéseit alkalmazni. A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény szabályozása eleget tesz az Egyezmény 10. cikke (b) pontjának, mert olyan eljárási szabályokat tartalmaz, amellyel az átláthatóság javítható, és a közvélemény tagjai számára megkönnyíti a hozzáférést a döntéshozó hatóságok munkájához.

Az Egyezmény 11. cikke előírja a részes államok számára azt, hogy hozzanak olyan intézkedéseket, amelyek a bíróságok és ügyészségek tagjaival kapcsolatban a korrupció megelőzését szolgálják, illetve fogadjanak el magatartási kódexet is. Az Országos Igazságszolgáltatási Tanács által elfogadott éves oktatási tervek keretében a bírák részére szervezett képzések részét képezi az etikai szabályok ismertetése. Az ügyészi szervezet vonatkozásában az Ügyészek Országos Egyesülete dolgozott ki Etikai Kódexet.

Az Egyezmény 12. cikke a magánszektorral kapcsolatban írja elő a megfelelő számviteli és könyvvizsgálati szabályok megerősítését, a társaságok tagjainak megismerhetőségére vonatkozó szabályok megalkotását, valamint a vesztegetési pénzek adóból történő levonásának tilalmát. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény az Egyezmény rendelkezéseinek megfelelő szabályozást tartalmaz, mint ahogyan a gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvény, valamint a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXLV. törvény rendelkezései is megfelelően biztosítják a gazdasági társaságok tulajdonosi viszonyainak megismerhetőségét. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény, valamint a társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény rendelkezései nem teszik lehetővé a vesztegetési pénzek adókból történő levonását.

Az Egyezmény 13. cikke a magánszemélyeknek és a társadalmi szervezeteknek a korrupció megelőzésében, illetve ezen jelenség elleni küzdelemben való részvételének elősegítését írja elő. A Tanácsadó Testület a Korrupciómentes Közéletért létrehozásáról szóló 1011/2004. (II. 26.) Korm. határozat nemcsak lehetővé teszi a társadalmi szervezeteknek a testületben való részvételét, hanem felkéri valamennyi társadalmi szervezetet a Testület munkájának segítésére, míg a korrupcióval szembeni kormányzati stratégiáról szóló 1023/2001. (III. 14.) Korm. határozat 18. pontja is kiemelt feladatként határozza meg a hatóságoknak a magánszemélyekkel való együttműködését.

Az Egyezmény 14. cikke a pénzmosás megelőzésére irányuló intézkedések megtételét írja elő. A pénzmosás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló 2003. évi XV. törvény rendelkezései megfelelnek az Egyezményben meghatározott kötelezettségeknek. Az Egyezményben megfontolásra ajánlott, a pénzmosásra vonatkozó információk összegyűjtésére, elemzésére hivatott országos pénzügyi nyomozó egység feladatait hazánkban az Országos Rendőr-főkapitányság Nemzeti Nyomozó Iroda keretein belül működő Szervezett Bűnözés Elleni Főosztály látja el.

3. Az Egyezmény a harmadik fejezetben (15-42. cikk) azokat a cselekményeket határozza meg, amelyeket a szerződő államoknak bűncselekménnyé kell nyilvánítani.

Az Egyezmény 15. cikke büntetőjogi szankciók alkalmazását követeli meg egy adott állam hivatalos személyét érintő vesztegetés aktív és passzív formáira. A Btk. 250. §-a és 253. §-a a vesztegetés törvényi tényállása keretében az Egyezmény rendelkezéseinek megfelelően büntetni rendeli a hivatali vesztegetés aktív és passzív formáit.

Az Egyezmény 16. cikke szerint büntetendővé kell nyilvánítani a külföldi hivatalos személyeket és nemzetközi szervezetek tisztviselőit érintő vesztegetések aktív és passzív formáit. E követelménynek a Btk. vesztegetés nemzetközi kapcsolatban elnevezésű törvényi tényállásának a Btk. 258/B. és 258/D. §-ában meghatározott rendelkezései felelnek meg.

Az Egyezmény 17. cikke előírja a hivatalos személy által a rábízott vagyontárgyak vonatkozásában elkövetett sikkasztás bűncselekménnyé nyilvánítását. E követelménynek a Btk. a 317. §-ában meghatározott sikkasztás bűncselekményének büntetőjogi szankcionálásával eleget tesz.

Az Egyezmény 18. cikke a befolyással üzérkedés aktív és passzív formájának büntetendővé nyilvánítását is megköveteli. A befolyással üzérkedésnek az Egyezmény 18. cikke (a) pontjában meghatározott aktív formáját megvalósító személy a Btk. 253. §-ában meghatározott hivatali vesztegetést követi el tettesi vagy felbujtói minőségben. Az Egyezmény 18. cikke (b) pontjában meghatározott befolyással üzérkedés passzív formájának a Btk. 256. §-ában meghatározott befolyással üzérkedés bűncselekményi tényállása felel meg.

Az Egyezmény 19. cikke a hivatali visszaélés büntetendővé nyilvánítását követeli meg a részes államoktól. A Btk. 225. §-ában meghatározott hivatali visszaélés törvényi tényállása megfelel az Egyezmény követelményeinek.

Az Egyezmény 20. cikke a részes államok mérlegelésétől teszi függővé – tehát nem kötelező előírásként jeleníti meg –, hogy büntetendővé nyilvánítják-e a hivatalos személyek jogellenes meggazdagodását, azaz ha a hivatalos személy vagyonában olyan jelentős növekedés mutatkozik, amelyre törvényes jövedelme alapján nem tud megfelelő magyarázatot adni. A magyar jog szerint ez nem bűncselekmény. Az Egyezmény ezen rendelkezéseinek végrehajtása érdekében önálló bűncselekményként kellene meghatározni azt, ha a hivatalos személy nem tud elszámolni jelentős vagyonnövekménnyel. Ennek bűncselekménnyé nyilvánítása ellentétes a magyar büntetőjog elveivel, így az Egyezmény 20. cikkében meghatározott rendelkezések végrehajtása – tekintettel azok kötelező jellegének hiányára is – nem indokolt.

Az Egyezmény 21. cikke a magánszektorban elkövetett vesztegetés aktív és passzív formájának büntetendővé nyilvánítását írja elő. A Btk. 252. §-ában és 254. §-ában meghatározott gazdasági vesztegetés tényállásai megfelelnek az Egyezmény rendelkezéseinek.

Az Egyezmény 22. cikke előírja a magántulajdonban lévő dolgokra vonatkozóan elkövetett sikkasztás bűncselekménnyé nyilvánítását, amely követelménynek a Btk. a 317. §-ában meghatározott sikkasztás bűncselekményének büntetőjogi szankcionálásával tesz eleget.

Az Egyezmény 23. cikke a bűncselekményből származó jövedelmek tisztára mosásának büntetőjogi szankcionálását követeli meg a részes államoktól. A Btk. 303. §-ában meghatározott pénzmosás tényállása megfelel az Egyezmény rendelkezéseinek.

Az Egyezmény 24. cikkében meghatározott elrejtés rendelkezéseinek a Btk. 244. §-ában bűncselekménnyé nyilvánított bűnpártolás törvényi tényállása felel meg.

Az Egyezmény 25. cikkében az igazságszolgáltatás akadályozásának bűncselekményére vonatkozó rendelkezés a büntetendővé nyilvánítandó magatartások körét tágra határozza meg. Az eset összes körülményére figyelemmel a Btk. következő tényállásai is alkalmazhatók az egyes cselekményekre: a Btk. 250. §-ában és 255. §-ában meghatározott vesztegetés, a Btk. 229. §-ában szabályozott hivatalos személy elleni erőszak, a Btk. 242. §-ában foglalt hamis tanúzásra felhívás, valamint a Btk. 242/A. §-ában meghatározott hatósági eljárás akadályozásának törvényi tényállása.

Az Egyezmény 26. cikke arra kötelezi a részes államokat, hogy teremtsék meg az Egyezményben foglalt bűncselekmények miatt a jogi személy polgári, közigazgatási vagy büntető jogi felelősségre vonására vonatkozó szabályokat. A jogi személlyel szemben alkalmazható büntetőjogi intézkedésekről szóló 2001. évi CIV. törvény elfogadásával – amely az Európai Unióhoz történő csatlakozásunkról szóló nemzetközi szerződést kihirdető törvény hatálybalépésekor lépett hatályba – hazánk eleget tett az Egyezmény ezen követelményeinek is.

A 27. cikk az Egyezményben meghatározott bűncselekmények kísérletének, illetve a bűncselekmény elkövetéséhez kapcsolódó bűnsegély, illetve felbujtás büntetendővé nyilvánítását követeli meg a részes államoktól, amely

követelményeknek a magyar Btk. megfelel, mivel büntetni rendeli a fenti bűncselekmények kísérletét, illetve az azokhoz kapcsolódó bűnsegélyt és felbujtást is.

Az Egyezmény 28. cikkében a bűncselekményekkel kapcsolatban meghatározott általános bizonyítási elvnek, valamint a 29. cikkben meghatározott elévülési szabályoknak a magyar Btk. megfelel.

A 30. cikk a büntetőeljárással kapcsolatosan tartalmaz rendelkezéseket, valamint az Egyezményben meghatározott bűncselekmények arányos szankciókkal való fenyegetettségét írja elő, kiemelve a szankciók közül a közhivatal viselésétől, valamint az állami gazdálkodó szervezetben betöltött foglalkozástól való eltiltás, mint szankció alkalmazásának lehetőségét. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései összhangban vannak az Egyezmény szerinti, a büntetőeljárással kapcsolatban megfogalmazott elvekkel, míg a Btk.-ban a fentebb felsorolt bűncselekmények vonatkozásában meghatározott büntetőjogi szankciók is megfelelnek az Egyezmény előírásainak, figyelemmel arra is, hogy a bíróság a fenti bűncselekmények miatt alkalmazhatja mind a Btk. 53-55. §-ában meghatározott közügyektől eltiltást, mind a Btk. 56-57. §-ában meghatározott foglalkozástól eltiltást.

Az Egyezmény 31. cikke a bűncselekményből származó javak elkobzását, illetőleg meghatározott vagyon lefoglalását, továbbá zár alá vételét biztosító jogi szabályozás megteremtését írja elő. A Btk. 77-77/A. §-ában meghatározott elkobzás, valamint 77/B-77/C. §-ában meghatározott vagyonekobzás szabályai megfelelnek az Egyezményben meghatározott követelményeknek, míg a Be. 151-158. §-ában meghatározott lefoglalás, valamint a 159. §-ban foglalt zár alá vétel szabályai biztosítják az Egyezményben foglalt rendelkezések alkalmazását.

Az Egyezmény 32. cikke a tanúk, a szakértők és a sértettek védelme érdekében megfelelő jogi szabályozás kidolgozását írja elő a részes államok számára. A Be.-nek a tanú védelmére (Be. 95-96. §), a különösen védett tanúra (Be. 97. §), a büntetőeljárásban részt vevők személyi védelmére (Be. 98. §), továbbá a tanúvédelmi programban részt vevő személyekre vonatkozó eljárási szabályok (Be. 98/A. §) mellett a büntetőeljárásban résztvevők, valamint az eljárást folytató hatóság tagjai személyi védelme elrendelésének feltételeiről és végrehajtásának szabályairól szóló 34/1999. (II. 26.) Korm. rendelet, valamint a büntetőeljárásban részt vevők, az igazságszolgáltatást segítő Védelmi Programjáról szóló 2001. évi LXXXV. törvény szabályai biztosítják a büntetőeljárásban részt vevők és hozzátartozóik számára a megfelelő védelmet.

Az Egyezmény 33. cikke a bejelentő személye védelmének megteremtését követeli meg a részes államoktól, amely követelménynek a magyar jogi szabályozás eleget tesz, mert a Btk. a 257. §-ában meghatározott közérdekű bejelentő üldözése bűncselekménnyé nyilvánításával biztosítja a megfelelő büntetőjogi védelmet.

Az Egyezmény 34. cikke a korrupciós bűncselekmények kapcsán az azzal érintett polgári jogi szerződések „megsemmisítését” írja elő a részes államok számára. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 200. §-ának (2) bekezdése szerint a jogszabályba ütköző szerződés semmis,

így a korrupciós jellegű bűncselekményt megvalósítva létrehozott szerződés, mivel az a büntetőjog szabályaiba ütköző cselekménnyel összefüggésben jött létre: a törvény erejénél fogva érvénytelen.

Az Egyezmény 35. cikke értelmében a részes államoknak meg kell teremteniük annak a lehetőségét, hogy a korrupciós cselekmény eredményeként kárt szenvedett személyek kártérítési igény érvényesítése iránti eljárást indíthassanak a kárért felelősökkel szemben. A Ptk. 339. §-ában meghatározott szerződésen kívül okozott kárért való felelősség szabályai lehetővé teszik a bűncselekménnyel okozott kár megtérítése iránti igény bírósági úton történő érvényesítését. A károsult a polgári per mellett – magánfélként eljárva – a büntetőeljárás során is előterjeszthet a bűncselekménnyel összefüggésben bekövetkezett kárának megtérítése érdekében polgári jogi igényt.

Az Egyezmény 36. cikke a korrupció elleni fellépésre szakosodott bűnüldöző szervezetek felállítását írja elő kötelezettségként a részes államok számára. A 8/2000. (ÜK. 12.) LÜ utasítás rendelkezett a Központi Ügyészségi Nyomozóhivatal felállításáról, amely 2001. június 1-jével megkezdte működését. Feladatai közé tartozik az ország egész területén a kiemelt korrupciós cselekmények nyomozása. A Legfőbb Ügyészségen a Kiemelt Ügyek Főosztálya, míg a Fővárosi Főügyészségen a Kiemelt Ügyek Osztálya feladatkörébe tartozik a korrupciós ügyekben folytatott nyomozások felügyelete. Az Országos Rendőr-főkapitányságon is felállítottak egy korrupciós cselekmények vizsgálatára hivatott önálló egységet.

Az Egyezmény 37. cikke a korrupciós cselekmények elkövetőit a bűnüldöző hatóságokkal való együttműködésre ösztönző intézkedések meghozatalát írja elő a részes államok számára. A Btk. 255/A. §-a a vesztegetés bűncselekménye kapcsán biztosítja mind az aktív, mind a passzív vesztegetést megvalósító elkövető számára a büntetőjogi felelősségre vonás alóli mentesülést, ha az ott meghatározott feltételek szerint elősegíti a bűncselekmény felderítését. A Be. 175. §-ának (1) bekezdése alapján a bűncselekmény elkövetésének megalapozott gyanúja esetében az ügyész, illetőleg a nyomozó hatóság az ügyész engedélyével a feljelentést elutasíthatja, ha a bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható személy az ügy, illetőleg más büntető ügy felderítéséhez, bizonyításához hozzájárulva olyan mértékben együttműködik, hogy az együttműködéshez fűződő nemzetbiztonsági vagy bűnüldözési érdek jelentősebb, mint az, amely az állam büntetőjogi igényének érvényesítéséhez fűződik. Mindezekben túlmenően az ítélezési gyakorlat a terhelt beismerő vallomását enyhítő körülményként veszi figyelembe.

Az Egyezmény a 38. cikkében a hatóságok közötti együttműködés kapcsán a bűnüldöző szerveknek a korrupciós cselekményekről való „tájékoztatásának” előírását, valamint a megkeresésre történő információszolgáltatás kötelezettségének szabályozását írja elő a részes államok számára. A Be. 171. §-ának (2) bekezdése a hatóság tagja és a hivatalos személy számára általános jelleggel feljelentési kötelezettséget ír elő, míg a Btk. a 255/B. §-ában önálló bűncselekményként határozza meg a vesztegetés feljelentésének elmulasztását, ha azt hivatalos személy követi el. Mindezekben túlmenően a Be. 71. §-a kötelezővé teszi a bíróság, az ügyész, illetve a nyomozó hatóság által adatok közlésére, átadására, tájékoztatás adásra irányuló megkeresésének teljesítését.

Az Egyezmény 39. cikke a korrupciós bűncselekményekkel kapcsolatban a magánszektor és a hatóságok közötti együttműködés ösztönzését írja elő feladatként. Ennek elősegítésére már eddig is több intézkedés történt hazánkban.

Az Egyezmény 40. cikke a korrupciós cselekmények nyomozása kapcsán a banktitokra vonatkozó szabályok alkalmazásából adódó akadályok megszüntetését írja elő a részes államok számára. A hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. CXII. törvény 51. §-a (2) bekezdésének d) és e) pontja mentesítést ad a banktitok megtartásának kötelezettsége alól a büntető ügyekben érkezett nyomozó hatósági, ügyészi, illetve bírósági megkeresés kapcsán.

Az Egyezmény 41. cikke a bűnügyi nyilvántartások kapcsán mondja ki a külföldi elítélés figyelembevételét a büntetőeljárás során. A Btk. 6. §-a (1) bekezdésének b) pontja lehetővé teszi a külföldi ítélet érvényének elismerését, ha az adott cselekmény a magyar jog szerint is büntetendő, és a kiszabott büntetés, illetve alkalmazott intézkedés összhangban van a magyar joggal. Az Egyezményben meghatározott bűncselekmények elkövetése miatt meghozott külföldi ítéletet ezért – amennyiben a fenti feltételnek megfelel – a magyar ítélettel azonos érvényűnek lehet tekinteni, azt a bűnügyi nyilvántartásba fel lehet venni és a magyar büntetőeljárás, illetve a büntetés kiszabás során figyelembe lehet venni.

Az Egyezmény 42. cikkében meghatározott joghatósági szabályokkal a magyar Btk. szabályai összhangban vannak.

4. Az Egyezmény negyedik fejezete (43-49. cikk) a nemzetközi együttműködésre vonatkozó feltételeket szabályozza, részletesen rendelkezve a kiadatásról és a bűnügyi jogsegélyről.

Az Egyezmény 44. cikkében meghatározott kiadatásra, a 45. cikke szerinti elítélt személyek átadására, a 46. cikk szerinti kölcsönös jogsegélyre, valamint a 47. cikk szerinti büntetőeljárások átadására vonatkozó szabályoknak a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény rendelkezései megfelelnek.

A bűnüldöző szervek közötti együttműködésre vonatkozó 48. cikk rendelkezéseinek alkalmazását a hatályos magyar szabályozás, illetőleg az e tárgyban megkötött kétoldalú nemzetközi megállapodások is lehetővé teszik, többek között a bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló 2002. évi LIV. törvény rendelkezései alapján.

Az Egyezmény 49. cikke nem kötelező jelleggel írja elő a részes államok számára, hogy vegyék fontolóra közös nyomozó csoportok felállításának lehetőségét. A bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló 2002. évi LIV. törvény 20-23. §-a széles körben teszi lehetővé a büntetőeljárást megelőzően közös bűnfelderítő csoportok felállítását. Az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény 55-59. §-a az unió tagállamainak viszonylatában teremti meg a büntetőeljárás során közös nyomozó csoport felállításának lehetőségét az Európai Unió tagállamai közötti kölcsönös bűnügyi jogsegélyről szóló egyezményt a Magyar Köztársaságban kihirdető 2005. évi CXVI. törvény hatálybalépésének napjával, azaz 2005. november 23-i hatállyal.

Az Egyezmény 50. cikke a különleges nyomozati technikák közül az ellenőrzött szállítás, a lehallgatás és más titkos információgyűjtésnek egy részes államon belüli alkalmazására vonatkozó szabályok megteremtését írja elő. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény VII. fejezete részletesen tartalmazza a titkos információgyűjtésre vonatkozó rendelkezéseket, a Be. 200-206. §-ai pedig a büntetőeljárás során végzett titkos adatszerzés szabályait tartalmazzák. Az Egyezmény nem kötelező jelleggel „ösztönzi” a részes államokat ezen különleges eszközöknek a nemzetközi együttműködés keretében történő alkalmazására vonatkozó szabályok, illetve megállapodások létrehozására. A bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló 2002. évi LIV. törvény 17-19. §-a, valamint 35-38. §-a a büntetőeljárást megelőzően teszi lehetővé a titkos információgyűjtéssel és az ellenőrzött szállítással kapcsolatos együttműködést, míg az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvénynek a fent említett időpontban hatályba lépő 62. §-ának, valamint 63-67. §-ának rendelkezései az unió tagállamainak viszonylatában teremtik meg a büntetőeljárás megindítását követően ezen eljárások alkalmazásának lehetőségét.

5. Az Egyezmény ötödik fejezete (51-59. cikk) a vagyon visszajuttatásával kapcsolatos szabályokat tartalmazza.

Az Egyezmény 52. cikke a bűncselekményből származó jövedelem áthelyezésének megelőzése és felderítése érdekében előírt rendelkezéseket tartalmazza. Ennek megfelelő szabályokat tartalmaz a pénzmosás megelőzéséről és magakadályozásáról szóló 2003. évi XV. törvény, illetve annak végrehajtása érdekében már hazánk megtette az Egyezményben meghatározottaknak megfelelő intézkedéseket.

Az Egyezmény 53. cikkében meghatározott vagyontárgy közvetlen visszaszerzésére irányuló intézkedések alapján a külföldi állam polgári pert indíthat a másik részes állam bíróságai előtt az állammal szemben az elkobzott vagyontárgyra vonatkozó tulajdonjogának megállapítása, illetve az elkövetőkkel szemben a bűncselekménnyel az államnak okozott kár megtérítése érdekében. A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény rendelkezései lehetővé teszik, hogy a külföldi állam felperesi pozícióban keresetet nyújtson be tulajdonjogának megállapítása vagy kártérítési igény érvényesítése érdekében. A büntetőeljárás során is előterjeszthet a külföldi állam polgári jogi igényt, így a bíróság, az Egyezmény 53. cikk (c) pontjának megfelelően, megállapítva a magánfélként fellépő külföldi állam tulajdonjogát a lefoglalt dolognak a külföldi állam részére történő visszaadásáról rendelkezhet.

Az Egyezmény 54. és 55. cikke a külföldi állam bírósága által elrendelt zár alá vétel, lefoglalás és elkobzás végrehajtását követeli meg a részes államoktól. A nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény, a háttérjogszabályként alkalmazott Be. rendelkezései alapján, lehetővé teszi az eljárási jogsegély keretében a külföldi igazságügyi hatóság lefoglalásra, illetve zár alá vételre vonatkozó megkereséseinek végrehajtását, illetve külön címekben rendelkezik a vagyonelkobzás, elkobzás végrehajtásának átadásáról és átvételéről (60/A-60/D. §).

Az Egyezmény 56. cikke lehetővé teszi, azonban nem írja elő kötelező jelleggel, hogy a részes államok erre irányuló megkeresés nélkül is a bűncselekményből származó jövedelmekre vonatkozó információt adhassanak át egymásnak a más részes államban folyamatban lévő büntetőeljárás elősegítése érdekében. A bűnüldöző szervek nemzetközi együttműködéséről szóló 2002. évi LIV. törvény 14-16. §-a a büntetőeljárást megelőzően teszi lehetővé a közvetlen információcserét, míg az Európai Unió tagállamaival folytatott bűnügyi együttműködésről szóló 2003. évi CXXX. törvény rendelkezései az unió tagállamainak viszonylatában teremtik meg a büntetőeljárás megindítását követően a közvetlen tájékoztatás lehetőségét.

Az Egyezmény 57. cikke szerint a részes állam megteremti annak szabályait, hogy erre irányuló megkeresés alapján elkobozza és a megkereső államnak visszaadja az Egyezményben meghatározott bűncselekményekből származó, valamint közpénzek elsikkasztásával, illetve az elsikkasztott közpénzek tisztára mosásával kapcsolatos jövedelmet, illetve más vagyontárgyakat. A külföldi államtól érkező ilyen megkeresés alapján a magyar igazságügyi hatóságok a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről szóló 1996. évi XXXVIII. törvény rendelkezései alapján eljárva, alkalmazva annak háttérjogszabályát képező büntetőeljárás törvény rendelkezéseit, a Be. 151. § alapján lefoglalják a megkeresésben meghatározott vagyontárgyat, majd a Be.-nek a lefoglalt dolog visszaadására vonatkozó 155. §-ában meghatározott rendelkezéseit alkalmazva átadják azokat az elkobzásról rendelkező külföldi ítélet vagy más okirat alapján tulajdonjogát igazoló megkereső államnak.

Az Egyezmény az 58. cikkében felkéri a részes államokat, hogy vegyék fontolóra a gyanús pénzügyi tranzakciókról szóló jelentések átvételével, elemzésével foglalkozó pénzügyi nyomozó egység létrehozását. Az Országos Rendőr-főkapitányság Nemzeti Nyomozó Iroda keretein belül tevékenykedő Szervezett Bűnözés Elleni Főigazgatóság rendelkezik az Egyezményben meghatározott feladatköröknek megfelelő hatáskörrel is.

Az Egyezmény 59. cikke a vagyontárgyak visszaadására vonatkozó nemzetközi együttműködés javítása érdekében két- és többoldalú megállapodások megkötésének megfontolását írja elő a részes államok számára.

6. A hatodik fejezet (60-62. cikk) a részes államokon belüli és a részes államok közötti technikai segítségnyújtásra és információcserére vonatkozó, nem kötelező jellegű szabályokat tartalmazza.

A 60. cikk a korrupció megelőzéséért, illetve az ellene való küzdelemért felelős szakemberek számára képzési programok megszervezését írja elő, illetve felkéri a részes államokat, hogy fontolják meg egymás közötti technikai támogatási programok kialakítását, konferenciák megszervezését.

A 61. cikk a korrupcióval kapcsolatos információk gyűjtése, belső elemzése, illetve a részes államok közötti cseréje megszervezésének megfontolására kéri fel az államokat.

A 62. cikk a fejlődő államokban az Egyezmény végrehajtása érdekében szükséges technikai és gazdasági támogatások megerősítésének, ezen államokkal

az együttműködés fejlesztésének elősegítéséhez szükséges intézkedések ösztönzésére kéri fel a részes államokat.

7. A hetedik fejezetben (63-64. cikk) található 64. cikk az Egyezmény végrehajtásának segítése és ellenőrzése érdekében a részes államok rendszeres konferenciájának megtartását írja elő, míg a 65. cikk az Egyesült Nemzetek titkárságának ezzel kapcsolatos feladatait határozza meg.

8. Az Egyezmény nyolcadik fejezetében található 65-71. cikkek tartalmazzák a viták rendezésével, az aláírással, a megerősítéssel, valamint a hatálybalépéssel és a módosítással kapcsolatos záró rendelkezéseket.

9. Az Egyezmény – figyelemmel arra is, hogy számos rendelkezése nem kötelező jellegű – csak egyetlen rendelkezés kapcsán teszi lehetővé fenntartás tételét. Az Egyezmény 66. cikkének 2. bekezdése szerint az érintett részes államok egyikének kérésére, választottbírószám elé terjesztik a két vagy több részes állam között az ezen Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos azon vitát, amelyet indokolt időn belül nem lehet tárgyalásos úton rendezni. Ha a választottbírószámi eljárásra irányuló kérés kelte után hat hónappal az érintett részes államok képtelenek megállapodásra jutni a választottbírószám szervezete tekintetében, a részes államok bármelyike a vitát a Nemzetközi Bírószám elé viheti a Bírószám alapokmányának megfelelő kérelem alapján. Az Egyezmény 66. cikkének 3. bekezdése értelmében a részes államok fenntartással kizárhatják a 2. bekezdésben foglalt rendelkezések alkalmazását. Magyarország vonatkozásában nem indokolt fenntartással kizárni az Egyezmény rendelkezéseinek értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos vitáknak – a tárgyalásos egyeztetés eredménytelensége esetén – választottbírószám előtti rendezésének lehetőségét.

10. Az Egyezmény kidolgozásakor, főként a büntetőjogi rendelkezések megalkotásakor, az ENSZ figyelemmel volt a korrupció elleni küzdelemmel, illetőleg a szervezett bűnözéssel szembeni fellépéssel kapcsolatos nemzetközi szerződések rendelkezéseire. A magyar Országgyűlés a 2000. évi XXXVII. törvénnyel hirdette ki a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) égisze alatt 1997. november 21-én elfogadott, a nemzetközi üzleti tranzakciókban a külföldi hivatalos személyek megvesztegetéséről szóló egyezményt; a 2002. évi XLIX. törvénnyel az Európa Tanács Strasbourgban, 1999. január 27-én kelt Korrupció elleni büntetőjogi Egyezményt; valamint a 2000. évi CI. törvénnyel az Európa Tanács Strasbourgban, 1990. november 8-án kelt, a pénzmosásról, a bűncselekményből származó dolgok felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló Egyezményét. A belügyminiszter 2000. december 14-én, Palermóban aláírta az Egyesült Nemzetek Szervezetének a határon átnyúló szervezett bűnözés elleni Egyezményét. Az Egyezmény e nemzetközi szerződések büntetőjogi tárgyú rendelkezéseivel azonos vagy hasonló szabályozást tartalmaz, amelyekkel a jogalkotó már megteremtette a magyar büntetőjogi rendelkezések összhangját.

Részletes indokolás**Az 1-2. §-hoz**

A törvényjavaslat 1. §-a rendelkezik az Egyezmény kihirdetéséről, a 2. § tartalmazza az Egyezmény hiteles angol nyelvű szövegét és annak hivatalos magyar nyelvű fordítását.

A 3. §-hoz

A törvényjavaslat 3. §-a a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásról szóló 2005. évi L. törvény rendelkezéseinek megfelelően rendelkezik a törvény hatálybalépéséről.